

DE STER

94E JAARGANG

NUMMER 6

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

JUNI 1994

DE STER

JUNI 1994

Op de omslag:

Op 27 juni is het 150 jaar geleden dat Joseph Smith (geschilderd door Alvin Gittins), 'de eerste profeet van deze bedeling zijn getuigenis van de herstelling met zijn bloed bezegelde'. Zijn leven en zending worden onder de loep genomen in de boodschap van het Eerste Presidium (blz. 2) en in andere artikelen in deze uitgave.

ARTIKELN

BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM

HET VOORBEELD VAN DE PROFEET JOSEPH SMITH

PRESIDENT THOMAS S. MONSON 2

TEKST VAN DE WEEK STACEY CHILD WEEKS 9

'ER IS EEN TAAK VOOR MIJ WEGGELEGD':

RUCHIRAWAN PHONPHONGRAT UIT THAILAND DAVID MITCHELL 10

94 EN HERBOREN LUISE WULFF 24

JOSEPH SMITH EN DE PROFETEN ROBERT L. MILLET 26

JOSEPH SMITH, PROFEET VAN DE HERSTELLING MARVIN K. GARDNER 36

'WAAR GAAN DIE NEDERLANDERS NAARTOE?' C. R. KIRSCHBAUM 44

VOOR DE JONGEREN

PARELS UIT TAHITI KATHLEEN C. PERRIN 14

AAN WIE VERTROUW JIJ JE TOE? OUDERLING KENNETH JOHNSON 18

VRAAG EN ANTWOORD

HOE KAN IK DE GEZINSEENHEID VERSTERKEN? 20

ALLES WERD DUIDELIJK CAROLYN JOHNSTON 34

NIEUWE VAKANTIEVRIENDJES JANET THOMAS 46

RUBRIEKEN

INGEZONDEN BRIEVEN 1

HUISBEZOEKBOODSCHAP

DE PATRIARCHALE ZEGEN: EEN GEESTELIJKE KRACHT 25

DE KINDERSTER

MOZES VIVIAN PAULSEN 2

VAN VRIEND TOT VRIEND OUDERLING JULIO E. DÁVILA 4

PARTICIPATIEPERIODE

ZWIJG, WEES STIL JUDY EDWARDS 6

SARAH MATILDA FARR JOY JOHNSON HEATON 8

VEEL PLEZIER! 11

LIED

ALS IK GEDOOPT BEN NITA DALE MILNER 12

DE SCHAT RHONDA PETTY 13

VERHALEN UIT HET BOEK VAN MORMON

ALMA SPREEKT OVER GELOOF 16

DE STER

Juni 1994 94e jaargang Nummer 6

Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Eerste Presidium:

Ezra Tall Benson
Gordon B. Hinckley
Thomas S. Monson

Raad der Twaalf:

Howard W. Hunter, Boyd K. Packer, L. Tom Perry, David B. Haight, James E. Faust, Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wittling, Richard G. Scott, Robert D. Hales

Assistenten:

William R. Bradford, Spencer J. Condie,
John H. Groberg

Redacteurs: Rex D. Pinegar, Joe J. Christensen

Hoofd afdeling leerplannen: Ronald L. Knighton

Hoofd kerkeigenlijke tijdschriften: Brian K. Kelly

Internationale tijdschriften:

Zakelijk redacteur: Marvin K. Gardner

Assistent: R. Val Johnson

Adjunct-redacteur: David Mitchell

Assistent-redacteur: De Kinderster: DeAnne Walker

Rooster: Maryann Martindale

Leidingsredend arti-director: M. Masato Kawasaki

Arti-director: Scott Van Kampen

Vormgeving: Sharri Cook

Vertaling en nieuwsredactie:

CPB: Vertaalbureau
Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein
Telefoon: 034 02-4 02 60
Nieuwsredactie: A. H. Niessink

Uitgever:

Kirche Jesu Christi der Heiligen der Letzten Tage
Industriestraße 21, D-61381 Friedrichsdorf

© 1994 by

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Alle rechten voorbehouden

Gedrukt in Duitsland

De tijdschriften van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen verschijnen maandelijks in het Chinees, Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Italiaans, Japans, Koreaans, Nederlandstalig, Noors, Portugees, Spaans, Spaans, Tongaans en Zweeds; eens in de twee maanden in het Indonesisch, Tahitiaans en Thais; en eens per kwartaal in het Bulgaars, Jslands, Russisch, Tsjechisch en Hongaars.

Informatie voor abonnees in de V. S.:

DE STER (ISBN 1044-3401) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, Utah 84150. Second-class postage paid at Salt Lake City, Utah. Subscription price: USD 10.00 a year. USD 1.00 per single copy. Thirty days notice required for change of address. When ordering a change, include address label from a recent issue; changes cannot be made unless both the old address and the new are included. Send USA and Canadian subscriptions and queries to Church Magazines, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150, United States of America. Subscription information telephone number 801-240-2947.

POSTMASTER: Send address changes to DE STER at 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150, United States of America.

Abonnementen administratie

Administratrice: R. de Cock-Gouberg
Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein
Telefoon: 03402-53804

Abonnementenprijs

Nederland: NLG 32,00 - België: BEF 590,00

Het jaarabonnement kan elk gewensd moment in gaan en wordt automatisch verlengd. U ontvangt een acceptatiekaart (België: stortings-/overschrijvingsformulier).

Verschijnt twaalf maal per jaar

94986 120

Dutch

INGEZONDEN BRIEVEN

EEN GEWELDIG TIJDSCHRIFT

Ik ben pas lid van de kerk en vind dat de *Tambuli* (Engelstalig, Filipijnen) mij helpt om mijn getuigenis van en geloof in het evangelie van Jezus Christus te sterken. Het is een van de belangrijkste elementen van mijn geestelijke groei. Ik word bijzonder getroffen door de getuigenissen van broeders en zusters over de hele wereld. Hun getuigenissen en de raadgevingen van de algemene autoriteiten zijn een leidraad en een inspiratiebron bij mijn inspanningen om een beter mens te worden. Telkens als ik een nieuwe uitgave ontvang, ben ik enthousiast en sta ik te popelen om erin te lezen. Ik lees dit geweldig tijdschrift graag uit aan mijn vrienden die tot een andere kerk behoren. Het is een goede manier om hen met het ware evangelie te laten kennismaken.

Heidi I. Primero

Wijk Camiling 4

Ring Tarlac (Filipijnen)

EEN HULP VOOR DE

ZENDELINGEN

La Stella (Italiaanstalig) is niet alleen waardevol voor de Italiaanse heiligen der laatste dagen, maar ook voor de zendingen die in Italië werkzaam zijn.

Tien ik in het Zendingsgebied Rome aankwam, was ik erg blij dat ik *La Stella* kon lezen. Maar tijdens de beginperiode van mijn zending echter was mijn kennis van het Italiaans nog onvoldoende om het tijdschrift goed te kunnen lezen.

Nu is er wat meer tijd verlopen en ben ik van de Italiaanse taal gaan houden. Ik kijk iedere maand uit naar de boodschappen en

artikelen over het geweldige evangelie van Jezus Christus in een geweldige taal. Ik geniet in het bijzonder van bijdragen in het plaatselijk nieuws over mensen en activiteiten in gemeenten waar ik werkzaam ben geweest.

Ouderling Erik Schaumann
Zendingsgebied Rome

DE PROFEET BIJ U THUIS

Onlangs vroeg ik tijdens een les die ik gaf in onze wijk wie woorden van advies van de profeet van de Heer wilde horen. Iedereen stak de hand op. Toen zei ik: 'De beste manier om raad te ontvangen van de president van de kerk en de algemene autoriteiten en hun boodschappen in ons huis te brengen is door een abonnement te nemen op de *Liahona* (Spaanstalig).'

Ik ben nu tijdschriftenvertegenwoordiger van onze wijk! Ik ben erg blij met die roeping; de Heer zegent mij naarmate ik mij inzet voor mijn roeping.

Marcelo Irmaldo Castillo Navarrete
Wijk Almirante La Torre
Ring Los Angeles (Chili)

NOOT VAN DE REDACTIE

Wij hebben grote waardering voor onze trouwe lezers, en wij nodigen u uit ons uw brieven, artikelen en verhalen toe te sturen. Het maakt niet uit in welke taal. Vermeld uw volledige naam, adres, wijk of gemeente en ring of district. Ons adres is: International Magazines, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah, 84150, USA

Het voorbeeld van de profeet Joseph Smith

President Thomas S. Monson

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Ik ben geboren in het jaar onzes Heren 1805, op 23 december, in de plaats Sharon, gelegen in Windsor County, in de staat Vermont.¹ Zo sprak de eerste profeet van deze grootse bedeling, de bedeling van de volheid der tijden. Die woorden van de profeet Joseph Smith zijn, evenals zijn getuigenis dat er op volgt, vertaald in het Portugees, Spaans, Chinees, Russisch, Duits, Frans, Pools en haast elke andere taal van de beschaafde wereld. Zijn getuigenis heeft het denken, ja, het leven veranderd van oprechte mannen en vrouwen die er acht op sloegen. Dat is de waarde van het eenvoudige getuigenis van de jonge profeet Joseph Smith.

Laten we teruggaan naar 23 december, in het jaar onzes Heren 1805, naar de plaats Sharon, gelegen in Windsor County, in Vermont. Reist u met mij mee? Laten we samen terugblikken op de gebeurtenissen die op die dag hebben plaatsgevonden. Toen Joseph Smith sr. en zijn vrouw, Lucy Mack, trots naar het baby'tje keken dat in hun gezin was gekomen, zullen ze zeker verheugd zijn geweest. Ze

Ons getuigenis van de Heiland kan sterker worden wanneer wij proberen het voorbeeld van de profeet Joseph Smith na te volgen, die ons een leven lang geweldige beginselen onderwees.

zullen de Heer bijzonder dankbaar zijn geweest dat de bevaling goed was verlopen en dat dit kindje in hun gezin was geboren. Ik stel me zo voor dat ze, zoals de dichter eens, hebben uitgeroepen dat deze baby 'een lieflijke, nieuwe bloesem der mensheid [was], zojuist uit Gods eigen woning gevallen om op aarde tot bloei te komen'.² Een uitverkoren geest was in zijn aardse tabernakel komen wonen.

Er is wel eens gevraagd: 'Heeft hij een ongewone jeugd gehad?' 'Was de profeet Joseph anders dan ik of mijn broers?' Wellicht krijgen we enig inzicht in de kinderjaren van de profeet door de woorden van zijn moeder Lucy. Ze schreef: 'Ik ben me er van bewust dat een aantal van mijn lezers teleurgesteld zal zijn, want (...) sommigen denken dat ik waarschijnlijk vele zeer opmerkelijke voorvallen zal verhalen die tijdens zijn kinderjaren hebben plaatsgevonden; maar aangezien er gedurende de eerste levensjaren niets anders voorviel dan het soort alledaagse bezigheden die bij deze fase van het menselijk bestaan horen, zal ik er stilzwijgend aan voorbijgaan'.³ Dat is alles wat we hebben van zijn moeder over zijn vroegste kinderjaren.

In zijn jeugd leek het gezin echter achtervolgd te worden door ziekte en het noodlot. De vader probeerde in verschillende plaatsen een boerenbedrijf op te bouwen, maar zag zijn pogingen telkens weer mislukken. Toen de jonge Joseph zeven jaar oud was, kregen hij en zijn broers en zusters tyfus. De anderen genazen voorspoedig, maar Joseph hield er een pijnlijke plek aan zijn been aan over, een zere plek die maar niet wilde genezen. De artsen deden wat ze in die tijd konden doen – maar toch bleef de zere plek bestaan. Uiteindelijk vreesden de artsen zijn been te moeten amputeren.

We kunnen ons de bezorgdheid en het verdriet van de ouders voorstellen, toen zij hoorden dat het been van hun zoonje moest worden afgezet. Gelukkig kwamen de artsen op een dag onverwacht naar de woning en vertelden het gezin dat ze een nieuw soort operatie gingen proberen, waarbij een deel van het bot zou worden weggehaald, in de hoop dat de zere plek daardoor zou genezen. Ze hadden een stuk touw meegebracht en waren van plan om Joseph aan het bed

Warm gehouden door een mantel die de profeet Joseph van zijn eigen schouders nam en aan hem gaf, diende John E. Page met succes als zendeling in Canada, waar hij meer dan zeshonderd mensen bij de kerk bracht.

vast te binden, omdat ze hem niet onder narcose konden brengen, en ze niets hadden om de pijn te stillen wanneer ze in zijn been sneden om het stuk bot te verwijderen.

De jonge Joseph antwoordde echter: 'Ik wil niet vastgebonden worden, want ik kan de operatie veel beter verdragen als ik mijn vrijheid heb.'

De artsen zeiden: 'Wil je niet wat wijn drinken? (...) Je moet wat nemen, anders kun je de zware operatie nooit doorstaan.'

En weer zei de jonge profeet: 'Nee, (...) maar ik zal u zeggen wat ik zal doen – mijn vader moet bij mij op het bed komen zitten en mij in zijn armen houden, en dan zal ik alles doen wat maar nodig is om het bot er uit te laten halen.'

Joseph Smith sr. hield de jongen dus in zijn armen, de artsen maakten het been open en verwijderden het aangetaste stuk bot. Hoewel hij hierna enige tijd mank liep, genas

Joseph.⁴ Op zevenjarige leeftijd leerde de profeet Joseph Smith ons moed – *door zijn voorbeeld*.

Toen Joseph negen was, verliet zijn ouderlijk gezin, dat nu uit elf personen bestond, de staat Vermont en verhuisde naar Palmyra, in Ontario County, in de staat New York. Vier jaar later verhuisden ze naar Manchester, gelegen in hetzelfde gebied. Hier was de grote godsdienstige opleving die Joseph beschreef, die overal leek plaats te vinden en waar iedereen groot belang in leek te stellen. Dit zijn zijn woorden: 'Zo groot waren de verwarring en de twist tussen de verschillende richtingen, dat het onmogelijk was voor iemand van mijn jeugdige leeftijd, en zo weinig bekend met mensen en zaken, om uit te maken wie gelijk had en wie niet. (...)

'Toen ik met de geweldige moeilijkheden die werden veroorzaakt door de twisten tussen deze godsdienstige groeperingen te kampen had, las ik op zeker dag uit de Zendbrief van Jakobus hoofdstuk 1 vers 5, dat luidt: *En indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begere, Die een iegelijk mildelijk geeft, en niet verwijt; en zij zal hem gegeven worden.*'⁵

Na dit vers gelezen te hebben stond het voor de profeet vast dat hij de belofte van de Heer moest toetsen en Hem moest vragen, of misschien wel voor altijd in duisternis blijven verkeren. Hij zei dat hij in het bos, waar hij naartoe was gegaan om te bidden, voor het eerst probeerde hardop tot zijn Hemelse Vader te bidden. Maar hij had de belofte in de Schriften, hij had die begrepen, en hij stelde zijn vertrouwen in God, zijn Eeuwige Vader; nu knielde hij en bad, in de stellige overtuiging dat God hem het geestelijk licht zou geven waar hij zo oprecht naar verlangde. De profeet Joseph Smith leerde ons het beginsel van geloof – *door zijn voorbeeld*.

Kunt u zich voorstellen hoe hij, zowel door al zijn vrienden, jong en oud, als door zijn vijanden moet zijn uitgelachen, beschimpt en bespot, toen hij hun zei dat hij een visioen had gezien? Ik veronderstel dat de jongen dit haast niet meer kon verdragen, maar toch bleef hij eerlijk tegenover zichzelf, want dit waren zijn woorden: 'Ik had werkelijk een licht gezien, en in het midden van dat licht heb ik twee

Personen gezien, en Zij hebben waarlijk tot mij gesproken, en al werd ik gehaat en vervolgd, omdat ik zei dat ik een visioen had gezien, het was toch waar; en zolang als de mensen mij vervolgden, smaadden en ligende alle kwaad over mij spraken, omdat ik dat zei, kwam de vraag bij mij op: Waarom word ik vervolgd wegens het vertellen van de waarheid? Ik heb werkelijk een visioen gehad, en wie ben ik, dat ik God kan weerstreven, of waarom denkt de wereld dat ze mij kan doen loochenen wat ik wel terdege heb gezien? Want ik heb een visioen gezien; ik wist het, en God wist het, en ik kon het niet ontkennen.'⁶ De profeet Joseph Smith onderwees eerlijkheid – *door zijn voorbeeld*.

Na dat grootse eerste visioen gebeurde er iets ongewoons. Drie jaar lang ontving de profeet Joseph Smith geen verdere boodschappen. Hij twijfelde echter niet, hij werd niet onzeker, zijn geloof in de Heer verminderde niet. De profeet Joseph Smith wachtte geduldig. Hij leerde ons het beginsel geduld – *door zijn voorbeeld*.

Na de bezoeken van de engel Moroni, en nadat de gouden platen de profeet Joseph in handen waren gekomen, begon hij aan de moeilijke opdracht ze te vertalen. Dit werk nam elk moment van de dag in beslag, beheerste al zijn gedachten, zijn doen en laten, dag en nacht, misschien wel ieder uur. Men kan zich slechts een voorstelling maken van de toewijding, de plichtsbetrachting en de inspanning die vereist waren voor de vertaling van meer dan 500 bladzijden historische tekst, een verslag dat meer dan 2600 jaren omspant. Joseph deed er minder dan drie maanden over. In het hele boek staat niets ongerijmds, niets onmogelijks, niets tegenstrijdigs. Joseph werkte, Joseph studeerde, Joseph legde zich toe op zijn taak. De profeet Joseph Smith leerde ons ijver – *door zijn voorbeeld*.

Ik lees graag de woorden van Oliver Cowdery, waarmee hij de tijd beschrijft dat hij en Joseph bezig waren met het vertaalwerk: 'Dit waren dagen om nooit te vergeten – te zitten onder het geluid van een stem die gedictieerd werd door de inspiratie des hemels, vervulde mijn hart met grote dankbaarheid! Dag aan dag ging ik zonder onderbreking voort

om de geschiedenis of de kroniek, het “Boek van Mormon” genoemd, uit zijn mond op te schrijven. Hij vertaalde het met behulp van de Urim en Tummim.⁷

De profeet Joseph was gezegend met het vermogen om iemand met geloof te bezielen. Op een heldere morgen wandelde Joseph naar John E. Page en zei: ‘Broeder John, de Heer roept u op zending naar Canada.’

John E. Page was nogal verbaasd en zei: ‘Broeder Joseph, ik kan niet op zending naar Canada. Ik heb niet eens een mantel om aan te trekken.’

De profeet Joseph trok zijn eigen mantel uit, gaf die aan John Page, en zei: ‘Hier, John, draag deze, en de Heer zal je zegenen.’ Broeder Page nam de mantel aan en ging naar Canada, waar hij in twee jaar 8000 kilometer liep en zeshonderd mensen doopte, omdat hij vertrouwde op de woorden van een profeet van God.⁸

Bij een andere gelegenheid sprak Joseph tot een groep broeders in Nauvoo over het belang van zendingswerk; toen hij zijn boodschap besloot, had hij de aanwezigen zo geraakt dat 380 ouderlingen onder de aanwezigen zich als vrijwilliger meldden om onmiddellijk op zending te gaan.⁹

De profeet Joseph geloofde in zendingswerk. Terwijl hij en Sidney Rigdon op 12 oktober 1833 in Perrysburg (New York) langs de deuren gingen, en ze lang niet meer bij hun gezin waren geweest en daar bezorgd over waren, ontvingen ze de volgende openbaring:

‘Voorwaar, aldus zegt de Here tot u: Mijn vrienden Sidney en Joseph, met uw gezinnen is het wel, zij zijn in Mijn handen, en Ik zal met hen doen, zoals Mij goedgevindt; want in Mijn is alle macht.

‘Volgt Mij daarom, en luistert naar de raad, die Ik u zal geven.

‘Ziet, Ik heb veel volk in deze plaats en in de omliggende landstroken; en in de omliggende landstroken en in dit oostelijke land zal er een weg tot succes worden gebaad. (...)

‘Daarom, voorwaar zeg Ik u: Verheft uw stem tot dit volk; spreekt de gedachten uit, die Ik in uw hart zal doen opklommen, en gij zult voor de mensen niet worden beschaamd;

‘Want het zal u (...) op het juiste ogenblik worden ingegeven, wat gij moet zeggen. (...)

‘En ik geef u deze belofte, dat voor zoverre gij dit doet, de Heilige Geest zal worden uitgestort om getuigenis te geven van alles, wat gij ook zult zeggen.’¹⁰

Joseph en Sidney zetten hun zendingsarbeid voort.

Joseph Smith inspireerde niet alleen mannen om zich als vrijwilliger op te geven voor een zending, hij gaf niet alleen zijn eigen mantel aan John Page toen die op zending ging, maar hij onderwees ook het belang van zendingswerk – *door zijn voorbeeld*.

Ik denk dat een van de mooiste, maar ook een van de droevigste lessen die de profeet heeft gegeven, kort voor zijn dood heeft plaatsgevonden. In een visioen had hij gezien dat de heiligen Nauvoo verlieten en naar de Rocky Mountains trokken. Ik kan me indenken dat hij zich voelde zoals Mozes – verlangend zijn volk weg te leiden van zijn kwelers, naar een beloofd land dat de Heer, zijn God, hem had laten zien. Maar dat zou niet gebeuren. In plaats daarvan moest hij zijn plan en zijn visioen van de Rocky Mountains laten varen, en zich overleveren aan een zogenaamd gerechtshof.

Zijn woorden waren als volgt: ‘Ik ga als een lam ter slachting; doch ik ben zo kalm als een zomermorgen; mijn geweten is vrij van schuld jegens God en alle mensen.’¹¹ Die uitspraak van de profeet leert ons dat we de wet dienen te gehoorzamen, en dat het belangrijk is om een zuiver geweten te hebben tegenover God en tegenover onze medemensen. De profeet Joseph Smith onderwees die beginselen – *door zijn voorbeeld*.

Er zou nog één grote, laatste les volgen, voordat er een einde kwam aan zijn leven. Hij werd opgesloten in de gevangenis van Carthage, samen met zijn broer Hyrum, met John Taylor en met Willard Richards. De woedende bende bestemde de gevangenis; ze kwamen de trap op, onder godslasterlijk gevloek, zwaar bewapend, en ze begonnen wilkeurig te schieten. Hyrum werd geraakt en stierf. John Taylor werd verscheidene malen in de borst geschoten. De

De profeet Joseph en zijn broer Hyrum werden op 27 juni 1844 gedood door een gewapende bende die de gevangenis te Carthage bestormde. Hyrum raakte dodelijk gewond door de eerste schoten; de profeet Joseph werd gedood toen hij probeerde de anderen in de kamer te beschermen, door zichzelf het doelwit van de aanval te maken.

profeet Joseph probeerde, met zijn pistool in de hand, zijn leven en dat van zijn broeders te beschermen. De bende begon de deur in te beuken. Joseph wist dat zij niet zou rusten, voordat hij dood was, en dat zij daarbij John Taylor en Willard Richards niet zou ontzien. Daarom was zijn laatste, edele daad in dit leven dat hij wegging bij de deur en naar het raam liep, in de hoop de aandacht van die meedogenloze bende van de anderen af te leiden. Joseph Smith gaf zijn leven. Willard Richards bleef gespaard en John Taylor herstelde van zijn verwondingen. 'Niemand heeft grotere liefde, dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden.'¹² De profeet Joseph Smith heeft ons liefde onderwezen – door zijn voorbeeld.

Op 27 juni is het 150 jaar geleden dat deze indrukwekkende gebeurtenis plaatsvond, waarbij de eerste profeet van deze bedeling zijn getuigenis van de herstelling met zijn bloed bezegelde. Ik getuig dat hij een profeet van God was. Ik heb gezien hoe de Heer mensen tot zijn heilsplan bekeerde door het getuigenis van de profeet Joseph. Vele jaren geleden was ik werkzaam als president van de Canadese zending. In de stad Oshawa (Ontario) gingen twee van onze zendingelingen op een koude, sneeuwige middag van deur tot deur. Ze hadden nog geen sprankje succes gehad. Een van hen was ervaren, een was nieuw.

De twee zendingelingen klopten aan bij het huis van de heer Elmer Pollard. Hij voelde sympathie voor de twee bijna bevoren zendingelingen, en vroeg hen binnen te komen. Ze brachten hun boodschap en vroegen of hij samen met hen in gebed wilde gaan. Hij stemde daarin toe, onder voorwaarde dat hij het gebed kon uitspreken.

Het gebed dat hij uitsprak verbaasde de zendingelingen. Hij zei: 'Hemelse Vader, zeg deze twee ongelukkige, misleide zendingelingen, zodat ze naar huis terug zullen gaan en hun tijd niet meer zullen verspillen met de mensen in Canada te vertellen over een boodschap die zo onwaarschijnlijk is en waar ze zo weinig van af weten.'

Toen ze opstonden, vroeg de heer Pollard de zendingelingen nooit meer naar zijn huis terug te komen. Terwijl ze vertrokken, zei hij spottend: 'Julie geloven toch werkelijk zelf niet dat Joseph Smith een profeet van God is!', en hij deed de deur dicht.

De zendingelingen waren nog maar een klein stukje verder gelopen toen de juniorcollega zei: 'Luister eens, we hebben meneer Pollard nog geen antwoord gegeven.'

De seniorcollega zei: 'We zijn er uit gezet. Laten we maar naar vruchtbaarder grond gaan.'

Maar de jongste zendingeling hield vol, en ze gingen met z'n tweeën terug naar de deur van de heer Pollard. Toen ze hadden aangeklopt deed de heer Pollard open en zei boos: 'Ik dacht dat ik jullie had gezegd nooit meer terug te komen!'

Toen zei de juniorcollega, met alle moed die hij bij elkaar kon rapen: 'Meneer Pollard, toen we bij u vertrokken, zei u dat wij niet werkelijk geloofden dat Joseph Smith een profeet van God was. Ik wil tot u getuigen, meneer Pollard, dat ik weet dat Joseph Smith een profeet van God is; dat hij door inspiratie het heilige verslag vertaalde dat bekend staat als het Boek van Mormon; en dat hij God de Vader en Jezus, de Zoon, heeft gezien.' Toen hebben de zendingen zich omgedraaid en zijn weggegaan.

Ik hoorde die zelfde meneer Pollard in een getuigendienst zijn ervaring van die gedenkwaardige dag vertellen. Hij zei: 'Die avond kon ik maar niet in slaap komen. Ik lag te woelen en te draaien. Telkens weer hoorde ik in gedachten de woorden: "Joseph Smith is een profeet van God. Ik weet het... Ik weet het... Ik weet het." Ik kon nauwelijks afwachten tot het morgen werd. Ik belde de zendingen op het adres dat was afgedrukt op het kaartje met de geloofsartikelen, dat ze bij me hadden achtergelaten. Ze kwamen terug; en deze keer namen mijn vrouw, mijn gezin en ik met de juiste geest deel aan het gesprek, als oprechte zoekers naar waarheid. Het gevolg hiervan is dat we allen het evangelie van Jezus Christus hebben aangenomen. We zullen altijd dankbaar zijn voor het getuigenis van de waarheid dat twee moedige, nederige zendingen ons hebben gebracht.'

In Afdeling 135 van de Leer en Verbonden lezen we de woorden van John Taylor met betrekking tot de profeet Joseph:

'Joseph Smith, de Profeet en Ziener des Heren, heeft, Jezus alleen uitgezonderd, meer voor de zaligheid des mensen in deze wereld gedaan dan enig ander persoon, die ooit op aarde heeft geleefd. In de korte tijd van twintig jaren heeft hij het Boek van Mormon het licht doen zien, dat hij door de gave en macht Gods heeft vertaald, en hij is het middel geweest om het op twee vastelanden uit te geven; hij heeft de volheid van het eeuwig evangelie, die het bevat, naar de vier hoeken der aarde gezonden; hij heeft de openbaringen en geboden, die dit boek der Leer en Verbonden vormen, en vele andere wijze geschriften en onderrichtin-

gen (...) geschreven; hij bracht vele duizenden heiligen der laatste dagen bijeen, stichtte een grote stad, en liet een naam en een vermaardheid na, die niet kunnen worden uitgewist. Hij was een groot man, en hij stierf als een groot man in de ogen van God en van zijn volk; en zoals de meesten van de gezalfden des Heren in oude tijden heeft hij zijn zending en zijn werken met zijn bloed bezegeld.'¹³

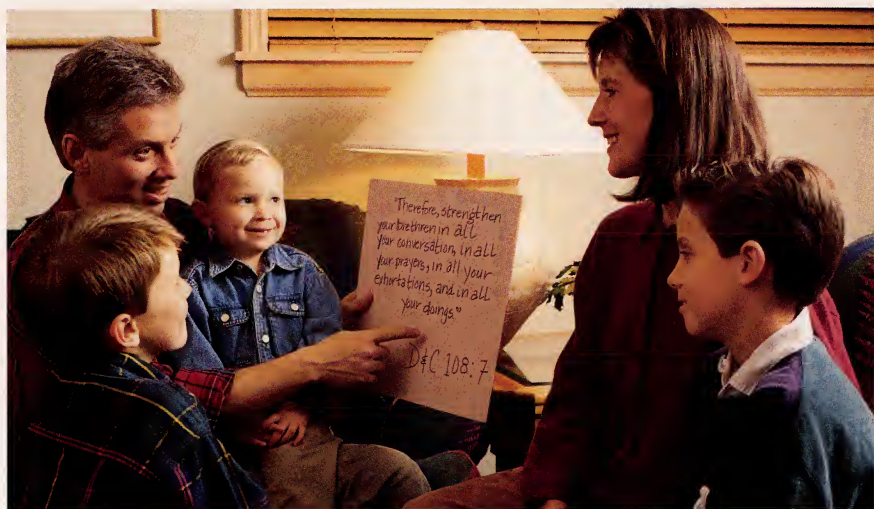
Wat een passend eerbetoon aan een profeet van God! Ik bid dat wij mogen leren van zijn voorbeeld, dat wij in ons leven de geweldige beginselen kunnen verwerken die hij zo welluidend heeft onderwezen. Mogen wij zijn voorbeeld nastreven. Moge ons leven de kennis weerspiegelen dat God leeft, dat Jezus zijn Zoon is, en dat wij heden worden geleid door een profeet van God. □

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

1. Zijn leven lang heeft de profeet Joseph Smith de beginselen en deugden van het evangelie van Jezus Christus nageleefd en onderwezen.
2. Door zijn eigen voorbeeld onderwees hij ons moed, geloof, eerlijkheid, geduld, ijver, het belang van zendingswerk, gehoorzaamheid aan de wet, het belang van een zuiver geweten, en liefde.

NOTEN

- 1 De geschiedenis van Joseph Smith 1:3.
- 2 Gerald Massey.
- 3 Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith by his mother* (Salt Lake City: Bookcraft, 1979), blz. 67.
- 4 Zie: Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, blz. 54–58.
- 5 De geschiedenis van Joseph Smith 1:8, 11.
- 6 De geschiedenis van Joseph Smith 1:25.
- 7 De geschiedenis van Joseph Smith, eindnoot, eerste alinea.
- 8 Zie: *The Historical Record*, deel 5, nummer 5 (mei 1886), blz. 57.
- 9 Zie: *History of the Church*, deel 5, blz. 139.
- 10 Leer en Verbonden 100:1–3, 5–6, 8.
- 11 Leer en Verbonden 135:4.
- 12 Johannes 15:13.
- 13 Leer en Verbonden 135:3.

TEKST VAN DE WEEK

Stacey Child Weeks

Onze zoons zijn allen onder de tien. Hun jeugdig enthousiasme zorgt soms voor opschudding op de gezinsavond. Na weer een turbulente gezinsavondles, waarin het ons moeite had gekost om de Geest te voelen, was ik 's avonds laat neergeknield in gebed om leiding te vragen. Ik kreeg onmiddellijk antwoord: we moesten de Schriften lezen. Tot dan toe hadden we op de gezinsavond niet uit de Schriften gelezen, uit vrees de aandacht van onze jonge kinderen te verliezen. Op dat ogenblik wist ik echter dat we hun waarderingsvermogen voor de Schriften verkeerdt hadden ingeschat.

De week daarop begonnen we tijdens de gezinsavond met onze nieuwe traditie – onze 'tekst van de week'. Ik koos een van mijn favoriete teksten en schreef die in grote letters op een vel felgekleurd papier. Die avond liet ik het vel zien en las de woorden die er op stonden: 'Versterk daarom uw broeders door uw ganse levenswandel, door al uw gebeden, door al uw vermaningen en door al uw

handelingen' (Leer en Verbonden 108:7).

Ons gezin zei de tekst gezamenlijk op. Toen legde ik uit waarom deze tekst belangrijk voor mij was, en hoe hij een zegen in ons leven kon zijn. De invloed van de Geest was duidelijk te voelen en bleef de rest van de avond bij ons.

De volgende ochtend bij het ontbijt werd ieders aandacht getrokken door het vel met onze 'tekst van de week', dat ik op de keukenkast had geplakt. Opnieuw bespraken we onze tekst en lezen we hem op.

Een paar dagen later was ik verrast toen ik mijn zoon onze 'tekst van de week' uit het hoofd hoorde opzeggen. Opeens werd ik me ervan bewust dat ik de tekst, zonder dat ik dat van plan was geweest, uit het hoofd had geleerd. Ergens tussen het moment dat we de 'tekst van de week' invoerden en er een getuigenis van kregen, had ons verstand de woorden ontvangen, was ons hart verlicht door de boodschap die er uit sprak, en was ons gezin gezegend door de geest van die tekst. □

‘ER IS EEN TAAK VOOR MIJ WEGGELEGD’

RUCHIRAWAN PHONPHONGRAT UIT THAILAND

David Mitchell

Mijn vader werd gedood toen ik vier jaar was. Hij wilde een jonge vrouw helpen die door twee mannen werd lastig gevallen, en kwam door messteken om het leven. Ik miste mijn pa zo erg dat het voortdurend schrijnde. Maar toen ik dertien was, ontmoette ik de zendelingen en daarmee verdween de innerlijke wond, doordat ik de liefde ontdekte van een Hemelse Vader met wie ik kon praten, een Vader die naar mij luisterde, een Vader die me altijd troostte. En ik leerde dat ik door zijn heilsplan op een dag mijn vader weer zou kunnen ontmoeten.

Als jonge tiener kwam zuster Ruchirawan Phonphongrat uit Bangkok (Thailand) in contact met de kerk, toen ze de Engelse les van de zendelingen begon te volgen. Na de eerste les werd ze uitgenodigd voor een activiteitenavond. ‘Aan het einde van een fijne activiteit sprak een van de leden een gebed uit. Toen hij bad, had ik het gevoel dat er iemand luisterde. Ik voelde me behaaglijk, alsof ik werd omhelsd. Dat gebed en het gevoel dat het mij gaf, zorgde ervoor dat mijn innerlijke wond begon te genezen. Ik besloot dat ik zelf wilde bidden, zodat ik dit gevoel dikwijls kon hebben. Dus vroeg ik de zendelingen of zij mij in het evangelie wilden onderrichten en of zij mij wilden leren bidden.

‘De daaropvolgende twee maanden gaven ze mij de lessen, waarna ik mij liet dopen. Ik herinner me nog hoe opgewonden ik was toen de zendelingen mij hadden geleerd hoe ik zelf moest bidden! Die avond ging ik naar mijn kamer, sloot de deur en bad tot mijn Hemelse Vader om te weten te komen of hetgeen de zendelingen mij vertelden, waar was. Mijn Hemelse Vader luisterde naar mij, en zo kwam ik erachter dat Hij om mij geeft. Ik was heel gelukkig. De volgende morgen ging ik op weg naar school langs de flat van de zendelingen. Ze woonden op de bovenste verdieping. Ik riep naar boven: “Hé, zendelingen! Ik weet dat Jezus bestaat! Ik weet dat mijn Hemelse Vader leeft!”

‘Ik zei mijn moeder dat ik nu een manier wist waarop ik mijn vader weer kon ontmoeten, en dat we eens weer als gezin bij elkaar konden zijn. Mama hield werkelijk veel van papa. Ze was nooit opnieuw getrouwd. Ze wist dat ik altijd het beste nastreefde, op school of wat ik ook deed. Hoewel zij actief Boeddhiste was, wist ze ook dat de kerk het beste voor mij was.’

Zuster Phonphongrat maakte haar school af en ging toen politieke wetenschappen studeren aan de universiteit van Chiang Mai in Noord-Thailand. Aan de universiteit leerde ze ook beter Engels spreken.

Of het in een klaslokaal is (*linksboven*), in de Manilatempel (*rechtsboven*) of omringd door enkele jonge mensen aan wie zij lesgeeft, Ruchirawan Phonphongrat probeert 'de beginselen van het evangelie zo goed mogelijk na te leven'.

Haar moeder verwachtte van haar dat ze haar studie aan de universiteit zou afmaken en dat ze het doctoraal examen zou doen. 'Maar ik vertelde haar dat ik op zending wilde gaan. Ze zei dat ik dat niet kon doen, dat ik de jaren dat ik naar school hoorde te gaan niet moest opofferen. Ik had heel intens dat mijn moeder me zou laten gaan. Maar toen leerde ik iets heel belangrijks.

'Ziet u, er woonde een jongeman bij ons in huis. Hij was 25jaar, en voor mijn moeder was het alsof hij haar zoon was. Zijn gezondheid was zwak. Mijn moeder verzorgde hem, ook toen hij enige tijd als Boeddhistische monnik diende. Ik was heel jaloers op hem, op de aandacht die mijn moeder aan hem besteedde. Ik wilde zelfs niet samen met hem aan tafel zitten.

'Toen ik mijn Hemelse Vader bad ervoor te zorgen dat mijn moeder me op zending liet gaan, kreeg ik als antwoord dat ik haar eerst moest laten zien dat ik van *iedereen* hield, zelfs van de jongeman waar ik zo jaloers op was. Dat kon ik maar moeilijk aanvaarden. Maar de volgende morgen zwaaide ik naar de jongeman toen ik hem zag, en ik zei: 'Hallo!' Dat was het eerste dat ik in zeven jaar tegen hem had gezegd. Toen ik naar mijn moeder keek, zag ik tranen in haar ogen. Ik wist toen dat alles in orde zou komen. Ik zei haar dat ik echt graag op zending wilde, en dat haar steun van het grootste belang was. Mijn moeder heeft heel veel voor mij gedaan en dat waardeer ik echt.'

Na terugkeer uit het Zendingsgebied Thailand, werkte zuster Phon-

phongrat vijf jaar bij een uitgeverij. Maar toen begon ze het gevoel te krijgen dat ze iets wilde doen waarmee ze anderen meer behulpzaam kon zijn. Ze solliciteerde naar een betrekking bij het Phanat-Nikhom-vluchtelingenkamp in Cholburi, waar vluchtelingen uit Zuidoost-Azië worden voorbereid op een nieuw leven. Sommige vluchtelingen worden financieel gesteund door mensen in de Verenigde Staten, en moeten zich de Amerikaanse gebruiken en cultuur eigen maken.

'De kampbeheerder wilde iemand aannemen die de Egelse taal goed kende', herinnert ze zich. 'Toen ik daar kwam voor een gesprek, vertelde ik hem dat mijn Engels niet bijzonder goed was, maar dat ik op de hoogte was van de Amerikaanse cultuur. Ik zei dat ik vooral wilde dat de vluchtelingen zouden weten dat ik van hen hield, dat ze belangrijk waren, en dat ze kinderen van God waren. Mijn ondervrager keek me aan en zei: "Wat bent u dan? Mormoon?" Maar ik kreeg die baan.'

Vluchtelingen zijn niet de enige leerlingen van zuster Phonphongrat. Ze heeft zowel aan het seminarie als aan het instituut les gegeven. 'Als leerling van het seminarie leerde ik hoe belangrijk het is, een dagboek bij te houden en de Schriften te bestuderen', vertelt ze. 'Ik schrijf altijd de teksten op die ik wil onthouden en gebruik ze als leidraad in mijn dagelijks leven.'

Sinds haar doop heeft zuster Phonphongrat haar bevestiging in de tempel en haar patriarchale zegen ontvangen. Beide ervaringen waren voor haar een bron van grote kracht. 'Dat is waar ik op terug kan vallen, waar ik kracht uit kan putten. Ik maakte me er altijd zorgen over dat ik niet getrouwd was, maar nu weet ik dat alles in orde zal komen als ik de geboden naleef, actief ben in de kerk en de beginselen van het evangelie zo goed mogelijk naleef. Ik denk dat er een taak voor mij is weggelegd.' □

Parels uit Tahiti

Kathleen C. Perrin

Jonge heiligen der laatste dagen op de buitenste eilanden van Frans-Polynesië wilden een jeugdconferentie organiseren, maar ondervonden daarbij een aantal problemen.

Probleem één: de plaats. De eilanden liggen ver van elkaar verwijderd zonder geregelde onderlinge communicatie of vervoer.

Probleem twee: de wetgeving. De regering eist dat elke bijeenkomst van jongeren voldoet aan bepaalde vereisten, zoals het feit dat de toezichhoudende volwassene daartoe officieel gemachtigd is.

Probleem drie: het voedsel. In de vermaalde koraalgrond van de atollen groeit weinig eetbaar voedsel. Het da-

FOTOGRAF: KATHIEN C. FERIN

gelijks voedsel bestaat uit vis, kokosnoot en wat er verder uit Tahiti wordt aangevoerd.

Probleem vier: het water. Er zijn geen rivieren of meren. Alleen de regen zorgt voor het nodige drinkwater.

Probleem vijf: de overnachtingen. Op de buitenste eilanden zijn geen slaapzalen, kampementen of zelfs hotels. Waar kunnen de mensen overnachten?

Zoveel hindernissen zouden iemand tot opgave kunnen dwingen. Maar de heiligen op de eilanden wisten dat als zij het geloof konden opbrengen, God hen zou helpen oplossingen te vinden. Ze bleven hun conferentie verder organiseren en inderdaad, de

oplossingen waren al vlug gevonden.

Oplossing één: dichtbij huis blijven. De organisatoren van de jeugdconferentie besloten om verschillende kleinere conferenties op plaatselijk niveau te organiseren. Zo konden de jongeren samenkomen zonder veel geld uit te geven aan reizen. De eerste conferentie vond plaats op Takarao, een van de 77 eilanden van de Tuamotu-archipel. Takarao is een bastion van de kerk in dat gebied – 270 van de 396 bewoners zijn heiligen der laatste dagen.

Oplossing twee: een bereidwillige toezichthouder vinden. Broeder Stanley Brodien, de secretaris van de Ring Paea (Tahiti), kwam met de oplossing.

De HLD-jongeren van Tahiti die een jeugdconferentie wilden organiseren, kregen te kampen met heel wat problemen. Maar de les die zij leerden van de oesters die zij verzamelen, was dat wanneer zij voldoende geduld oefenen, problemen kunnen uitgroeien tot schitterende zegeningen.

Hij is schoolpsycholoog en tijdens de zomervakantie organiseert hij jongerenbijeenkomsten, zomerkampen en uitstapjes. Hij bezit reeds een certificaat van de regering en vond het wat fijn de conferentie als toezichthouder te kunnen bijwonen.

Naast de zon en de pret kregen de jongelui op de jeugdconferentie in Tahiti ook nog sterkere getuigenissen, nieuwe vriendschap, en een hernieuwd verlangen de Heer te dienen.

Oplossingen drie, vier en vijf: gebruik maken van plaatselijke middelen. In Takaraoa had het veel geregend. Er waren daar volle watertanks. Sommige voedingswaren moesten in koel-tassen worden aangevoerd. Maar het brood werd bezorgd door een bakker van het nabijgelegen eiland Manihi, gemeentepresident Pitoti Faura. De plaatselijke leden hielpen de jongeren zo nodig met het vangen van vis en het verzamelen van kokosnoten. De meeste jongeren overnachtten bij leden thuis. Enkele jongemannen hadden tenten meegebracht en kampeerden op het strand.

En nu de jeugdconferentie zelf! De meerderheid van de zeventig HLD-

jongeren op de drie eilanden die de jeugdconferentie van Noord-Tuamotu bijwoonden, zijn direct of indirect betrokken bij de parelindustrie. Ze zijn bijzonder onderlegd in sport- en diepzeeduiken, twee vaardigheden die onontbeerlijk zijn in de parelwinning.

Behalve de parelboerderijen staat op het eiland Takaraoa het honderd jaar oude HLD- kerkgebouw in het middelpunt van de belangstelling. Het is opgetrokken uit koraalsteen en heeft met de hand beschilderd lijstwerk, een roodtinnen dak en een klokketoren van 27 meter hoog. Het is groter en hoger dan enig ander bouwwerk op het eiland, symboliseert prachtig het belang van de kerk in die kleine gemeen-

schap en is een ideale vergaderplaats voor de jeugd.

Na hun aankomst – sommigen kwamen met een vissersboot, anderen met een speedboot – werden de jongeren ongeacht hun leeftijd of het eiland van herkomst – Takaroa, Manihi of Takapoto – in vier groepen ingedeeld. Als naam van hun groep kozen zij namen uit het Boek van Mormon: Ether, Nephi, Mormon en, een held op die eilanden, Hagoto.

Cynthia Tufariua uit Takaroa zei: 'Ik was aanvankelijk niet erg blij met het feit dat ik niet bij mijn vrienden was ingedeeld, maar na de eerste dag vond ik het geweldig om de jongelui van de andere eilanden te leren kennen.'

Eric Hio uit Manihi zei het als volgt: 'Ik heb nog nooit zoveel mormonen op één plek gezien.'

Voorbeeld van dienstbetoen. Het hoogtepunt van de conferentie was een dienstbetoenproject. Op één ochtend na, toen het regende dat het goot, besteedden de jongeren dagelijks vele uren aan een schoonmaakcampagne – afval oprapen, onkruid wieden, struiken omhakken, rotsen verplaatsen en vuilnis wegbrengen. Tijdens de conferentie hebben ze het strand bij de haven schoongemaakt, het dorpskerkhof, het kerkegebouw en het omliggend terrein, en het plaatselijke voetbalveld, dat er vreselijk uitzag en zowat een vuilstortplaats was geworden.

Mani Teroatea is een lauwermeisje uit Takaroa, dat met vakantie thuis is uit Japan. In Japan leert zij hoe parels

kunstmatig worden gekweekt (parel-kweken is een techniek waarbij men een klein bolletje parelmoer in de mantel van een pareloester plaatst). Zij zegt: 'Het was geweldig om het voetbalveld op te ruimen en iedereen te zien samenwerken. De tijd vloog voorbij. Ik ben blij dat we de plaats schöner hebben achtergelaten dan we haar gevonden hebben.' Mani had een vriendin meegebracht die lid is van een andere kerk. Die vriendin, Hina Dexter, kreeg waardering voor de heiligen der laatste dagen, evenals overigens andere deelnemers die geen lid van de kerk zijn.

Met de Schriften beginnen. Iedere ochtend persoonlijke schriftstudie, en daarna het ontbijt en een korte godsdienstoefening. Vervolgens de dienstbetoenprojecten en de sport- en groepsactiviteiten, zoals de op de eilanden welbekende spelen 'De krab en de kokosnootbomen', 'De hond en de sandaal' en 'De dief en de parel'. En tenslotte vonden de jongelui het een welkome en verfrissende afwisseling om na een vermoeiende dag van werken en spelen te kunnen rondzwemmen in de ongerepte lagunen, temidden van 's werelds mooiste koraalriffen met miljoenen schitterende tropische vissen en de merkwaardige maar verder volledig ongevaarlijke rifaaien.

Naast schriftstudie en godsdienstoefeningen 's ochtends waren er nog twee haardvuuravonden en een gezinsavond met de volgende geestelijke on-

derwerpen: geloof, zedelijke normen, schriftstudie, doelen stellen, tot het einde toe volharden, naar uitmondendheid streven, je op een zending voorbereiden en het seminarie volgen. Een spreker gaf een kort historisch overzicht van de kerk in Frans-Polynesië. Hij had het over de offers die de eerste zendelingen en leden hebben gebracht en spoorde de jongeren aan om dezelfde soort offers te willen brengen om anderen over het evangelie te vertellen.

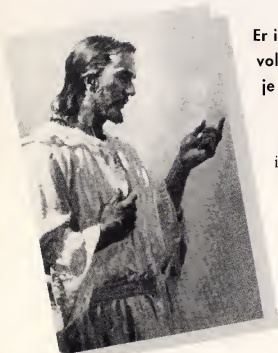
Met een getuigenisdienst eindigen. Aan het einde van de conferentie betuigden de jongeren hun dank voor nieuwe vrienden, gesterkte getuigenissen, en nieuw verlangen om de Heiland te leren kennen en dienen. Een jongeman die niet zo actief was in de kerk gaf uiting aan zijn verlangen om op zending te gaan: 'Ik wil mijn leven in orde brengen zodat ik andere mensen kan vertellen over het getuigenis dat ik tijdens deze jeugdconferentie bij mezelf heb voelen groeien. Ik wil anderen deelgenoot maken van de vreugde van het evangelie.'

Als een parel. De eilandbewoners hebben op deze jeugdconferentie nog iets anders geleerd. Zij hebben geleerd dat problemen zegeningen kunnen worden als men maar voldoende geduld opbrengt. Het deed hen denken aan de zwarte parels die ze in de lagunen kweken. Een stukje parelmoer irriteert. Maar met voldoende geduld en verzorging verandert de oester het stukje schelp in een prachtige parel. □

AAN WIE VERTROUW JIJ JE TOE?

Ouderling Kenneth Johnson

van de Zeventig

Er is er slechts Eén op wie je volledig kunt vertrouwen voor je veiligheid.

Toen ik zestien jaar was, was ik leerling-drukker. Een medeleerling was helemaal weg van motoren. In die tijd reden we vooral op Engelse motoren en hij had een snelle.

Op een prachtige zomerdag zei hij tegen me: 'Ga je mee een eindje rijden op mijn motor?' Dat leek me een prima idee. In die tijd droegen we helemaal geen beschermende kleding. Ik ging dus heel licht gekleed mee. Hij laveerde ons door de straten van de stad en we kwamen bij een lange, rechte weg. Hij leunde achterover en zei tegen me: 'Heb je wel eens 160 kilometer per uur gereden?'

Ik zei: 'Nee.'

Hij zei: 'Dat ga je dan nu meemaken.'

Ik zei: 'Dat hoeft helemaal niet, hoor.'

Hij begon gas te geven en de motor schoot vooruit. De huid op mijn gezicht werd helemaal strak getrokken en mijn kleren wapperden in de wind toen we opklommen tot 150, 160 kilometer per uur. Ik was ingegaan op een uitnodiging om mijn veiligheid aan iemand anders toe te vertrouwen en dat had me werkelijk in een gevaarlijke situatie gebracht. Die dag besloot ik niemand ooit nog te laten bepalen wat er in mijn leven gebeurt.

Jongemannen en jongevrouwen, bepaal zelf wat er in je leven gebeurt door ervoor te zorgen dat elke uitnodiging die van jou uitgaat en elke uitnodiging die je ontvangt, een uitnodiging is om tot Christus te komen.

In 1959 kreeg ik zo'n uitnodiging. Ik wist niet eens van het bestaan van De Kerk van Jezus Christus van de

Heiligen der Laatste Dagen af. Op een dansavond ontmoette ik een jongedame die in de kerk was opgegroeid. Ik vond haar leuk. Ze zei tegen me: 'Ik zou er niet aan denken om met jou te trouwen, tenzij je me mee naar de tempel neemt.' Ik nam de uitnodiging aan en werd in het evangelie onderwezen. Zij is nu mijn eeuwige metgezelin. Ik ben haar eeuwig dankbaar dat dat de uitnodiging was die ze overhandigde, want die heeft mijn leven volkomen veranderd.

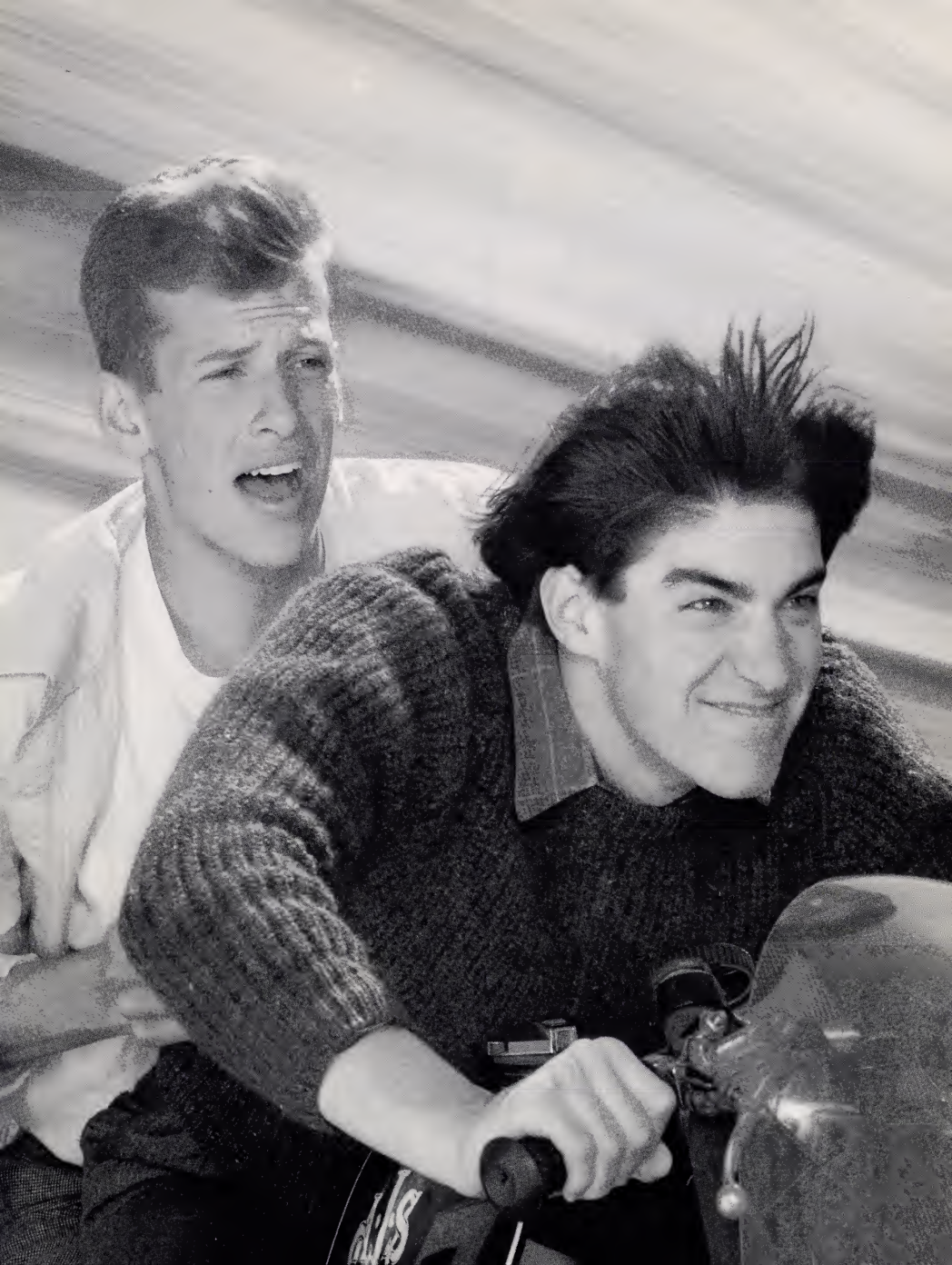
We hebben één kind, een zoon. Ik heb hem zien opgroeien in de verbonden van de Heer. Ik ben met hem meegegaan naar de tempel. Ik heb hem op zending zien vertrekken. Ik heb hem met zijn vrouw naar de tempel zien gaan. Zijn manier van leven is voor mij een uitnodiging geweest om tot Christus te komen.

Jongelui van de kerk, jullie bezitten een grote macht om anderen uit te nodigen tot Christus te komen. Laat me het volgende tegen jullie zeggen. Nog heiliger dan mijn roeping als algemeen autoriteit – en ik kan niet volledig onder woorden brengen hoe heilig die is – zijn voor mij de verbonden die eraan vooraf zijn gegaan en die erna nog steeds zullen blijven bestaan, want ze verzegelen aan mij alles wat in mijn leven kostbaar en heilig is.

De Britse eilanden en de hele kerk zijn vol jongemannen en jongevrouwen die een belangrijke rol zullen spelen in het bevorderen van dit grootse werk, en wel op een manier zoals niemand anders dat zal kunnen. Ik weet dat het hen zal lukken als ze de uitnodiging aanvaarden om tot Christus te komen.

Ik weet dat Jezus leeft, dat Hij de Christus is en dat Hij deze kerk leidt. Van deze dingen ben ik overtuigd geraakt omdat er in mijn leven zoveel goede mensen zijn geweest die mij hebben uitgenodigd om tot Hem te komen. Dat heb ik geprobeerd te doen. □

Uit een toespraak gehouden op de algemene conferentie van april 1990.

HOE KAN IK DE GEZINSEENHEID VERSTERKEN?

'Ons huis is helemaal geen thuis. Het is net een plaats waar je komt om te eten en te slapen. Er wordt heel wat geruzied en blijkbaar gaan we allemaal verschillende richtingen uit. Wat kan ik doen om de gezins-eenheid te versterken?'

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak aangaande de leerstellingen van de kerk.

ONS ANTWOORD:

Denk eraan dat het oplossen van gezinsproblemen niet uitsluitend jouw verantwoordelijkheid is. Jij bent een kind in het gezin en hebt niet alle zeggenschap over wat er allemaal gebeurt.

Toch zijn er dingen die je wel kan doen om de toestand thuis te verbeteren. Hier volgen een aantal suggesties:

Luister. Indien gesprekken tot ruzie leiden, ga op zoek naar andere manieren van communiceren. Luister aandachtig naar wat de andere gezinsleden te zeggen hebben. Dan zullen zij ook eerder naar jouw standpunt willen luisteren. Leren luisteren in plaats van ruziën is een beter uitgangspunt.

Het helpt om erover te praten. Verschillende malen per jaar neemt een vader tijdens de gezinsavond de tijd om alle leden van het gezin anoniem op te laten schrijven wat hen thuis allemaal tegen staat. Daarna worden de briefjes voorgelezen en doelen gesteld om die problemen op te lossen. Het kan erg leuk zijn om samen doelen te

stellen en elkaar te helpen om die te verwezenlijken.

Steun jouw broers en zussen. Je kunt een nauwere band met je broers en zussen ontwikkelen als je belangstelling toont voor wat hen bezighoudt. Als je oudere broer bij een club voetbalt, kun je naar zijn wedstrijden gaan kijken. Als je zus in een koor zingt, kun je de optredens bijwonen. Plaag of bekritiseer hen niet met hun aandeel in de wedstrijd of het optreden. Wijs op wat goed was en spreek niet over de minder goede dingen.

Plan activiteiten voor het gezin. Neem het initiatief om een activiteit te organiseren of vraag toestemming om een gezinsavond voor het hele gezin te organiseren. Je kunt je vader en moeder om hulp vragen, maar als ze het te druk hebben, kun je alvast zelf beginnen met de voorbereiding. Wees niet ontmoedigd als je voorstel niet meteen enthousiast onthaald wordt of als sommige familielieden niet willen meedoen. Als je eerste poging niet lukt, moet je niet boos worden en opgeven; pas je werkwijze aan en probeer het opnieuw.

Houd je aan je beloften. Doe wat men je gevraagd heeft. Mopper niet als je moeder of vader je om hulp vragen; help hen gewoon. Als je tegen een bepaalde tijd thuis moet zijn, houd je daar dan aan. Jouw betrouwbaarheid kan op zich al veel geruzie voorkomen.

Jouw vriendelijkheid en respect voor je gezinsleden kan de sfeer thuis zeer ten goede komen.

Maar naast alle inspanningen die jij kunt leveren, zijn er heel wat gezinszaken waar je geen zeggenschap over hebt. Denk eraan, je kan je tot je leerkrachten, je adviseurs en de bisschop wenden om hulp. Wanneer er in je ouderlijk gezin ernstige problemen zijn, kan het nodig zijn om professionele hulp in te roepen.

Het is belangrijk om eraan te denken dat je Hemelse Vader altijd naar je luistert en je kan troosten.

ANTWOORDEN VAN LEZERS:

Mijn vader is niet actief in de kerk en dat veroorzaakt veel ruzie thuis. Ik doe mijn best om het goede voorbeeld te geven, zodat hij inzien dat dat van mij een beter mens maakt.

Maar soms is het net of iemand hard bezig is om al het goede dat ik thuis tracht te doen teniet te doen. Dat is echt ontmoedigend. Op een zondag na de kerk sprak ik er met mijn zus over en we besloten om in het geheim thuis goede daden te doen. Elke week kozen

we iemand in ons gezin uit en proberen die persoon extra aandacht te schenken. We lieten briefjes met bemoedigende teksten achter of zorgden ervoor dat de zondagse jurk van een zus goed gestreken was of dat het voetbalshirtje van een broer gewassen was.

Het duurde niet lang voordat de gezinsleden doorhadden wie die dingen deed, maar op de een of de andere manier doet iedereen er nu aan mee. Aan alles wat er in ons gezin gebeurt, kun je merken dat er bij ons thuis opnieuw liefde is.

Naam bekend bij de redactie

Spreek met verwanten, vrienden, of je bisschop als je hulp nodig hebt. Vertel daarna aan je ouders hoe je je voelt. Als je je gezinsleden vertelt en toont hoeveel je van hen houdt, zal hun liefde voor jou ook groeien.

Odexa D. Frogoso (12)
Wijk Cabagan Isabela
Ring Tuguegarao
(Filipijnen)

Waarom organiseer je niet een activiteit om de gezinsbanden bij jou thuis te sterken? Bijvoorbeeld een eenvoudige picknick. Het is belangrijk dat je de tijd neemt om met elkaar te praten en elkaar beter te leren kennen. Wanneer we tijd met gezinsleden doorbrengen, leren we hen waarderen en beseffen we waarom we zoveel van hen houden.

Tomoko Misono (16)
Wijk Shibuya
Ring Tokio-Zuid (Japan)

'Geen enkel succes weegt op tegen falen in het gezin'. Deze woorden van president David O. McKay zijn waar, en om succesrijk te worden, moet je bereid zijn alles te doen wat binnen jouw mogelijkheden ligt om je ouderlijk gezin te sterken. Soms kan het al moeilijk genoeg zijn om de tijd te nemen om met een gezinslid te praten. Maar als jij oog begint te krijgen voor de behoeften van anderen en hun liefde geeft, zullen zij jouw voorbeeld navolgen en elkaar meer liefde tonen.

Maria Golda Meir
Victoria D.
Fabricante (19)
Gemeente Hagonoy
Ring Malolos
(Filipijnen)

Mijn ouders zijn inactief en ondanks het feit dat ik een zending vervuld heb en mijn zus op het ogenblik op zending is, zij zijn niet gemotiveerd om naar de kerk te komen. Dat is jammer, maar wij als kinderen willen voor onze ouders een goed voorbeeld zijn.

Wanneer er thuis ruzie is, proberen wij het voorbeeld van Christus te volgen en niet mee te ruziën, maar 'met een zacht antwoord de grimmigheid af te keren'. We houden van hen en bidden en vasten ervoor dat zij op een dag terug naar de kerk zullen komen en van ons gezin een eeuwig gezin willen maken.

Soraia Fagundes (25)
Wijk Riacho
District Contagem
(Brazilië)

Leer je gezinsleden te vergeven. Als jij met een gezinslid ruzie maakt omwille van gekwetste gevoelens, moeten jullie er met elkaar over praten en elkaar jullie verontschuldigheden aanbieden. Vergeef elkaar dan en wees vanaf dat moment attent en liefdevoller tegenover elkaar. Ook als zij jou niet willen vergeven, probeer hen dan toch te vergeven. Met liefde maak je van een huis een thuis en je kan geen liefde voelen als je boos bent.

Maria Cecilia Latuna (16)
Wijk Legazpi 1
Ring Legazpi (Filipijnen)

Onze jongevrouwenspresidentespoorde ons aan om tegen onze ouders te zeggen dat we van hen houden. Dat was erg moeilijk voor mij en mijn zus; onze ouders wisten wel dat we van hen hielden, maar we hadden het hun nog nooit gezegd.

Daarom besloten we om samen een maaltijd klaar te maken en op hun servet te schrijven dat we van hen hielden. Het was een grote verrassing voor onze ouders. Het beviel zo goed dat we hen nu zowat iedere dag zeggen dat we van hen houden.

Ik geloof dat de sleutel tot eenheid in het gezin onderlinge liefde is. Bid erom en je Hemelse Vader zal je helpen om een goede manier te vinden om je liefde voor je gezinsleden te tonen.

Maria González S. (19)
Wijk Bio Bio
Ring Hualpen (Chili)

Misschien moet je eerst zelf veranderen en kijken naar al wat goed is bij je thuis in plaats van naar wat niet goed is. Complimenteer de gezinsleden met wat ze goed doen en wees de eerste om hulp te bieden.

Als jij rustig, geduldig en redelijk bent wanneer je gezin problemen heeft, zul je zien dat je gezinsleden ook hun houding zullen veranderen.

Als er eenmaal een basis van vertrouwen gelegd is, zul je goede gewoonten in je gezin kunnen ontwikkelen – zoals gezinsgebed en gezinsavond.

Maria Cecilia
R. Silos (16)
Naga City (Filipijnen)

Geef het voorbeeld en wees goeds-moeds. Wanneer jij probeert thuis goedgezind te zijn, zullen de andere gezinsleden op jouw blijdschap reageren en ook gelukkig worden.

Alapati Lo'i Va'atu'itu'i (26)
Wijk Falelatai
Ring Upolu Samoa-West

Mijn ouders hebben heel wat financiële problemen gehad en dat heeft op zijn beurt weer heel wat gezinsproblemen veroorzaakt. Mijn broers en ik beseften niet in welke moeilijkheden zij zich bevonden totdat vader het ons vertelde. We stelden een gezinsdoel om de schulden zo snel mogelijk af te betalen. Daarvoor zochten we tijdens de vakantie allemaal een baantje. Op een keer liet vader ons

zelfs de maandelijkse rekeningen betalen zodat we konden zien waar al het geld naartoe ging.

Toen we beseften hoeveel offers onze ouders voor ons brachten, kregen we veel respect voor hen. En toen ze zagen dat wij bereid waren om te helpen, kregen zij meer respect voor ons. Daarom zijn we nu allemaal gelukkiger.

Naam bekend bij de redactie.

Bid, bid, en bid nog eens! Dat is het beste wat we kunnen doen om ons gezin te sterken. Bid om inspiratie om je ouderlijk gezin te kunnen helpen en moedig de andere gezinsleden aan om samen te bidden. De Heer houdt van ons en zal onze gebeden beantwoorden.

Ouderling Gerald
Sorita (24)
Zendingsgebied
Honolulu (Hawaii)

Als Melchizedeks-priesterschapsdrager geef ik de andere gezinsleden mijn getuigenis. Ik weet dat het helpt om thuis het priesterschap te hebben, en wanneer ik vertel over mijn gevoelens voor de kerk, wil ik het goede voorbeeld geven en gezinsleden die niet actief zijn in de kerk helpen weer actief te worden.

Gilberto Morea
Salazar (20)
Wijk Los Almendros
Ring Cali (Colombia)

Ieder gezinslid kan zijn deel doen om de sfeer thuis te verbeteren. Bij ons thuis komen we elke week samen om gezinsactiviteiten te plannen. Door onze week gezamenlijk te plannen, kunnen we elkaar steunen en zijn we beter op de hoogte van de taken die ieder lid in het gezin moet vervullen. Begin bij jezelf en leer begrip op te brengen voor de andere gezinsleden.

Rowena C. Rivera (20)
Gemeente Talavera
Ring Cabanatuan
(Filipijnen)

Ook jij kunt van de vraag-en-antwoordrubriek een succes maken door de onderstaande vraag te beantwoorden. Je moet je antwoord voor 1 augustus 1994 sturen naar QUESTION AND ANSWERS, International Magazines, 50 East North Temple, Salt Lake City, Utah 84150, USA. Vermeld daarbij ook je naam, adres, leeftijd, woonplaats, wijk of gemeente en ring of district.

Je kunt in je eigen taal schrijven (of typen); de antwoorden worden vertaald. Indien mogelijk stuur dan ook een foto van jezelf op. Die wordt niet teruggestuurd. Als je antwoord heel persoonlijk is, kan je vragen dat je anoniem blijft. Niet alle antwoorden kunnen gepubliceerd worden.

VRAAG: Ik weet dat ons gevraagd wordt om te vasten. Ik probeer het wel, maar heb er niet zoveel aan. Hoe kan ik mijn vasten zinvoller maken? □

94 EN HERBOREN

Luise Wulff

In maart 1989 lag ik ernstig ziek in een ziekenhuis in Wismar, dat toen deel uitmaakte van de Duitse Democratische Republiek. Ik was 94, voelde me totaal uitgeblust en geheel gespeend van elk levensverlangen. Ik bad de Heer onophoudelijk om mij tot Hem te nemen.

Mijn dochter, die mij vanuit Hamburg regelmatig bezoekt, zag hoe ik leed. Elk bezoek weer sprak ze me nieuwe hoop in en moedigde ze me aan vol te houden. Uiteindelijk besloten zij en mijn schoonzoon me bij hen in huis te nemen.

Ik had altijd bewondering gekoesterd voor de kracht van mijn dochter. Toen ik haar vroeg waar ze die kracht vandaan haalde, zei ze dat het kwam doordat ze elke zondag naar de kerk ging. Al een aantal jaren eerder was ze lid geworden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, maar ik had nooit veel belang gesteld in haar nieuwe godsdienst. Ik wilde mijn protestantse kerk niet verlaten.

Nu ik bij haar in huis was, begon mijn dochter me over de kerk te vertellen en me uit de Schriften voor te lezen. Ze nodigde ook twee zendelingzusters uit om me meer te vertel-

Boven: Luise met zuster Saetelli (links) en zuster Young, de zendelingen die haar in het evangelie onderwezen.
Rechts: Luise's dochter, Marianne Reimers.

len. Ik genoot van de bezoeken van die lieve zusters, en door onze gesprekken kwam ik uiteindelijk tot de overtuiging dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen werkelijk de enige ware kerk is.

Ik liet me dus dopen op 27 augustus 1989. Daar stond ik dan – 94 jaar oud en herboren!

De verandering die ik voelde, was onmiddellijk en wonderbaarlijk. Ik wist dat ik nog steeds pijn zou moeten lijden, maar ik kon de Heer vragen mij te helpen, zodat ik getrouw mocht blijven tot het einde. Ik wist ook dat onze Hemelse Vader weet wanneer wij bij Hem terug zullen komen. Het was zijn wil dat ik in dit leven het doopverbond met Hem sloot. □

Zuster Wulff is anderhalf jaar na haar doop vredig ingeslapen.

Nieuwe presiderende bisschop, zes leden in Quorums der Zeventig geroepen

Bisschop Hales lid Raad der Twaalf

De presiderende bisschop, Robert D. Hales (61), is tijdens de 164e algemene aprilconferentie, gesteund als lid van de Raad der Twaalf Apostelen. Hij neemt de plaats in die in februari is ontstaan door het overlijden van ouderling Marvin J. Ashton.

Ouderling Merrill J. Bateman (57), die sinds 1992 lid is van het Tweede Quorum der Zeventig en werkzaam is geweest als president van het Gebied Azië-Noord, is ouderling Hales opgevolgd als presiderende bisschop. Ook maakte het Eerste Presidium bekend dat ouderling Cree-L. Kofford van het Tweede Quorum der Zeventig is geroepen als lid van het eerste quorum, en dat er vijf nieuwe leden aan het Tweede Quorum der Zeventig zijn toegevoegd: Claudio Roberto Mendes Costa uit São Paulo (Brazilië); W. Don Ladd uit Potomac (Maryland); James O. Mason uit Farmington (Utah); Dieter F. Uchtdorf uit Darmstadt; en Lance B. Wickham uit Po-way (Californië).

Ouderling Hales, presiderende bisschop vanaf 1985, is in 1975 geroepen als assistent van de Raad der Twaalf en in 1975 als lid van het Eerste Quorum der Zeventig. Hij was werkzaam als president van het Zendingsgebied Londen en als eerste raadgever in het algemeen zondagsschoolpresidium.

Na zijn studie aan de University of Utah, nam hij dienst bij de Amerikaanse luchtmacht als gevechtspij-

loot, hoewel hij nooit bij gevechtshandelingen betrokken is geweest. Na zijn militaire loopbaan, studeerde hij af aan de Harvard University, waarna hij carrière maakte als zakenman in Engeland, Duitsland en Spanje. Waar zijn werk hem ook naar toebracht, hij stond er altijd klaar voor de kerk. Zo was hij achtereenvolgens gemeen-

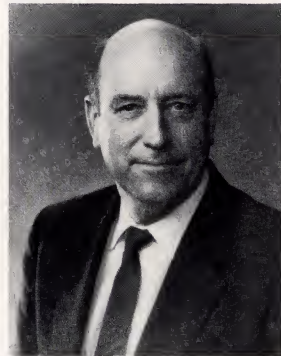
tepresident en bisschop in Frankfurt, en gemeentepresident in het Spaanse Sevilla.

Over zijn nieuwe roeping zegt ouderling Hales: 'Denk u eens in wat het betekent voor een jongen uit New York die als diaken de namen van de apostelen uit zijn hoofd heeft geleerd. Ik had nooit gedacht dat ik een van hen zou worden.' Ouderling Hales en zijn vrouw, Mary Elaine Crandall Hales, hebben twee zoons.

(Het verslag van de aprilconferentie, dat verschijnt in *De Ster* van juli, bevat uitgebreide levensbeschrijvingen van ouderling Hales en de nieuwe leden van het Tweede Quorum der Zeventig.) <<

In memoriam

Ouderling Clinton L. Cutler

Ouderling Clinton L. Cutler van de Zeventig is op 9 april jl. op 64-jarige leeftijd aan kanker overleden. Zijn leven werd gekenmerkt door geloof, sprak president Gordon B.

Hinckley, eerste raadgever in het Eerste Presidium. President Hinckley, die de begrafenisdienst van ouderling Cutler presideerde, merkte op dat ouderling Cutler begon-

nen is als telefoonmonteur en meer dan dertig jaar later als directeur met pensioen is gegaan, 'waarbij hij opklom door integriteit, eerlijkheid en hard werken — eenvoudige integriteit (...) dat zegt meer dan een lange redevoering zou kunnen'.

Ouderling Cutler was op 31 maart 1990 gesteund als lid van het Tweede Quorum der Zeventig. Ten tijde van zijn roeping als zeventig was hij werkzaam als zendingspresident in Seattle (Washington).

Ouderling Cutler, die op 27 december 1929 in Salt Lake City is geboren, kreeg al vroeg in zijn leven een ge-

tuigenis van het evangelie. 'Mijn moeder had een boek met bijbelverhalen', zei hij vlak na zijn roeping als zeventig. 'Zij heeft mij er vaak uit bijbelse helden inspireerde me.'

Op de Jordan High School was de jonge Clint voorzitter van de leerlingraad, ging uit met het meisje dat later zijn vrouw zou worden, Carma Nielsen (zij trouwden op 22 juni 1949 in de Salt Lake-tempel), en blonk uit in basketbal, zo zelfs dat hij werd genomineerd voor een elite-team van de staat. Zijn basketbaltalent leverde hem ook een stu-

diebeurs voor Utah State University op. Een jaar later zette hij zijn studie voort aan de University of Utah, waar hij cum laude een baccalaureaats in lichamelijke opvoeding behaalde.

Ouderling Cutler was van oktober 1991 tot augustus 1992 werkzaam als tweede raadgever in het algemeen zondagschoolpresidium en vanaf augustus 1992 als eerste raadgever. Hij was ook assistent-algemeen bestuurder van de afdeling familiegeschiedenis. Clinton Cutler laat zijn vrouw, Carma, zes kinderen en 28 kleinkinderen achter. <<

Uitbreiding opleidingsinstituut ingewijd

Op 10 maart jl. is de uitbreiding (in totaal drie gebouwen) van het opleidingsinstituut in Provo (Utah) ingewijd. President Gordon B. Hinckley, eerste raadgever in het Eerste Presidium, sprak het inwijdingsgebed uit.

Het instituut, dat in 1976 door president Spencer W. Kimball is geopend, kan nu 4.200 zendelingen voor 44 talen huisvesten.

De geschiedenis van het opleidingsinstituut voor zendelingen samenvattend, zei president Hinckley: 'Er zijn inmiddels 70 jaar verstreken sinds de algemene autoriteiten het besluit namen om een trainingsprogramma voor zendelingen in het leven te roepen. Het werk was toen relatief gering. Tegenwoordig hebben we 303 zendingsgebieden. We hebben bijna 50.000 zendelingen in het veld. We zijn in meer dan 140 soevereine staten en territoriums aanwezig. Er treden genoeg bekeerlingen toe tot de kerk om elk jaar 100 nieuwe ringen van elk 3.000 leden te kunnen organiseren. Dat alles maakt deel uit van dat wonderbare werk en een wonder. Het wordt gedaan in gehoorzaamheid aan het gebod van de Heer, die voor zijn hemelvaart heeft gezegd:

“Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de

ganse schepping” (Marcus 16:15)'. President Thomas S. Monson, tweede raadgever in het Eerste Presidium; ouderling David B. Haight, lid van de Raad der Twaalf en voorzitter van de leidinggevende raad voor het zendingswerk; president Charles M. Grant, president van het opleidingsinstituut; en president Rex E. Lee, president van de Brigham Young University, spraken eveneens tijdens de inwijdingsplechtigheid.

President Monson moedigde de bij de inwijding aanwezige zendelingen aan de nieuwe voorzieningen ten volle te benutten. 'De Heer zal je niet vergeten als je tot God bidt en je vertrouwen in Hem stelt', zei hij.

Het gaat om drie gebouwen:

Het Lorenzo Snow Building, een multifunctioneel gebouw van drie verdiepingen waarin verschillende vergaderruimten en een sporthal zijn ondergebracht. Voordat hij de vijfde president van de kerk werd, maakte Lorenzo Snow zendingsreizen naar Engeland, Italië, en Hawaï, en de zuidelijke en noordwestelijke staten van Amerika. In 1901, enkele maanden voor zijn dood, moedigde hij de aanvang van het zendingswerk in Rusland, Oostenrijk, Japan en Latijns-Amerika aan. *Het LeGrand Richard Building*, een

gebouw van vier verdiepingen met slaapzalen dat 840 zendelingen kan huisvesten. Ouderling Richards, die 31 jaar lid van de Raad der Twaalf is geweest, stond bekend om zijn zendingsjver. Hij heeft onder andere een zending in Nederland vervuld. Zijn boek *Een wonderbaar werk en een wonder* was voor duizenden mensen de zeer leesbare introductie tot de kerk en het evangelie van Jezus Christus.

Het Harriet Nye Building, een gebouw van vijf verdiepingen, genoemd naar de eerste vrouwelijke zending van de kerk. Het gebouw bevat 173 klaslokalen, een medisch centrum en kantoren. In 1867, twintig jaar na haar aankomst in Ogden (Utah) met haar ouders die tot het evangelie waren bekeerd, trouwde Harriet, die in Engeland was geboren, met Ephraim Nye. Hij werd in 1898, het jaar dat door de algemene autoriteiten werd bekendgemaakt dat ook vrouwen als zending geroepen zouden worden, als president van het Zendingsgebied Californië geroepen. Harriet Nye was de eerste vrouw die onder dit beleid werd geroepen. Later zou zij weer met haar man zendingswerk doen toen hij geroepen werd als president van het Zendingsgebied Zuidelijke staten van Amerika. <<

Conferentie District Antwerpen

Op zondagochtend 10 april was de stadsschouwburg van Sint-Niklaas tot de nok toe gevuld voor de halfjaarlijkse districtsconferentie. President Buysse zette de toon van de conferentie die als thema had gekregen: 'Maar zoekt eerst zijn Koninkrijk en zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden' (Matteüs 6:33). 'In alles wat we doen hebben we de Geest nodig. Daar vragen we om in het avondmaalsgebed (Leer en Verbonden 20:77); dat was wat de Nephitische discipelen het sterkst verlangden (3 Nephi 19:9) en dat was wat de profet Elisa het meest verlangde (een dubbel deel van de geest van Elia; zie 2 Koningen 1:9).'

De teruggekeerde zendelingenbroeder Eddy Martens en zuster Lieve Gidts hadden het over de waarde van de Schriften en het onderhouden van de geboden. Broeder Roman Baetens, eerste raadgever in het districtspresidium, sprak over gelukkig zijn en onze taak om anderen daarin te laten delen. Ouderling

Het zendelingenkor op de districtsconferentie in Antwerpen.

Fisher, raadgever van zendingspresident Peck, vergeleek het evangelie met een wegenkaart, die ons gegeven is om in Gods tegenwoordigheid te kunnen terugkeren. Zuster en president Peck waren de slot-sprekers. Zij benadrukten het belang van zendingswerk, dankten de plaatselijke leden voor hun steun aan de zendingen en gaven uiting aan hun liefde voor Vlaanderen en de Vlaamse heiligen. De conferentie werd opgeluisterd door het zendingenkor van het zendingsgebied. Het podium van de stadsschouwburg was duidelijk te klein voor deze 'legers van Helaman'. <<

Een aandachtige luisteraarster.

VTM filmt op districtsconferentie

De Vlaamse commerciële televisiezender VTM heeft gefilmd op de districtsconferentie voor een vijftien minuten durende kennismaking met De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in haar programma *Telefacts* op maandag 18 april.

Programmamaker Chris Michel heeft een vrij objectief beeld van de

kerk in Vlaanderen met haar 1300 leden geschetst. Hij volgde een paar zendingen in de Antwerpse binnenstad en interviewde enkele leden over verschillende aspecten van de kerk en het evangelie. President Debaene van de Gemeente Antwerpen 2 vertelde over de vrijwillige inzet van de leden in het kerkwerk en getuigde van het heilsplan en het doel van het leven. Broeder Huysmans gaf in het kort uitleg bij het Boek van Mormon en gaf zijn getuigenis dat de kerk van Jezus Christus inderdaad hersteld is en in onze verwarde tijd geleid wordt door openbaring van God aan levende profeten en apostelen. Zuster Resy Demeulder legde uit wat het woord van wijsheid, de kuisheidswet en de tiende inhouden. Zuster Lieve Gidts van de Gemeente Leuven had het over haar doel om een eeuwig huwelijk te sluiten en de belangrijke taak die de moeder thuis heeft om haar kinderen in het evangelie te onderrichten. Ook het gezin Plovier

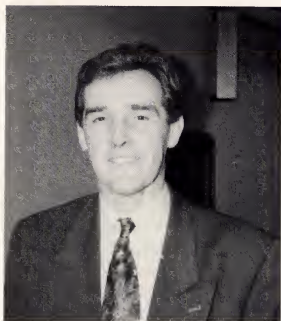

uit de Gemeente Brugge mocht getuigen over het belang van een eensgezind gezin in het evangelie. Het risico dat kinderen toch vrienden buiten de kerk vinden en huwen bestaat natuurlijk altijd, maar de wekelijkse gezinsavond is een goed middel om kinderen in het evangelie te onderrichten. Bovendien zijn er de activiteiten voor jongeren binnen de kerk die hen helpen om vriendschappen binnen de kerk te sluiten', aldus broeder Rob Kempenaers, bij wie een gezinsavond thuis gefilmd werd. Ook kregen we beelden te zien van de doopvont in het Antwerpse kerkgebouw en van het centrum voor familiegeschiedenis aldaar; zij werden van correcte uitleg voorzien.

Al met al een eerlijk beeld van de heiligen der laatste dagen in Vlaanderen. <<

Met dank aan de broeders D'hooge en Debaene.

Nieuwe leider

Antwerpen 1

Gemeentepresident

Robert Kempenaers

Vervangt: Gilbert Staepels
 Beroep: manager bij bedrijf in
 tapijtreiniging
 Raadgevers: Johan Jonckheer en
 Jacques Grigorieff

Vlaanderen bij Zendingsgebied Amsterdam

Het Eerste Presidium heeft onlangs bekendgemaakt dat het Zendingsgebied Antwerpen per 1 juli deel gaat uitmaken van het Zendingsgebied Amsterdam.

De verandering is noodzakelijk door het grote aantal zendingsgebieden die wereldwijd worden geopend, waardoor het aantal beschikbare zendingen voor Nederland en België terugloopt.

President Donald M. Peck, die nu nog president is van het Zendingsgebied Antwerpen, zal vanaf 1 juli leiding gaan geven aan het uitgebreide Zendingsgebied Amsterdam, waarmee hij president H.J.M. Hoole opvolgt.

De eenvoud en werkracht van zendingspresident Donald M. Peck en zijn vrouw Marylyn hebben hen zeer geliefd gemaakt bij de Vlaamse heiligen der laatste dagen. Ongetwijfeld is de liefde wederzijds; dat konden de aanwezigen op de districtsconferentie in Sint-Niklaas horen uit de afscheidstoespraken van het beminnelijke paar.

In september 1953 was ouderling Peck een van de eerste Amerikaanse HLD-zendingen die na de Koreaanse oorlog naar Nederland gestuurd zijn. Samen met ouderling Hendricus J.M. Hoole jr. [de schei-

dende zendingspresident in Nederland] is hij toen raadgever geweest van president H.D. Van Dam. Zij waren negen maanden lang collega's en hadden de supervisie over de zondagsschool en de OOV (Onderlinge Ontwikkelingsvereniging) in de zending. In die hoedanigheid hebben zij veel plaatsen in Nederland en in Vlaanderen bezocht waar toen de heiligen der laatste dagen vergaderden.

Tot aan zijn roeping in 1993 als zendingspresident was president Peck hoogleraar wiskundige didactiek aan de University of Utah. In die functie heeft hij veel onderzoek verricht naar de wiskundige conceptvorming bij Amerikaanse kinderen en een methode ontwikkeld voor het onderwijzen van wiskundige concepten. In de kerk is hij onder meer werkzaam geweest als president van de ringzending en als raadgever van de president van het Zendingsgebied Salt Lake City. Zuster Peck is negen jaar werkzaam geweest als secretaresse van de tempelpresident van de Jordan River-tempel. Zij zijn de ouders van een zoon en drie dochters en de grootouders van vijf kleinkinderen. <<

AP/JV-conferentie District Antwerpen

Patrick D'hooge

Op vrijdagavond 25 maart verzamelde de jongemannen en jongevrouwen van het District Antwerpen zich in het moderne jeugdcentrum De Brink in de bosrijke natuur rond Herentals. Hun jaarlijkse jeugdconferentie werd geopend met een toelichting op het thema uit Marcus 11:10: 'Hosanna! Gezegend Hij, die komt in de naam des Heren'. Daarna volgde een quiz verzorgd door broeder Krens. Wie weet er overigens nog wat een 'sleutelbaard' is; of was het 'sleutelbaardje'? Die eerste avond werd afgesloten met lekkere frieten, nog een wandeling, het avondgebed en een opbouwende gedachte!

De seminarieles zaterdagochtend was van — wie anders dan — broeder Hans Noot. Daarna heerlijk netballen met gemengde teams in de stedelijke sporthal. Het was niet duidelijk of het nu de jongens waren of de meisjes die hun ploegen de winnende punten bezorgden. Het bosspel 's middags bracht het Boek van Mormon tot leven: Lamaniëten die op Nephieten jaagden — en soms

Shirley van de Kerckhove, Davy Staepels en Dimi van Hijfte (vlnr) laten zich bedienen door het keukenpersoneel van jeugdcentrum De Brink.

wat te hevig ook! Gelukkig was er de beschermende invloed van de Heilige Geest in de gedaante van enkele leiders. Daarna speelden de meisjes basket- en de jongens voetbal. De opbouwende haardvuuravond door broeder Philips ging over persoonlijke vooruitgang. Zelden hebben jongeren zo geboeid geluisterd. Na de spannende film 'Presumed Innocent' ging iedereen moe maar tevreden naar bed. Zondag was een geestelijk feest met een leerrijke zondagsschool, een op-

bouwende avondmaalsdienst rond het conferentiethema en een korte maar krachtige getuigenisdienst. Na het middagmaal nog even opruimen. Het was goed om tijdens de jeugdconferentie de vriendschapsbanden weer aan te halen; alleen, zo'n weekend gaat toch altijd zo snel voorbij!

Dienstbetoon in Limburg

Marian van Wermeskerken

Op zaterdag 22 januari hebben circa 80 leden van de kerk uit de Ring Den Haag, de Wijk Rotterdam-Noord en de Gemeente Heerlen meegeholpen om de Maasoever bij Geulle schoon te maken, die door de watersnood in december vervuild was met allerlei afval.

Wij werden door burgemeester C.

derdaad ongelooflijk wat het water allemaal op het land had achtergelaten: benzinetanks, flessen, schoenen, groente, speelgoed, autobanden, hout en nog veel meer.

Vol enthousiasme begonnen we aan wat onbegonnen werk leek. Er heerste een goede pioniersfeer onder de leden. We waren in ons element: je naaste dienen. De ochtend verliep goed. Het bleef droog, maar na de

vele vragen over ons geloof.

Aangezien het maar voor de helft was opgeruimd, beloofden we de rest ook nog te komen doen. Hier had hij bijna geen woorden voor.

Dus op 26 februari weer op naar Meerssen, ditmaal deed ook de Ring Apeldoorn mee, waardoor we met nog meer mensen in Limburg verschenen. We werden als oude bekenden onthaald en wederom ge-

Majoor welkom geheten in de zaal van de openbare werken te Bunde. Hij sprak ons moed in daar we een enorme puinhoop zouden aantreffen. De burgemeester zei verder dat hij blij was met de hulp daar ze die niet alleen konden opruimen.

Na zijn welkomstwoord gingen we met eigen vervoer naar het toen nog rustige dorpje Geulle. Bij de kerk kregen we ons gereedschap, wat bestond uit harken, rieken en kruiwagens, en legde men ons uit waar we het afval moesten storten.

Daarna werden we met de vrachtwagens van openbare werken naar de weilanden gebracht. Het was in-

lunch (er werd heerlijke soep rondgebracht) begon het hardnekkig te regenen. Zelfs dat weerhield ons er niet van om vol goede moed door te gaan. In totaal hadden we 125 kuub afval opgehaald, maar er lag nog veel meer. Om een uur of drie waren we toch wel erg nat geregend en besloten we ermee op te houden. Terug bij openbare werken, waar de heer Koelstra speciaal voor ons kruidenthee had geregeld met heerlijke Limburgse vlaai, hebben we honderduit gepraat over het werk.

Burgemeester Majoor was zeer onder de indruk van onze hulp en inzet, vooral van de jeugd, en stelde

De leden die op 22 januari meededen aan de schoonmaakactie.

prezen voor onze naastenliefde. Het was een schitterende zonnige dag. We hebben alles heel redelijk kunnen opruimen. We vonden het heel bijzonder dat wij als leden van de kerk van Jezus Christus onze handen uit de mouwen konden steken om onze naasten, de Limburgers, te helpen.

Er heerste een gevoel van saamhorigheid ondanks het feit dat veel leden elkaar nog nooit ontmoet hadden. Een geslaagde opruimactie. <<

Eerste spade in Lelystad

A. M. Palmans

Dinsdagmiddag 15 februari 1994, omstreeks 2 uur. Een koude ijzige dag met een gure wind. Ondanks dit onvriendelijke weer stonden velen te wachten tot de spaden de grond in werden gestoken voor het kerkgebouw van de Gemeente Lelystad. Niet alleen de leden uit Lelystad waren aanwezig, maar ook vertegenwoordigers van gemeente, lokale pers en andere kerkgenootschappen, alsmede onze eigen kerkelijke leiders.

Broeder A.M. Palmans heette iedereen welkom, waarna lofzang 169, 'Steeq uw handen uit de mouw', werd gezongen. Het openingsgebed werd uitgesproken door zuster N. van de Wetering, de echtgenote van de gemeentepresident.

Vervolgens gaf broeder Palmans een overzicht van de geschiedenis van de gemeente Lelystad, waarna achtereenvolgens gemeentepresident B. van de Wetering en ringpresident L.C. Westra een toespraak hielden. Men wees erop dat als het gebouw klaar is, de leden niet meer naar Amsterdam of Apeldoorn hoeven uit te wijken om een doopdienst te houden, daar het nieuwe gebouw een doopvont zal hebben.

Ouderling J. van Oudheusden, regionaal vertegenwoordiger, die wegens ziekte verhinderd was, had reeds gezegd dat Lelystad voor een primeur in de Nederlandse kerkgeschiedenis zorgde door al binnen veertien jaar na de organisatie van de gemeente een eigen kerkgebouw te hebben. Broeder Van Oudheusden vond het vreselijk jammer dat hij er niet bij kon zijn, te meer daar

hij aanwezig was geweest bij de eerste avondmaalsdienst in Lelystad, twaalf en een half jaar geleden. Toen was hij nog lid van het presidium van de Ring Den Haag.

Na de toespraken was het tijd om niet één doch maar liefst vier gloednieuwe spaden in de grond te steken. De broeders Hoole, president van het Zendingsgebied Amsterdam; Westra, president van de Ring Apeldoorn; Van de Wetering, president van de Gemeente Lelystad; en

Hoole, president van het ouderlingenquorum in Lelystad, wilden dat met alle plezier doen (zie foto).

De ceremonie werd luister bijgezet door enig vuurwerk en een lading ballonnen die het luchtruim werden ingezonden.

Nadat ook verschillende gemeentelieden de schep hadden gehanteerd, reisde men af naar het warme kerkgebouw waar de genodigden kennis konden nemen van waar de kerk voor staat. <<

03402-53804

De abonnementenadministratie van de kerkelijke tijdschriften heeft een nieuw telefoonnummer. U kunt op woensdag en donderdag van 9.00-12.00 uur, en op vrijdag van 9.00-15.00 uur het bovenstaande nummer bellen als u vragen of opmerkingen over uw abonnement heeft.

Volleybaltoernooi in Groningen

Dan is het *nu* tijd!

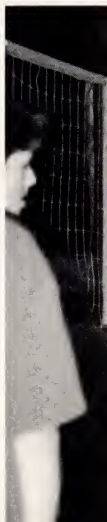
Ben Rosema

De kerk in Nederland, zo hoort men soms, mist traditie. Maar wacht even, het Groninger volleybaltoernooi, dat dit jaar voor de achtste keer in successie werd gehouden, is traditie in onvervalste vorm.

Op 26 maart jl. trokken meer dan 500 mannen, vrouwen en kinderen naar de Martinihal in Groningen om mee te spelen in een spektakelstuk dat elk jaar groter en gezelliger wordt. Dit jaar waren er maar liefst 58 teams, die in totaal 192 wedstrijden hebben gespeeld op tien velden!

Broeder C. de Jonge, één van de organisators, zegt over het toernooi: 'Het is een gezinsactiviteit. Voor ons is het sociale aspect heel belangrijk. We willen dat iedereen zich thuis voelt. Iedereen is welkom. En wat de opkomst betreft: we kunnen nog meer teams plaatsen.'

Er werd gespeeld in drie categorieën: dames, heren en junioren. De junioren konden eventueel een gemengd team tussen de lijnen brengen. De teams bonden vol verve en vuur de strijd aan met elkaar. Opslag, combinatiespel, smash, het viel

DE KINDERSTER

94E JAARGANG

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

JUNI 1994

MOZES

'En zie, gij zijt Mijn Zoon'
(Mozes 1:4).

Vivian Paulsen

Lang geleden is Mozes door de Heer op een hoge berg geroepen. Daar zag hij de heerlijkheid van God en sprak hij van aangezicht tot aangezicht met Hem.

'Zie,' zei de Heer, 'Ik ben de Here God, de Almachtige, en Eindeloos is Mijn Naam.' Daarna zei Hij tegen Mozes: 'En zie, gij zijt Mijn Zoon.' Hij zei tegen Mozes dat hij belangrijk werk voor hem had en beloofde hem dat Hij hem veel zou laten zien. En nogmaals zei de Heer tegen hem dat hij zijn zoon was, een zoon 'naar de gelijkenis van Mijn Eniggeborene'.

Vervolgens liet de Heer hem een groots visioen zien van de aarde en alle mensen die waren geschapen. De heerlijkheid van God rustte op Mozes, anders had hij dat grootse visioen niet kunnen zien. Na het visioen ontrok de heerlijkheid van God zich aan Mozes. Hij was heel zwak. Het duurde uren voordat hij zijn kracht herkreeg.

Nadat Mozes zijn kracht had teruggekregen, verscheen Satan om hem te verzoeken. Satan zei: 'Mozes, mensen-

kind, aanbid mij.' Maar Mozes had de heerlijkheid van de Heer gezien. De Heer had hem verteld dat hij, Mozes, niet alleen maar een mensenkind was, maar een kind van God. Daarom kon hij tegen de duivel zeggen: 'Wie zijt gij? want zie, ik ben een zoon van God, naar de gelijkenis van Zijn Eniggeborene; en waar is uw heerlijkheid, dat ik u zou aanbidden?'

Satan begon te razen en te tieren. Hoewel Mozes eerst bang was, bad Hij Vader in de hemel om kracht en zei Satan te vertrekken. Het besef dat hij een kind was van een glorieuzere Hemelse Vader, die van hem hield en zijn gebeden verhoorde, gaf Mozes de moed en kracht om het kwaad te weerstaan. Hij wist wie hij was en daardoor had hij vrede in zijn hart. □

(Zie Mozes 1:1-22 in de Parel van grote waarde.)

Ouderling Julio E. Dávila

*Naar een interview met ouderling
Julio E. Dávila van de Zeventig*

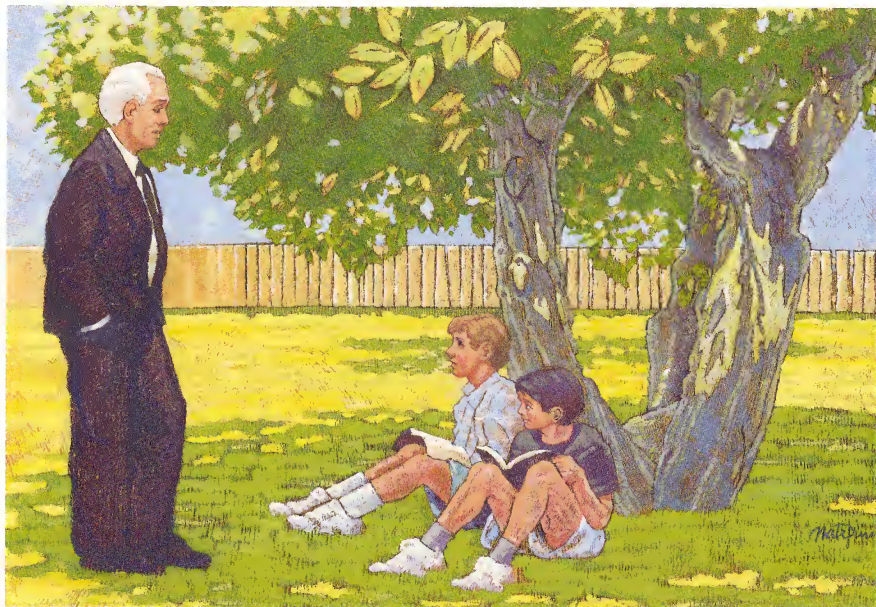
Jan Pinborough

Ik wil jullie, kinderen van de kerk, graag de raad geven zo goed te leven dat er wonderen in je leven kunnen gebeuren. Elke dag moet ik aan een wonder denken dat in 1973 in mijn gezin heeft plaatsgevonden.

Mijn vrouw, Mary, onze twee dochters en ik woonden toen in Colombia (Zuid-Amerika). We waren in 1968 lid van de kerk geworden. Er waren toen geen tempels in

Zuid-Amerika, maar we wilden heel graag in de tempel aan elkaar verzegeld worden. We hadden niet genoeg geld om vliegtickets te kopen om naar een tempel te gaan.

Daarom vroeg een vriend van mij aan de eigenaar van een reisbureau of hij ons vijf procent korting op de tickets wilde geven. De eigenaar was geen lid van de kerk en geloofde zelfs niet in God, maar toen hij hoorde waarvoor we de tickets nodig hadden, gaf hij ons een ticket waarmee we naar elke stad in de Verenigde Staten konden vliegen. Mary en ik konden ons laten verzegelen in de Salt Lake-tempel. Het jaar daarop werden onze dochters, Maritta en Liana, aan ons verzegeld.

ILLUSTRATOR: NATE PINNOCK

Ik weet dat de tempel de plaats is waar de Heer ons zal zegenen. Veel Zuidamerikaanse leden van de kerk brengen grote offers om naar een van de tempels in Zuid-Amerika te kunnen reizen. Sommige leden moeten een lange reis per boot of bus maken, die alleen heen al vier of vijf dagen in beslag neemt.

Ik ben geboren in het prachtige, schone, rustige Bucaramanga (Colombia). Ik heb een oudere broer en twee jongere zusters. Mijn vader en moeder waren lid van de Presbyteriaanse kerk. Zij vertelden ons veel bijbelse verhalen. Mijn vader was journalist. Ik herinner me dat hij altijd studeerde en schreef. Ook studeerde hij veel in de bijbel. Hij was ook een goed leraar. Ik weet nog goed hoe hij altijd de Bijbel vasthield.

Hij en mijn moeder lieten zich uiteindelijk dopen in de kerk, evenals mijn broer, zusters en vele andere familieleden.

Mijn moeder was heel streng. Als iemand van ons iets verkeerd deed, kregen wij allemaal straf. 'Als je je broer iets verkeerd ziet doen en je houdt hem niet tegen, dan ben je medeplichtig,' zei ze altijd tegen ons.

Toen ik nog klein was, verhuisden we naar de stad Cartagena. Veel jongens daar rookten marihuana. Ze hebben mij gelukkig nooit gevraagd mee te doen. Toen ik tien of elf was, werd ik scout. Op school was ik de enige scout, dus werd ik voor veel dingen uitgekozen als leider. Ik droeg mijn uniform in parades. Ik zamelde voorwerpen in voor de arme mensen van de stad. Ik ervoer de vreugde van het geven.

Je kunt gelukkig zijn als je anderen liefhebt en gehoorzaam bent. Jij kunt op school en thuis het goede voorbeeld geven. Ook kun je een goed burger van je land zijn. Als we een sterk volk willen zijn, moeten we bij onze kinderen beginnen.

Onlangs bracht onze tienjarige kleinzoon, Farid, zijn vakantie door bij ons thuis in Colombia. Hij had een vriendje meegenomen dat tot een andere kerk behoorde. Samen begonnen ze elke dag onder de boom in de tuin in de Schriften te lezen. Zij vroegen mij over de apostel Johannes. 'Ik wil meer over hem weten. Hij was bij Jezus. Ik heb veel vragen over Jezus,' legde Farid uit.

Ik weet dat kinderen helden nodig hebben – maar niet de soort helden die je vaak op TV ziet. De beste manier om ware helden te leren kennen – vrienden uit het verleden, het heden en de toekomst – is de Schriften te lezen.

Op een keer woonde Farid met ons de getuigenisdienst bij. Juist toen hij wilde opstaan om zijn getuigenis te geven, sloot de bisschop de vergadering. De volgende avond, vroeg ik tijdens de gezinsavond of Farid zijn getuigenis wilde geven. Hij verraste mij met de vraag: 'Welke getuigenis wilt u horen?' Toen legde hij uit dat kinderen meestal in hun getuigenis zeggen dat de kerk waar is. 'Maar,' zei hij, 'mijn getuigenis gaat meer over Jezus Christus. Dat is heel sterk.' Dat is het soort getuigenis dat naar ik hoop alle kinderen zullen hebben.

Wees gehoorzaam, kinderen. Stel je vertrouwen in de Heer. Bid elke dag en bestudeer de Schriften. Volg het voorbeeld van Christus als kind na. □

De zevenjarige Julio Dávila met zijn twee zusjes.

ZWIJG, WEES STIL

Judy Edwards

'Hij verlost mijn ziel in vrede van de strijd tegen mij'
(Psalm 55:19).

Heb je je ooit afgevraagd hoe Jakobs zoon Jozef zich gevoeld moet hebben toen zijn broers hem als slaaf naar Egypte verkochten? (Zie Genesis 37.) Hij wist moedig stand te houden, omdat Hij geloof in de Heer had. Potifar, de overste der lijfwacht, die Jozef had gekocht, 'zag, dat de Here met hem was' en 'stelde hem aan over [Potifars] huis, en alles wat [Potifar] had, gaf hij in [Jozefs] hand' (zie Genesis 39:1, 3-4).

Denk je dat Ruth zich zorgen heeft gemaakt toen zij bij haar schoonmoeder, Noömi, in het buitenland ging wonen? Ruth ervoer de vrede van de Heer en zei tegen Noömi: 'Dring er bij mij niet op aan, dat ik u in de steek zou laten, door van u terug te keren; want waar gij zult heengaan, zal ik heengaan, en waar gij zult vernachten, zal ik vernachten: uw volk is mijn volk en uw God is mijn God' (zie Ruth 1:1-16).

Hoe denk je dat de jonge David zich gevoeld moet hebben toen hij op het slagveld tegenover Goliat stond en de reus hoorde opscheppen dat hij David zou doden? De jongen trad Goliat met vertrouwen tegemoet, omdat hij wist dat God hem zou beschermen, zoals Hij dat twee keer eerder had gedaan. Hij legde aan koning Saul uit: 'De Here, die mij gered heeft uit de klauwen van leeuw en beer, Hij zal mij ook redden uit de hand van deze Filistijn' (zie 1 Samuël 17:1-18, 22-23, 32-37).

Was koningin Ester bang toen zij namens haar volk, de Joden, met de koning ging spreken, hoewel zij wist dat de koning ongevraagd te naderen haar dood kon betekenen? Zij verkreeg vrede en kracht door te vasten en haar pleegvader Mordekai te vragen of de Joden ook voor haar wilden vasten: 'Ga heen, vergader al de Joden (...), en vast om mijnentwil (...). Ook ik en mijn dienaren zullen op dezelfde wijze vasten en dan zal ik tot de koning

gaan ondanks het verbod; kom ik om, dan kom ik om' (zie Ester 3-4).

Heb jij je ooit zorgen gemaakt? Ben jij wel eens onvriendelijk behandeld, zoals Jozef? Heb jij ooit moeten verhuizen, zoals Ruth? Heb jij ooit te maken gehad met iets groots en angstaanjagend, zoals David? Heb je ooit iets moeten doen, waarvoor je bang was, zoals koningin Ester? De meesten van ons voelen ons wel eens bang, verdrietig of eenzaam. Maar als we eraan denken dat we kinderen van God zijn en dat Hij van ons houdt, en als we doen wat Hij van ons verlangt, zullen wij met vrede gezegend worden.

Instructies

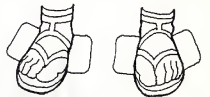
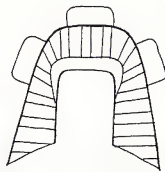
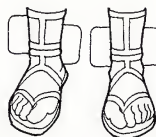
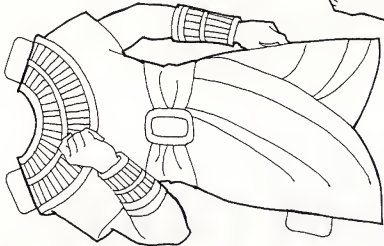
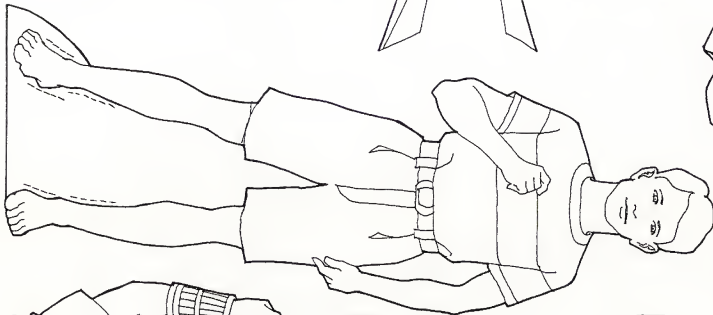
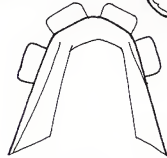
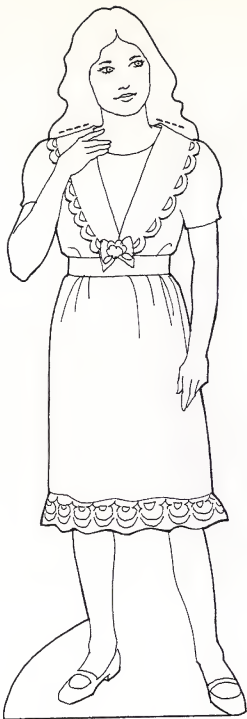
Plak de bladzijde op een stuk karton, kleur daarna de poppetjes en hun kleertjes en knip ze netjes uit. Die kun je dan gebruiken voor de gezinsavond of voor een toespraakje in het jeugdwerk. Maak zelf nog meer kleertjes, en gebruik de poppetjes om verhalen te vertellen over mensen uit de Schriften.

Ideeën voor de participatieperiode

1. *Vraag de kinderen nog meer mensen uit de Schriften na te spelen die gezegend werden met vrede toen ze in moeilijkheden verkeerden. Bijvoorbeeld Daniël, Nephi, Aäron, Abinadi, een jeugdige krijger, Mormon, Moroni.*

2. *Vertel de kinderen wat zij kunnen doen als zij zich verontrust voelen. Geef voorbeelden van situaties die kinderen dwars kunnen zitten. Kies die voorbeelden zorgvuldig uit. Bespreek met de kinderen hoe dan vrede verkregen kan worden.*

3. *Help ieder kind een bladzijde toe te voegen aan haar of zijn Vredesboek (zie Ideeën voor de participatieperiode, punt 3, De Kinderster, februari 1994, blz. 10) door tekeningen te maken van mensen uit de Schriften of van mensen nu in leven die zelfs in barre tijden zijn gezegend met vrede. □*

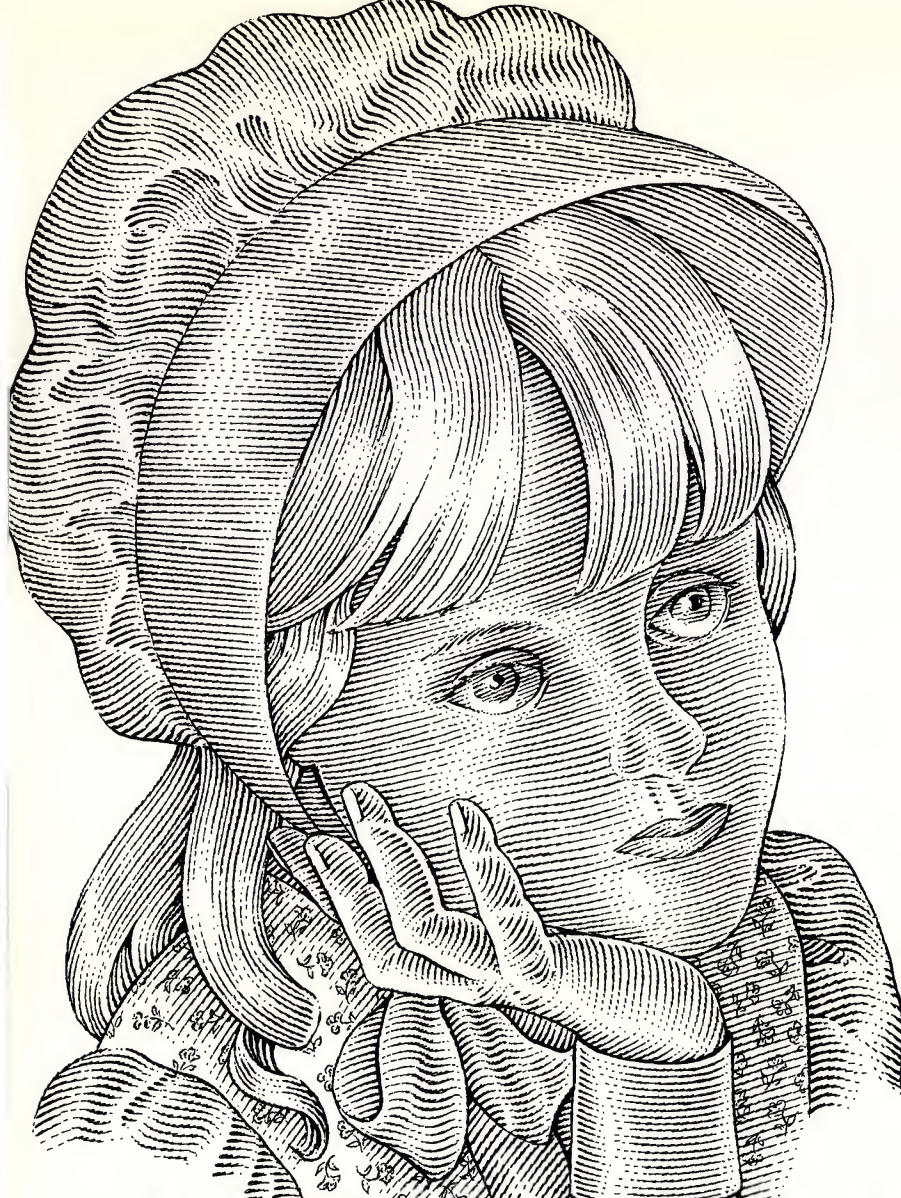

ILLUSTRATION: CACOTIN WEBBET

SARAH MATILDA FARR

Joy Johnson Heaton

(Noot van de schrijfster: Dit verhaal vormt een prachtige episode uit het leven van een van mijn voorouders die leefde in de pionierstijd. Ik vertel het verhaal vanuit Sarahs gezichtspunt, zoals ik mij voorstel dat het gebeurd is.)

Ik moest wel omkijken. Mijn voeten bewogen de ene kant op en mijn hart de andere. Door mijn tranen heen zag ik mama op de veranda staan. Met elke stap die ik zette, zag ik haar kleiner worden.

Zo vaak had ik haar gevraagd: 'Waarom moet ik gaan, mama? Ik ben nog maar elf. Weet u zeker dat ik het kan?' En elke keer stelde ze mij gerust. Ja, ik was het die moest gaan. En ja, dit was de manier waarop onze Hemelse Vader mij naar Zion bracht. Ik wist dat ik niet moest twijfelen, want mama bad voor mij.

Toen ik acht jaar oud was, was papa gestorven. Zonder papa was het niet gemakkelijk geweest. Zelfs met een paar oudere broers en zusters die veel meehielpen, waren er toch acht kinderen die gevoed en verzorgd moesten

worden. Mama werkte lang met ons in het maisveld. Soms, als de anderen aan het avondeten zaten, ging mama naar buiten om de maïskolven schoon te maken. Toen wisten we het niet, maar die tijd greep zij aan om te bidden en te vasten. Ze wilde niet dat mijn oudere broers zagen dat zij vastte, omdat zij soms de spot dreven met haar geloofsovertuiging.

Op zekere dag kreeg mama onder het ontbladeren van de maïskolven de ingeving een oude weduwe bij ons in de straat op te zoeken. Daar ontmoette haar in het evangelie. Ze kreeg antwoord op de vragen waarmee zij had gezeten na de dood van mijn vader. Ze kwam heel opgewonden thuis.

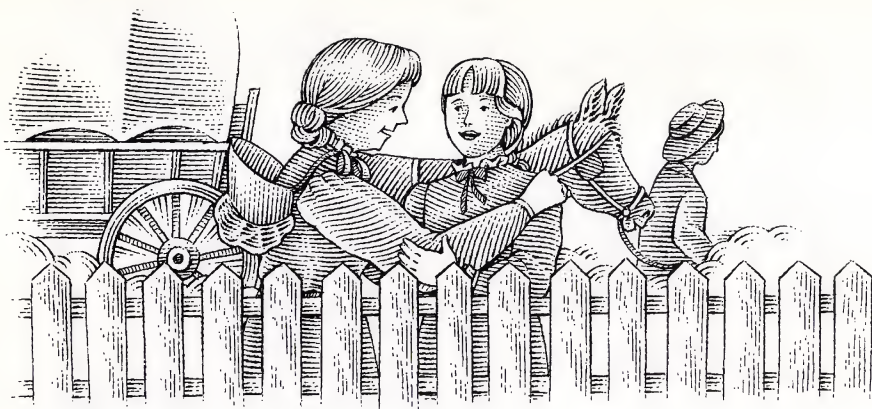
Toen mijn broers het hoorden, waren ze geërgerd en lachten haar uit.

En toen papa's ouders erachter kwamen, waren die er ook fel tegen gekant. Ik begreep niet goed waarom ze er zoveel ophef van maakten.

Mama besloot, omdat het bij ons thuis zoveel onenigheid veroorzaakte, haar nieuwe geloof een tijdje op te geven. Het was het gewoon niet waard.

Maar mama was nooit meer dezelfde. Zij kon de prachtige waarheden die zij had gehoord, niet ontkennen. Ze probeerde mijn broers ervan te overtuigen, maar die wilden er niets van weten. Ik wel. En ik had een heel goed gevoel toen ik op dezelfde dag als mijn mama werd gedoopt.

Mama wilde met de heiligen naar het westen trekken. Ze had geen geld voor zo'n grote onderneming, maar ze

had groot geloof en wist dat haar gebeden verhoord zouden worden.

En mama vond een manier waarop ik kon gaan. Een oudere, blinde vrouw had een begeleidster nodig die aan haar zij de vele kilometers naar de bergen van Utah zou afleggen. Zo gebeurde het dus dat ik mijn moeder en de andere gezinsleden verliet en zonder hen de prairie overstak.

Bij het vertrek stroomden de tranen over mijn wangen. Met alle moed die ik bijeen kon schrapen, nam ik de blinde vrouw bij de hand en zo begonnen we aan de reis.

Mijn ogen werden haar ogen. Ik was haar gids met mijn gezichtsvermogen; zij was mijn gids met haar levenswijsheid. Samen vonden we onze weg door het stof en de modder van de moeilijk begaanbare paden. Na vele lange, vermoeiende dagen, weken en maanden, bereikten we de vallei!

Maar ik voelde me zo eenzaam. Ik was in Zion, de plaats van vreugde en rust voor de heiligen. Ik had gelukkig moeten zijn, maar ik miste mijn ouderlijk thuis.

Ik mocht bij de blinde vrouw blijven en het huishouden voor haar doen. Ik deed mijn best om alles zo netjes en schoon mogelijk te houden. Ik had het er goed, maar ze was geen familie van me. Ik moest aldoor aan mijn moeder denken. Ik wist dat mama naar Zion zou komen. Op de een of andere manier zou ze dat voor elkaar krijgen.

Als ik ook maar hoorde dat er een karavaan huifkarren in aantocht was, lette ik op de stofwolken aan de horizon – een onmiskenbaar teken dat de huifkarren spoedig voorbij zouden komen. Dan rende ik naar het hek en klom daar zo hoog mogelijk in om de immigranten goed te kunnen zien. Eerst was er alleen die stofwolk te zien, maar langzaam, o zo langzaam, kon ik de huifkarren en de dieren, en daarna de mensen onderscheiden.

Vooral de vrouwen die voorbijkwamen hadden mijn aandacht. Mama heeft die kleur haar, maar nee, het is mama niet. Daar loopt een vrouw die op mama lijkt, maar nee, dat is mama ook niet. En de vrouw die op de bok van die kar zit, is dat ze?

Nee, nee, nee. Bij elke groep die aankwam, dacht ik: *In die groep zitten vast en zeker mijn moeder en mijn jongere broertjes en zusjes.*

Ik keek en zocht, twijfel bekreop mij. Er was niemand die naar me kwam rennen om haar armen om me heen te slaan. En met elke kar die voorbijtrok, begon ik mij neerslachtiger te voelen. Na elke teleurstelling rolden de tranen langs mijn wangen. Ik huilde totdat er geen tranen meer waren.

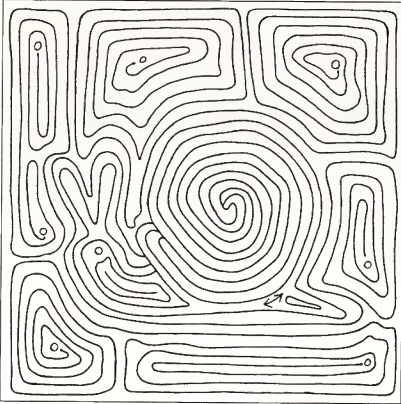
Twee lange, moeilijke jaren gingen voorbij voordat mijn moeder eindelijk aankwam. Ik kon mijn ogen nauwelijks geloven. Ze was uitgeput en zat onder het stof. Ik herkende haar bijna niet. Maar ze herkende mij wel, hoewel ik toch flink gegroeid was.

Ik rende zo snel als mijn benen mij konden dragen naar haar toe. Ik sloeg mijn armen om haar heen en huilde – dit keer waren het vreugdetranen. Ze had Zion bereikt. Ik was niet langer alleen. Samen waren we thuis. Eindelijk voelde ik Zion in mijn hart. □

VERBORGEN SLAK

Colleen Fahy

Zoek de slak door binnen de lijnen te kleuren waar de pijl zich bevindt. Kleur daarna het plaatje.

VEEL PLEZIER MET VIJVEN

Patricia L. Dombrink

Ga met vijf tegelijk van vijf naar honderd (5, 10, 15, 20 enz.). Je mag alleen recht omhoog of recht omlaag, naar links of naar rechts.

5	20	35	40	50	55	60
10	15	30	35	40	65	70
20	20	25	40	55	75	100
30	60	50	45	50	65	90
25	50	55	60	75	100	95
45	60	75	65	70	85	90
50	65	80	85	75	80	95

HARD BLAZEN

James Edgar Hyer

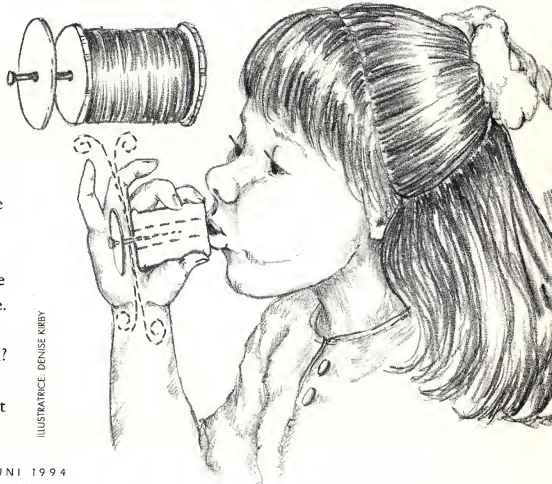
Voor dit experiment heb je een garenklosje, een speld, een stukje karton en een schaar nodig.

Knip een cirkel uit het karton die iets groter is dan het vlak van het klosje. Prik een dikke speld door het middelpunt van de cirkel (zie tekening). Steek de speld aan de ene kant in het klosje en blaas aan de andere kant.

Kun je het karton eraf blazen?

Hoe kan dat? De lucht die je door het gat in het klosje blies, perste zich tussen het eind van het klosje en het karton naar buiten, waardoor er lage luchtdruk ontstond tussen het karton en het klosje. De hoge luchtdruk aan de andere kant van het karton duwde het naar het klosje toe.

Zou je het karton eraf blazen als je naar de grond toe blies? En zou het eraf vallen als je dan ophield met blazen? Probeer het maar! Zou je een pingpongballetje uit een trechter kunnen blazen als je die recht houdt? Probeer het maar!

ILLUSTRACE: DENISE KIRBY

Als ik gedoopt ben

Met aandacht ♩ = 60-72

F Am B^b

1. Een re - gen - boog is prach - tig, met kleu - ren hel - der
2. En als ik straks ge - doopt ben, dan is mijn le - ven

C7 F Am

fris; dan denk ik aan de aar - de die weer
rein. Ik moet er dan voor zor - gen dat het

B^b C7 Refrein F

schoon - ge - was - sen is. Zo schoon als na een
al - tijd zo zal zijn.

Am B^b C

re - gen - bui moet ook mijn le - ven zijn. Ik

F B^b Gm C7 F

doe mijn best, dan kan ik eens weer bij mijn Va - der zijn.

Tekst: naar Nita Dale Milner, (1952-). © 1989 HLD

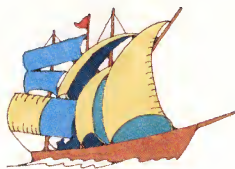
Musiek: Nita Dale Milner, (1952-). © 1989 HLD

Dit liedje mag voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis worden gekopieerd.

Genesis 9:8-17
Handelingen 2:38

VERHAAL

DE SCHAT

Rhonda Petty

Donna huppelde van school naar huis. Haar rode krullen sprongen vrolijk op en neer. Juffrouw Marion had de groep een verhaal over piraten verteld, die kisten vol met schatten hadden begraven. Een deel van die schatten waren nooit gevonden en Donna bedacht hoe heerlijk het zou zijn om zo'n schat te vinden. Ze zouden vanavond bij oma gaan

eten, en ze kon nauwelijks wachten om het verhaal aan haar oma te vertellen. Oma had het vaak over de goede, oude tijd; maar nu zou de beurt aan Donna zijn.

Toen ze bij oma kwamen, rende Donna direct door naar de keuken. 'Oma, oma!', riep ze. 'We hebben het vandaag over verborgen schatten gehad. Mijn juffrouw zegt

ILLUSTRATOR: DIKE BROWN

dat er nu nog steeds verborgen schatten zijn. Misschien kan ik als ik later groot ben, gaan zoeken.'

Oma glimlachte. 'En wat voor schat zou je dan willen vinden?'

Donna dacht een minuutje na. 'Goud en diamanten.'

Oma knikte, haar ogen lachten. 'Dat zou geweldig zijn. Misschien kunnen we na de maaltijd net doen of we piraten zijn en op zoek gaan naar een schat.'

Donna klapte in haar handen. 'Hè ja oma, dat is leuk. Dan help ik met afwassen.'

Na de afwas ging oma bij Donna zitten en fluisterde in haar oor. 'Toen ik een klein meisje was, wilde ik ook graag een schat vinden. Ik zocht dan op zolder. Zullen we kijken of we daar een schat kunnen vinden?'

Donna was bijna niet meer te houden. 'Ja, ja!', riep ze.

Ze moesten een smalle trap op naar de zolder. Donna hield oma's hand stevig vast. Ze was een beetje bang, maar wilde niet dat oma dat wist. Toen ze op zolder waren en oma het licht aandeed, was Donna teleurgesteld. Alles wat ze zag waren stoffige dozen, een paar spinnewebben en een grote koffer, die niets weg had van een piratenkist. Hoe konden ze nou een schat vinden in deze rommel?

Donna maakte voorzichtig een van de dozen open. Er lag wat oud

speelgoed in. Ze pakte een pop met blauwe ogen en een roze jurk op. 'Van wie is die geweest?', vroeg ze terwijl ze de pop bewonderde.

'Van je moeder. Het was haar lievelingspop. Ze speelde er elke dag mee. Ze noemde haar Donna. Ze zei altijd dat als zij een meisje kreeg, zij haar ook Donna zou noemen.'

Donna glimlachte en probeerde zich voor te stellen hoe haar moeder met de pop had gespeeld. Ze was blij dat haar mama altijd al een klein meisje had willen hebben.

Oma had een andere doos geopend en keek naar een grote foto in een houten omlijsting. Op de foto stond een roodharig meisje van ongeveer Donna's leeftijd. Donna bekeek de foto aandachtig. Ze had dit meisje eerder gezien, maar waar?

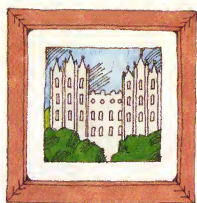
'Wie is dat?', vroeg Donna.

'Wel heb ik ooit,' zei oma, 'die foto lijkt sprekend.' Ze zocht en vond een spiegel die onder het stof zat, maakte hem schoon en gaf hem aan Donna. 'Kijk,' zei ze, 'en zeg me wat je ziet.'

Toen Donna in de spiegel keek, zette ze grote ogen op. Het waren dezelfde grote bruine ogen als het meisje op de foto had, onder dezelfde rode krullen. De twee gezichten waren hetzelfde!

'Dat ben ik op de foto, oma! Maar waarom weet ik niet meer dat die foto genomen is?'

Op de omslag:

Gregory Sievers, *Moederschap op de prairie*. Onder de heiligen di's de zware tocht over de prairie naar de Salt Lake Valley ondernamen, waren veel kleine kinderen. In 'Sarah Matilda Farr' (blz. 8) lees je het verhaal van een van die kinderen.

Oma lachte. 'Omdat jij niet op de foto staat, meisje. Dat is je moeder. Die foto is genomen toen zij ongeveer zo oud was als jij nu.'

Donna wist niet wat ze hoorde. Ze had er geen idee van gehad dat ze zo op haar moeder leek.

Oma's ogen straalden toen ze de grote koffer opendeed. 'Donna,' zei ze, 'kijk eens wat ik gevonden heb!' Bovenop de stapel in de koffer lag de jurk die Donna's moeder op de foto aanhad. Ze was wit met paarse bloemen en witte stroken.

'Mag ik 'm aan, oma?', smeekte Donna. 'Ik zal heel voorzichtig zijn.' Nadat oma haar geholpen had de jurk aan te trekken, keek Donna weer in de spiegel en begon te giechelen. Nu leek ze precies op haar moeder. De schatten die ze vonden, waren prachtig, al waren het dan geen diamanten of goud.

Oma haalde nog een foto uit de koffer. Dit keer was het een kleine foto van een heel mooi gebouw.

'Ik weet welk gebouw dat is!', riep Donna uit. 'Dat is de Salt Lake-tempel.'

'Ja,' zei oma. 'Deze foto is mij heel wat waard. Toen ik een klein meisje was, heb ik hem van mijn jeugdwerkleerkracht gekregen na een les over de tempel. Ze had ons verteld hoe fijn het was om naar de tempel te gaan en daar als gezin verzegeld te worden.'

'Ook zei ze dat we daar konden werken voor mensen die waren gestorven zonder ooit van het

evangelie te hebben gehoord. Daarna legde ze uit dat om naar de tempel te kunnen gaan, we de kerk behoren te bezoeken, onze tiende behoren te betalen, ons aan het woord van wijsheid behoren te houden en de andere geboden behoren te onderhouden.'

'Ik was zo blij met mijn foto, dat ik hem mee naar huis heb genomen en boven mijn bed heb gehangen. En elke avond voor ik bad, keek ik naar de foto en dan vroeg ik mijn Hemelse Vader mij te helpen mij goed voor te bereiden op de tempel. Ik wilde meer dan wat ook naar de tempel. Ik wilde mensen helpen zoals mijn overgrootmoeder, die nooit van het evangelie had gehoord. En ik wilde daar aan een lieve man verzegeld worden.'

'De dag dat ik met jouw opa naar de tempel ging om een celestiaal huwelijk te sluiten was de mooiste dag van mijn leven. Als ik ons gezin samen zie, ben ik blij dat we de juiste keuzen gedaan hebben. We moeten natuurlijk ons best blijven doen, maar dat is het waard om voor eeuwig samen te kunnen zijn.'

Donna glimlachte. 'Eigenlijk hebben we vandaag ook een schat gevonden.'

Oma gaf haar een knuffel. 'Donna, deze foto van de tempel is voor jou, zodat je altijd zult denken aan de schatten die je daar kunt vinden.'

Donna gaf oma een dikke zoen op de wang. 'Dank u, oma. U bent de beste schatgraver van de hele wereld! □

ALMA SPREEKT OVER GELOOF

Alma sprak met de Zoramieten over geloof in God. Hij zei dat vragen om een teken om te kunnen geloven geen geloof is. Alma 32:17-18

Hij zei dat aannemen wat waar is zonder het te zien, geloof is. Ook legde hij uit hoe geloof groeit. Alma 32:21

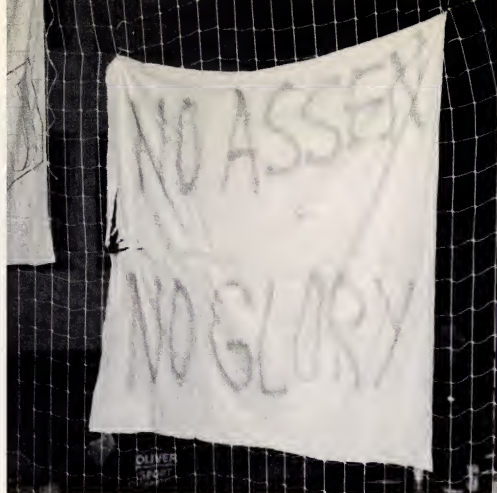
Als we echt willen geloven en naar het woord van God luisteren, wordt het in ons hart gelegd en begint het te groeien, zoals een zaadkorrel die in de grond is gestopt. Alma 32:26-28

Alma zei dat het zaad zal blijven groeien als we meer over het evangelie te weten komen. We weten dat het goed is en ons geloof wordt sterker. Alma 32:30

Hij legde uit dat zoals goed zaad goede vruchten voortbrengt, het woord van God ons zegeningen brengt, als we geloof hebben. Alma 32:37, 42-43

allemaal te bewonderen. De spelvreugde was een verademing! De kreet 'Dan is het *nu* tijd!' aan het eind van een serie wedstrijden, klonk als een ode aan de winnende partijen.

Rond zes uur konden de winnaars bekend worden gemaakt. Bij de junioren: 1. Groningen I, 2. Groningen II, 3. Emmen II. Bij de dames: 1. Utrecht I, 2. Assen, 3. Breda. Bij de heren: 1. Groningen, 2. Assen, 3. Utrecht 1.

Na afloop kon men tegen geringe kosten een warme maaltijd nuttigen in het kerkgebouw van de Wijk Groningen. De dag werd, zoals in voorgaande jaren afgesloten met een dansavond. Nu staat al vast dat er volgend jaar weer een toernooi wordt gehouden. Oefenen maar! <<

ZHV Ring Den Haag bezoekt zustersconferentie in Parijs

Kea Onstein

Door de contacten die de zusters van de Ring Den Haag in de afgelopen jaren hebben opgebouwd met zuster Cécile Pelous, de oprichtster van het weeshuis in Asha Asrham in Nepal, hebben de Nederlandse zusters van zuster Pelous, die ZHV-presidente van de Ring Parijs is, een uitnodiging ontvangen om de ZHV-conferentie in Parijs bij te wonen en een deel van het programma te verzorgen.

Er werd door 49 zusters enthousiast gereageerd op de uitnodiging, die op 25 maart drie dagen naar de Franse hoofdstad vertrokken.

Op de eerste dag was in het programma enige tijd uitgetrokken om Parijs op eigen gelegenheid te verkennen. En zo vertrok de een naar de Eiffeltoren of de Sacré Coeur en Montmartre, terwijl de ander de voorkeur gaf aan een museum of de grote winkelstraten met de Franse couturiers. Voor elk wat wils.

Zaterdagmorgen hebben wij met z'n allen een bezoek gebracht aan het kasteel van Versailles.

De zustersconferentie in Parijs is een andere *happening* dan wij hier gewend zijn. Het thema van de dag was: 'Eenheid in verscheidenheid' en de Fransen maken er een gezins-aangelegenheid van, een uitje voor het hele gezin, waaraan het programma wordt aangepast. Wij hebben als Nederlanders nog altijd het gevoel dat er een geestelijk gedeelte, een boodschap verbonden moet zijn aan zo'n dag, maar in Frankrijk is dat niet nodig, iedereen komt om een gezellige dag te hebben, en zo kan het ook. Wij hebben geprobeerd een beetje het karakter van de Nederlander neer te zetten en gewezen op de grote verscheidenheid waarmee wij in ons kleine land te maken hebben.

De Fransen hebben met muziek, zang, dans en toneel verschillende

provincies van Frankrijk uitgebeeld. Er waren in totaal ongeveer 400 mensen aanwezig, en voor hen werd aan het eind van de middag ook nog een uitgebreid buffet verzorgd.

Op zondag hebben wij met onze gastgezinnen nog een Franse kerkdienst kunnen meemaken. Ook dat was zeer de moeite waard en gaf ons weer een andere kijk op dingen waar we zo vertrouwd mee zijn.

Na de kerkdienst weer richting Nederland, vol van de vele indrukken die we hadden opgedaan en met een warm gevoel door de hartelijkheid die we hadden ondervonden van de Fransen, maar ook van elkaar. Het

Zuster Cécile Pelous (links) ontvangt 'Tulpen uit Amsterdam'.

uitstapje heeft ons een ruimere blik gegeven op elkaar en op de Fransen. Het heeft ons veel dichterbij elkaar gebracht. <<

Jeugdwerk Heerlen bereidt zich voor

Debra Stevens

Het jeugdwerk van de Gemeente Heerlen, dat leden heeft in Nederland, België en Duitsland, heeft op 26 maart zijn eerste kwartaalactiviteit gehad. Het thema van de activiteit was: 'Survival Fun' (Leuk leren overleven). De kinderen kregen les in EHBO, vergiftigingsverschijnselen, watersnood [zeer actueel in Limburg], noodrantsen en alarmnummers. Zij leerden hoe makkelijk het is om zich voor te bereiden op een noodsituatie en hoe die voorbereiding de gemoedsrust tot gevolg heeft die de Heiland ons belooft. De kinderen kregen een folder met de behandelde informatie, zodat ze het thuis nog eens met hun ouders konden doornemen. <<

Seiderviering in Zeist

Geurtje Harskamp

In de week voorafgaand aan Pasen, ook wel de stille week genoemd, organiseerde de ZHV van de Gemeente Zeist een seiderviering.

De eerste twee avonden van het pesachfeest noemt men seideravonden. Het zijn heel bijzondere avonden, waarop in elk Joods gezin de bevrijding uit Egypte wordt herdacht. Seider betekent: volgorde, programma. Deze avond verloopt dus volgens een bepaald (vastomlijnd) programma.

De seideravond wordt geleid door de huisvader, de patriarch van het gezin. Onze patriarch was broeder J.P. van Reijn. Hij werd bijgestaan door zuster I. den Hollander die allerlei details toelichtte. Wij waren dus eigenlijk te gast bij hen 'thuis'. Samen werd er een feestelijke, traditionele maaltijd genuttigd. De feesttafel werd met mooi servies gedekt. Er stonden allerlei symbolische gerechten klaar: maror (bitterkruid, meestal mierikswortel), een boven vuur gebraden lamsbeentje, matses, ongezuurd brood, charoset (een zoe- te bruinachtige vruchtenmoes), een hardgekookt ei.

Voordat men een 'gewone' maaltijd gebruikte, werd eerst het verblijf in Egypte voor de geest geroepen. Elke deelnemer moest zich gaan voelen alsof hij zelf uit Egypte was weggetrokken. Dan begint de feestavond. De leider van de seider heft de schotel met de matses en zegt: 'Dit is het brood der ellende, dat onze vaders aten in het land Egypte. Allen die hongerren, laat ze komen eten; allen die in nood zijn, laat ze Pesach komen vieren. Nu hier, het volgend jaar in het land Israël, nu nog als slaven, volgend jaar als vrije mensen.'

En dan komt één van de kinderen, bij voorkeur het jongste, met de vraag, die van tevoren is ingestu- deerd: 'Waarom is deze avond an-

ders dan andere avonden? Op andere avonden eten we naar believen gezuurd en ongezuurd brood, waarom vanavond alleen ongezuurd brood, matses? Op andere avonden eten we allerlei groenten, waarom vanavond bitterkruid?'

De patriarch van het gezin, in ons geval broeder Van Reijn, geeft antwoord door het verhaal van de uittocht uit Egypte te vertellen. Het is de bedoeling om de kinderen in het gezin (wij dus) aan het vragen te krijgen, zodat de vader in zijn antwoord de geschiedenis van de uittocht kan vertellen. Die taak werd enthousiast waargenomen door zuster Den Hollander die vertelde hoe de voorouders slaven in Egypte waren en hoe bitter dat was. Hoe ze stenen moesten bakken van bruinachtige klei. En hoe ze ten slotte werden bevrijd: de doodsengel ging de deuren voorbij waaraan lamsbloed was gestreken. En hoe ze staande nog een laatste maaltijd nuttigden van in de haast gebakken en dus ongezuurd brood. En hoe daarna een nieuwe tijd aanbrak, een nieuw begin.

Maar dit verhaal verwijst niet alleen

naar het verleden maar ook naar het heden en zeker ook naar de toekomst. Zoals gebruikelijk is, werd er ook een plaats vrijgehouden voor Elia die zal komen. Wij weten dat Elia al gekomen is (zie Leer en Verbonden 110). Het bijzondere is wel dat Elia precies op de dag kwam dat pesachfeest gevierd werd door de Joden.

Ten slotte hebben wij nog een paar liederen gezongen, waaronder ook een Hebreeuws lied, en wensten wij elkaar in het Hebreeuws toe: 'Volgend jaar in Jeruzalem.'

Pesach (het feest van de bevrijding) wordt één keer per jaar gevierd. De seidermaaltijd heeft bij ons plaatsgemaakt voor het avondmaal, dat door Christus zelf is ingesteld. Elke week kunnen wij terug- en vooruitblikken, en onze bevrijding bewerkstelligen door onze verbonden met onze Verlosser te hernieuwen. Deze seiderviering heeft mij en anderen in veel opzichten weer doen beseffen hoeveel de Heer ons lieft. Al die feesten, symbolen en rituelen in het evangelie dragen ertoe bij om een bewuster en intenser omgang met de Heer te hebben. <<

Koor Millennium in Amersfoort

G. Grift

In het kader van de maandelijkse activiteiten van het ouderlingenquorum van de Wijk Amersfoort is het koor Millennium uit de Wijk Haarlem voor een optreden uitgenodigd. Dat het koor bekendheid geniet, bleek uit de grote belangstelling voor dit optreden.

De dirigent, Ton van Dam, dirigeerde niet alleen goed, maar gaf ook met de nodige speelshheid tekst en uitleg.

De liederen, die waren gewijd aan het leven van Jezus Christus, werden soms ingetogen, dan weer uitbundig vertolkt.

De solopartijen, waaronder ook een aantal van de dirigent, waren prachtig. Na de pauze werden er ook een paar moderne nummers gebracht.

Het Halleluja van G. F. Händel werd voor de pauze zo prachtig en sprankelend gezongen, dat het aan het einde van de avond nog eens door het koor werd uitgevoerd, maar dan al wandelend door de zaal.

We kunnen terugzien op een zeer geslaagde en bijzonder fijne avond. <<

Apeldoorn: een vruchtbare oogst

Henk Heinrichs

Geschiedenis

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen bestaat al meer dan 130 jaar in Nederland. De geschiedenis van de Wijk Apeldoorn gaat echter slechts terug tot het begin van de jaren zestig. Toen was Apeldoorn een gemeente met weinig leden. Er waren enkele gezinnen, wat oudere zusters en zendelingen. Omdat het in die begintijd aan priesterschapsdragers

ontbrak, werd de leiding in handen gegeven van zendingsechtparen.

Er werd vergaderd in een oud huis aan de Van Kinsbergenstraat. Zuster Stomps, die zo'n beetje vanaf het begin lid van de gemeente was, kan zich het gebouw nog goed herinneren. Later, na de verhuizing naar het gebouw aan de Boerhavestraat, is ze nog eens terug geweest met de Bijenkorfmeisjes. Het oude pand was een Italiaans restaurant geworden. Maar enkele 'kerkelijke' kenmerken waren nog duidelijk intact. Ook broeder Mulder, nu bisschop van de wijk, heeft nog herinneringen aan het oude gebouw. Indertijd fietste hij enkele malen langs het pand, terwijl een broeder smeedijzeren letters in een muurtje aan het metselen was. Het was een hele lange naam en broeder Mulder vroeg zich af wat daar nu achter dat muurtje schuilging. Hij zou daar snel genoeg achterkomen, want enkele maanden zou hij zich laten dopen.

Het gebouw aan de Van Kinsbergenstraat was niet comfortabel en het nieuwe gebouw was dan ook een zegen. Het was echter geen gemakkelijke tijd voor de leden. Zij verschaften onderdak aan de bouwzendingelingen en voorzagen in hun onderhoud.

Toch was het een tijd van groei, zeer zeker ook in geestelijke zin. Veel van de leden die nu nog een belangrijk deel van het hart van de wijk vormen, verschenen

destijds op het toneel. Apeldoorn groeide door en werd een wijk. De mate van groei was zodanig, dat 17 jaar na de voltooiing in 1967 van de eerste fase van het gebouw aan de Boerhavestraat, er een hele nieuwe vleugel aan het gebouw werd toegevoegd. In een tijdsbestek van 20 jaar was Apeldoorn uitgegroeid tot een grote, bloeiende wijk. En daar eind jaren zeventig de Ring Apeldoorn ontstond, ging de Wijk Apeldoorn de functie van ringcentrum vervullen. Er is nu een mooi gebouw, dat ruimte biedt aan een familiehistorisch centrum. Naast

Bisschop Mulder (2e van links) met zijn beide raadgevers en administrateur.

het gebouw bevindt zich een schotelantenne, waarmee via de satelliet de uitzendingen van de algemene conferentie in Salt Lake City kunnen worden ontvangen. Apeldoorn is nu een volledig georganiseerde wijk van 140 à 150 actieve leden.

Dienstbetoon

De kern van het evangelie is liefde en daarmee samenhangend dienstbetoon. Ook in Apeldoorn proberen we al enkele jaren de kerk onder de aandacht van de gemeenschap te brengen door zogenaamde 'open dagen'. In 1993 is besloten om niet zozeer de kerk centraal te stellen in onze presentatie, maar ons dienstbetoon.

Het afgelopen jaar waren onze activiteiten gericht op steun aan het 'Foster Parents Plan'. Die steun begon met een 24-uurloop, daags na hemelvaartsdag in Apeldoorn gehouden, waarvoor zich een tiental broeders en vrienden van de kerk als team hadden ingeschreven. Door hun inspanning werd een groot deel van de uiteindelijke opbrengst door middel van sponsoring bijeengebracht.

Een week later werd er een open dag gehouden, waarop de bezoekers werden onthaald op een kledjesmarkt, spelletjes voor de jeugd, schminken, pannenkoeken, een presentatie van het familiehistorisch centrum en een rondleiding door het gebouw.

De serie activiteiten werd afgesloten met een gastendienst, en ook die was een groot succes. Momenteel zijn we in de wijk bezig om ongeveer volgens hetzelfde concept weer activiteiten te organiseren. Een ander soort dienstbetoon werd op 26 februari verricht door ongeveer 100 leden van de kerk — in totaal waren er 200 vrijwilligers — in het door watersnood geteisterde Limburg. Onder de 100 leden bevonden zich 35 leden van de Wijk Apeldoorn, jong en oud, die al vroeg op weg waren gegaan om 200 km zuidelijker een steentje bij te dragen. Het was een dag van zwaar werken, zeker voor hen die dat soort werk niet gewend waren. Aan het

Boven: de jongvrouwen.
Onder: de jongemannen.

eind van de dag was er menige karrevracht afval afgevoerd en kon het gezelschap moe maar voldaan huiswaarts keren.

Kerstviering 1993

Begin december ontvingen de leden van de wijk een oproep voor een 'volkstelling'. Op 23 december kwa-

Spontaan

Op 20 maart ontvingen de leden van de Wijk Apeldoorn het verzoek van Pax Christi een financiële bijdrage te leveren om kinderen uit het door een burgeroorlog ontwrichte Noord-Ierland een onbezorgde vakantie in Nederland te geven. Dat verzoek kwam onverwacht en er moest op zeer korte termijn actie worden ondernomen.

Het kerkgebouw aan de Boerhavestraat, circa 1964.

men de leden samen om in vroegchristelijke kledij een kerstviering te hebben. In voorgaande jaren was er meestal een kerstspel door de jeugd. Dit keer speelden alle aanwezigen een rol in de kerstviering. Het was bijzonder sfeervol en iedereen heeft genoten.

Restaurantavond

In maart is er in de wijk een restaurantavond gehouden. Deze activiteit is een regelmatig terugkerend fenomeen in de wijk. De doelstellingen van deze avond zijn:

1. Een leuke avond voor de leden met geringe kosten.
2. Geld bij elkaar te krijgen waarmee de jongeren een tempelreis kunnen organiseren.

En weer bleek dat deze formule een succes is. De broeders en zusters hebben kunnen genieten van een echte restaurantsfeer. Natuurlijk ging dit allemaal niet vanzelf. Het was schipperen met menu's, ruimte, geld en reserveringen. Uiteindelijk liep alles echter op rolletjes. De leden hebben lekker gegeten, terwijl de jongens en meisjes van de AP/JV, als heuse obers verkleed, de bediening verzorgden. Met de opbrengst kon, na aftrek van kosten, ruimschoots een tempelreis voor de jongeren worden bekostigd. Een schitterend resultaat.

men. Binnen een week had de bisschop een bedrag van 580 gulden binnen. Als leden van de Wijk Apeldoorn hopen we hiermee een klein beetje te kunnen bijdragen aan de tijdelijke ontsnapping van een groepje kinderen uit een door geweld geteisterde omgeving. Wij spreken de hoop uit dat die kinderen spoedig weer zullen kunnen genieten van vrede in hun eigen land.

Eenheid

Alle genoemde hoogtepunten en activiteiten hebben een ding gemeen: ze hebben bijgedragen tot de eenheid in de wijk. De Heer nodigt ons uit om elkaar lief te hebben en elkaars last te dragen. Door gehoor te geven aan dit gebod van de Heer ontstaat er meer innerlijke kracht bij de leden en ook meer eenheid in de wijk.

De doelstellingen van 1994 van de bisschop van de wijk zijn onder meer naastenliefde, dienstbetoon en vriendschap. Hoewel er nog veel braakliggend terrein is, dat nog bebouwd kan worden, kan er hier en daar ook al geoogst worden. Wij hopen dat we in Apeldoorn de hand aan de ploeg kunnen slaan om het land te bewerken en vruchtbaar te maken, zowel wijk als lid. Wanneer het gewas goed wordt onderhouden, zal de tijd komen dat er rijkelijk geoogst kan worden en er nog meer vreugde zal zijn voor de heiligen in Apeldoorn. <<

WELKOM BIJ DE ZENDING

Groot-Brittannië

Jos den Brouwer England Leeds Mission, Technocentre, Station Road, Horsforth, Leeds, Yorkshire, LS18 5BJ, Engeland

Peter Degryt England London South Mission, 484 London Road, Mitcham, Surrey, CR4 4ED, Engeland

Patrick Flanegin England Birmingham Mission, 185 Penslane, Walmley, Sutton Coldfield, D76 8JU, Engeland

Sylvain Gfeller England Manchester Mission, Paul House, Stockport Road, Timperley, Altrincham, Cheshire, WA15 7UP, Engeland

Richard Heil England Manchester Mission, Paul House, Stockport Road, Timperley, Altrincham, Cheshire, WA15 7UP, Engeland

Steven Hermans England London South Mission, 484 London Road, Mitcham, Surrey, CR4 4ED, Engeland

Nicole Kuurstra England Leeds Mission, Technocentre, Station Road, Horsforth, Leeds, Yorkshire, LS18 5BJ, Engeland

Sven Liegeois England London Mission, 64-68 Exhibition Road, Londen, SW7 2PA, Engeland

Peter Mesotten England Manchester Mission, Paul House, Stockport Road, Timperley, Altrincham, Cheshire, WA15 7UP, Engeland

Emilio Nicoli England Manchester Mission, Paul House, Stockport Road, Timperley, Altrincham, Cheshire, WA15 7UP, Engeland

Pepijn Piller England Bristol Mission, Southfield House, 2 Southfield Road, Westbury-on-Trym, Bristol, BS9 3BH, Engeland

Jurgen Reimer England London South Mission, 484 London Road, Mitcham, Surrey, CR4 4ED, Engeland

Albanië

Annick Debaene Zendingsgebied Zürich, Postadres: Rruga Thanas Ziko 68, Tirana, Albanië.

Nederland

Geert De Vylder Zendingsgebied Amsterdam, Noordse Bosje 16, NL-1211 BG Hilversum

Griekenland

Annelies Uijterlinde Zendingsgebied Athene, Papadiamanti Straat 4, Paleo Psychiko 15452, Athene, Griekenland

Peter Degreyt Zendingsgebied Athene, Papadiamanti Straat 4, Paleo Psychiko 15452, Athene, Griekenland

Duitsland

Koos Bogaerts Deutschland-Mission Hamburg, Rugenbarg 7A, 22549 Hamburg, Duitsland

Anton en Annie van Dam Talstrasse 64, 61381 Friedrichsdorf, Duitsland

Antje Pen-Kerkhoven Talstrasse 10, 61381 Friedrichsdorf, Duitsland

Cees en Sigrid van der Put Talstrasse 64, 61381 Friedrichsdorf, Duitsland

Cathalina Teske Talstrasse 10, 61381 Friedrichsdorf, Duitsland

Canada

Dennis van der Put Canada Halifax Mission, 202 Brownlow Ave., Unit F, Dartmouth, Nova Scotia, B3B 1T5, Canada

Robin Muurling Mission Canadienne de Montréal, 1320 Boulevard Graham, Suite 310, Ville Mont-Royal, Québec, H3P3C8, Canada

Rusland

Bubi en Ans Oppermann Russia Moscow Mission, Chistoprudnyjbulvar d.2, kv.19, 10100 Moskou, Rusland.

Indonesië

Cornelis en Suze van Geenen Singapore Mission, 253 Bukit Timah Road, Singapore 1025

België

Henry Eersteling Zendingsgebied Antwerpen, Appelmansstraat 24, B-2018 Antwerpen

Leo Fuenzalida Zendingsgebied Brussel, Blvd Brand Whitlock 87, B-1200 Brussel

Christiaan Plug Zendingsgebied Antwerpen, Appelmansstraat 24, B-2018 Antwerpen

Verenigde Staten

David Broekman Colorado Denver South Mission, P.O. Box 2674, Littleton, Colorado 81201, USA

Ramon van Damme Utah Provo Mission, 2500 North University Avenue, Suite 100, Provo, Utah 84604, USA

Eelco Scheltinga Carlsbad California Mission, 785 Grand Ave. #204, Carlsbad, California 92679, USA

Daniël de Kock Connecticut Hartford Mission, P.O. Box 378, Bloomfield, Connecticut 06002, USA

Arjen Koens Arizona Tempe Mission, P.O. Box 27056, Tempe, Arizona 85228, USA

Judith van Vliet Temple Square, 50 West North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150, USA

Nieuwe zendinge

Naam: Celine Rol

Unit: Almelo

Zendingsgebied: Antwerpen

Aanvang zending: 21 april 1994

Opleidingsinstituut: Lingfield

De patriarchale zegen: een geestelijke kracht

Ik lees heel graag mijn patriarchale zegen', zegt Susan. 'Het is net een brief van thuis. Wanneer ik hem lees, voel ik mij altijd aanvaard en bemind.'

Een vader is een patriarch voor zijn gezin en kan priesterschapszegens geven aan gezinsleden. Een ringpatriarch heeft echter de bevoegdheid om patriarchale zegens te geven zoals de zegens die Jakob aan zijn twaalf zonen gaf. (Zie Genesis 48-49.) Ringpatriarchen zijn geordend om ons onze afkomst bekend te maken, en individuele zegeningen die onze Hemelse Vader ons geeft en sommige taken die Hij voor ons heeft weggelegd, te identificeren. Alleen zegens van ringpatriarchen worden opgeschreven en bewaard in de afdeling kerkgeschiedenis.

BEREID U VOOR OP UW PATRIARCHALE ZEGEN

Om ten volle van uw patriarchale zegen te kunnen genieten, dient u de gedragsnormen na te leven en voorbereid te zijn om de zegen te ontvangen. Spreek eerst met uw bisschop of gemeentepresident om een aanbeveling te krijgen. Maak daarna een afspraak met uw ringpatriarch. Bereid u ten slotte geestelijk voor om uw zegen te ontvangen. Erin herinnert zich nog: 'Ik had enkele specifieke vragen in gedachte toen ik mijn patriarchale zegen ging halen. Ik heb me gedurende verschillende weken voorbereid om de

ILLUSTRATOR: DILLEEN MARSH

juiste geestelijk instelling te verkrijgen en ging onder veel bidden en vasten naar de patriarch. Ik ontving leiding en inspiratie in verband met die vragen, maar ook in verband met andere vragen waar ik nog niet aan gedacht had.'

Uw patriarchale zegen is uniek, en u zult er een kopie van ontvangen, zodat u die regelmatig kunt lezen.

• *Wat kan iemand die nog geen patriarchale zegen ontvangen heeft, doen om er een te krijgen?*

EEN PATRIARCHALE ZEGEN BRENGT VREDE

Uw zegen kan u een idee geven van uw eeuwige aard en uw mogelijkheden als dochter van God. Een moeder heeft eens opgemerkt: 'Ik was erbij toen mijn kinderen een zegen kregen, en ik stond er versteld van hoe persoonlijk en aangepast iedere zegen was. God kent mijn kinderen nog beter dan ikzelf.'

Het kan gepast zijn om een patriarchale zegen te bespreken met huisge-

noten, maar hij is heilig en er mag niet lichtzinnig over gesproken worden. Evenmin mogen we onze zegen met die van anderen vergelijken. De lengte en de mooie formulering ervan zijn niet belangrijk.

Een patriarchale zegen geeft geen details over alles wat ons zal overkomen, maar hij geeft ons specifieke en persoonlijke leiding. 'Toen ik van mijn zending terugkeerde, moest ik veel belangrijke beslissingen nemen', herinnert Heather zich. 'Ik las mijn patriarchale zegen gebedvol en de antwoorden waren er. Ik weet nog altijd niet helemaal zeker waar mijn pad heenvoert, maar ik weet zeker dat ik doe wat de Heer van mij verlangt.'

President Thomas S. Monson heeft gezegd: 'Een patriarchale zegen bevat letterlijk hoofdstukken uit uw boek van eeuwige mogelijkheden. (...) [Hij] is een paspoort tot vrede in dit leven, (...) een liahona van licht die u feilloos naar uw hemels thuis leidt' (*De Ster*, januari 1987, blz. 63).

Een patriarchale zegen bevat waar-schuivingen, beloften en zekerheden. Zij vermeldt onze geestelijke gaven, onze talenten en soms ook onze roepingen. Een patriarchale zegen kan ons vertroosten wanneer we een dierbare hebben verloren, een anker zijn in donkere dagen, en ons sterken bij onze dagelijkse inspanningen om het goede te kiezen.

• *Hoe kunnen wij beter gebruik maken van onze patriarchale zegen?* □

JOSEPH SMITH EN DE PROFETEN

Hij is de voornaamste getuige van Christus in deze laatste bedeling.

Robert L. Millet

De mormoonse profeet, Joseph Smith, is door de mensen in de negentiende eeuw niet goed begrepen, en zal misschien voor hen die aan het einde van de twintigste eeuw leven, nog moeilijker te begrijpen zijn. 'Geen mens kent mijn geschiedenis', zei hij eens. 'Ik kan haar niet vertellen: ik zal daar nooit aan beginnen. Ik neem het niemand kwalijk die mijn geschiedenis niet kent. Als ik niet zelf had meegemaakt wat ik heb meegemaakt, zou ik het ook niet geloven.' (*History of the Church*, deel 6, blz. 317).

Evenals zijn Meester, Jezus Christus, was Joseph Smith geroepen om tijdens zijn leven een zeker soort eenzaamheid te verdragen. De boerenjongen die uitgroeide tot profeet, kon getuigen van de goddelijke Verlosser, want Joseph was net als Jezus, in elk geval tot op zekere hoogte, 'een man van smarten en vertrouwd met ziekte' (Jesaja 53:3). Zijn leven werd behalve door vervolging en achterdocht

De Heer sprak tot Jozef in Egypte: 'Een uitverkoren ziener zal ik uit de vrucht uwer lendenen verwekken, en hij zal in hoge achting onder de vrucht uwer lendenen worden gehouden. (...) En ik, zie, ik zal hem macht geven om de geschriften van uw nakomelingen voor de vrucht uwer lendenen te schrijven' (2 Nephi 3:7, 18).

ook gekenmerkt door een isolement, alleen bekend aan hen die in de middagzon wandelen, terwijl zij geroepen zijn te dienen onder mensen die tevreden zijn met schemerlicht.

'God is mijn Vriend', schreef hij eens in een moeilijke tijd aan zijn vrouw Emma. 'In Hem zal ik troost vinden. Ik heb mijn leven in zijn handen gelegd. Ik ben bereid om te gaan zodra Hij me roept. Ik verlang ernaar bij Christus te zijn. Ik hecht niet aan mijn leven, ik wil alleen zijn wil doen' (*The Personal Writings of Joseph Smith*, samengesteld door Dean C. Jessee, Salt Lake City: Deseret Book Company, 1984, blz. 239). Zulke uitingen geven ons inzicht in het geheim achter zijn nederigheid en succes: hij wist, en wilde dat iedereen dat wist, dat hij wandelde in het licht van de Almachtige. Hij was de verbondswoordvoerder van de Almachtige; God wist het, en hij wist het.

BEKEND BIJ DE OUDEN

De bedeling van de volheid der tijden is voorbestemd om het werk van de Heer tot voltooiing te brengen. Omdat dit tijdperk een tijd zou zijn waarin God 'al wat in de hemelen en op de aarde onder één hoofd [is], dat is Christus, samen [zou] vatten' (Efeziërs 1:10), was het een tijd waarnaar de heiligen van weleer hebben uitgekeken en verlangd. Deze dag was bij hen bekend en er werd door hen over gesproken, evenals de man die de laatste bedeling zou leiden.

President Brigham Young heeft het volgende over Joseph Smith gezegd: 'In de eeuwige raden, lang voordat

de fundamente van de aarde waren gelegd, is besloten dat Joseph Smith de man was die in de laatste bedeling van deze wereld het woord Gods aan de mensen zou brengen, en de volheid van de sleutels en macht van het priesterschap van de Zoon van God zou ontvangen. *De Heer hield hem in het oog, alsmede zijn vader, zijn grootvader en hun voorvaders tot Abraham, en van Abraham tot de zondvloed, van de zondvloed tot Henoch, en van Henoch tot Adam. Hij heeft die familie in het oog gehouden, dat bloed, stromend vanaf de bron tot de geboorte van die man. Hij is geordend in de eeuwigheid om deze bedeling te presideren'* (*Discourses of Brigham Young*, verzameld door John A. Widtsoe, Salt Lake City: Deseret Book Company, 1954, blz. 108; cursivering toegevoegd).

Anderen wisten van de komst van Joseph Smith en de belangrijke rol die hij zou spelen bij de slotgebeurtenissen van de laatste dagen. Jozef vanouds (zie 2 Nephi 3:7,18), de opgestane Heiland bij zijn bezoek aan de Nephieten (zie 3 Nephi 21:9–11), Moroni (zie Mormon 8:14–16,23–25) en Johannes de Doper (zie Bijbelvertaling van Joseph Smith,

Johannes 1:20–22) spraken allen van een grote profeet, een grote Elias die alles zou herstellen, voorafgaand aan de wederkomst van de Messias (zie *Leringen van de profeet Joseph Smith*, blz. 333).

Ook in een ander opzicht was Joseph Smith bekend met de profeten en apostelen uit oude tijden: hij werd tijdens zijn leven door hen opgeleid en onderricht. Jezus Christus alleen uitgezonderd, heeft de wereld nooit een grotere autoriteit op het gebied van de Schriften gekend dan Joseph Smith. Een schriftuurlijk boek te lezen is één ding, maar persoonlijk door de schrijvers ervan te worden onderricht is iets heel anders. Wie van de geleerden en godsdienstige leiders van de wereld kan beweren dat hij oog in oog heeft gestaan met Adam, Henoch, Noach, Mozes, Elia, Johannes de Doper, Petrus, Jakobus en Johannes? Wie kan met gezag spreken over het leven in het oude Amerika, omdat hij erin is onderwezen door Nephi, Mormon, Moroni en anderen van Hebreeuwse afkomst uit het oude Amerika? (*Journal of Discourses*, 13:47; 17:374; 21:94,161–64; 23:362). Veel van Josephs hemelse bezoekers legden hun handen op zijn hoofd

BEDELINGEN VAN HET EVANGELIE (jaartallen bij benadering)

ADAM, 4000 V.CHR.

HENOCH, 3400 V.CHR.

NOACH, 2900 V.CHR.

ABRAHAM, 2000 V.CHR.

Een bedeling van het evangelie is 'een tijdperk waarin de Heer tenminste één gevolmachtigde diensktnecht op aarde heeft, die het heilig priesterschap en de sleutels draagt, en die een goddelijke opdracht heeft om het evangelie te bedienen aan de bewoners der aarde.

Wanneer dit plaatsvindt, wordt het evangelie opnieuw

geopenbaard.' Er zijn vele bedelingen van het evangelie geweest sedert Adam. Daartoe behoorden de bedelingen die werden geleid door Henoch, Noach, Abraham, Mozes en de Heer zelf. Er bestonden nog andere bedelingen van het evangelie, zoals die onder de Nephieten, de Jaredieten en de verloren stammen van Israël. Hoewel het heilsplan dat

en droegen hun priesterschapsleutels en -gezag aan hem over (Leer en Verbonden 128:20).

Die gebeurtenissen samenvattend, zei president John Taylor: 'In de eerste plaats is Joseph Smith door de Almachtige aangesteld, na overleg in de raadsvergaderingen van de Goden in de eeuwige werelden, om de eeuwige beginselen (...) te introduceren. (...) De beginselen die hij bezat, stelden hem in staat met de Heer te communiceren, (...) maar ook met de apostelen en profeten vanouds; zoals bijvoorbeeld Abraham, Isaak, Jakob, Noach, Adam, Set, Henoch, en Jezus, en de Vader, en de apostelen die in Amerika woonden, maar ook die in de oude wereld woonden. Hij was zo bekend met deze mensen als wij met elkaar zijn. Waarom? Omdat hij een bedeling moest openen die de bedeling van de volheid der tijden wordt genoemd, en zo was die ook bekend onder de oude profeten van God' (*Journal of Discourses*, 21:94; cursivering toegevoegd). Joseph Smith kende de Schriften, hij kende de leringen, hij kende de profeten, en hij kende de persoon die het middelpunt van de Schriften vormt – de Heer Jezus Christus.

AAN HET HOOFD VAN BEDELING

De apostel Paulus heeft uitgelegd dat 'de geesten der profeten aan de profeten onderworpen [zijn]' (1 Korintiërs 14:32). Er bestaat een orde, zelfs onder hen die zijn geroepen als spreekbuis en mondstuk van de Almachtige.

Ouderling Bruce R. McConkie heeft gezegd: 'U begint bij de Heer Jezus, en dan komen Adam en Noach. Daarna komen de mannen die aan het hoofd staan van de verschillende bedelingen. Dan doet u merkbaar een stap omlaag, en komt u bij de profeten en apostelen, bij de ouderlingen van Israël, en bij wijze, goede en verstandige mensen die de geest van licht en begrip bezitten' ('This generation shall have my word through you', in *Hearken O Ye People: Discourses on the Doctrine and Covenants*, Sperry Symposium 1984, Sandy, Utah: Randall Book Company, 1984, blz. 4).

Joseph Smith staat, evenals Adam, Henoch, Noach, Abraham, Mozes en anderen, aan het hoofd van een bedeling. Wie aan het hoofd van een bedeling staat, geeft de kennis en macht van God door aan de mensen. Hij open-

CHRISTUS, MIDDEN DES TIJDS

MOZES, 1450 V.CHR.

JOSEPH SMITH, 1820

in elk tijdperk is onderwezen hetzelfde is, heeft elke bedeling haar unieke bijdrage. In de bedeling die door Jezus werd geleid, bijvoorbeeld, vervulde de Heer de aardse vereisten voor de verzoening. De bedeling die wordt geleid

door de profeet Joseph Smith is 'de bedeling van de volheid der tijden', waarin de Heer alle plannen, die hij in alle tijdperken van de wereld in werking heeft gesteld, zal voleindigen. (Zie *Bible Dictionary*, 'Dispensations'.)

baart het evangelie van Jezus Christus – het plan tot heil en verhoging – opnieuw; hij verleent goddelijke, transformerende machten, inclusief verbonden en verordeningen, in een periode die bekend staat als bedeling. Iemand aan het hoofd van een bedeling is de voornaamste profetische getuige van Christus; hij bezit kennis uit de eerste hand, door wat hij heeft gezien en gehoord, gevoeld en ervaren. Daar hij een centrale plaats in het plan inneemt, doordat de mensen door de kracht van zijn getuigenis de Heer leren kennen en zich koesteren in het licht van de Geest, getuigen zijn volgelingen van de roeping en de functie van het hoofd van de bedeling.

Ouderling McConkie legde het zo uit: 'Iedere profeet is een getuige van Christus; ieder die aan het hoofd van een bedeling staat, is voor zijn tijd een openbaarder van Christus; en iedere andere profeet of apostel die na hem komt, is een afspiegeling en vertegenwoordiger van het hoofd van die bedeling. Al dezen komen om tegenover de wereld te herhalen, om uit te leggen en bekend te maken, wat God heeft geopenbaard door middel van de man die voor dat tijdperk was geroepen om zijn eeuwige woord aan de wereld bekend te maken' ('This generation shall have my word through you', blz. 4–5).

Let wel: wij aanbidden de Vader in de naam van de Zoon; Christus, onze Heer, vormt de weg naar de Vader, en zijn naam is de enige naam onder de hemel waardoor een mens zalig kan worden. Maar zoals we hebben gezien, is wie aan het hoofd van een bedeling staat de voornaamste profetische openbaarder van Christus. Daarom is te getuigen van Joseph Smith ook getuigenis geven van Jezus Christus, die hem heeft gezonden, zoals een getuigenis van Christus tevens een getuigenis inhoudt van de Eeuwige Vader, die Hem heeft gezonden. Aan de andere kant zou het regelrecht ontkennen van Joseph Smith – de ontkenning van de geestelijke ervaringen die zijn profetische roeping bevestigen – gelijk staan aan het ontkennen van de Heer, die hem heeft gezonden. Jezus zei tot zijn discipelen: 'Wie u verwerpt, verwerpt Mij; en wie Mij verwerpt, verwerpt Hem, die Mij gezonden heeft' (Lucas 10:16; zie ook Leer en Verbonden 1:38; 84:36; 112:20).

Er is een hemelse uitstorting, een ongewone geestelijke begiftiging, die verband houdt met het geven van een zuiver en krachtig getuigenis van Joseph Smith en de herstelling.

Zo'n uitstorting geeft stellig de goedkeuring des hemels aan. President Joseph F. Smith, neef van de profeet, legde uit: 'Ik geloof in de goddelijkheid van Jezus Christus, omdat ik dichter dan ooit tot de *werkelijke kennis* kom dat Jezus de Christus is, de Zoon van de levende God, door het getuigenis van Joseph Smith (...) dat hij Hem gezien heeft, dat hij Hem heeft gehoord, dat hij instructies van Hem heeft ontvangen, en dat hij die instructies heeft opgevolgd' (*Evangelieleer*, blz. 499; cursivering toegevoegd).

'JEZUS ALLEEN UITGEZONDERD'

Nu en dan kan men zonder probleem een glimp opvangen van de uitzonderlijke rol die Joseph Smith heeft gespeeld in dit laatste tijdperk van de wereld. In een geest van dankbaarheid en hulde schreef ouderling John Taylor, een man die niet geneigd was te overdrijven: 'Joseph Smith, de Profeet en Ziener des Heren, heeft, Jezus alleen uitgezonderd, meer voor de zaligheid des mensen in de wereld gedaan dan enig ander persoon, die ooit op aarde heeft geleefd' (Leer en Verbonden 135:3). Meer dan Henoch? Meer dan Abraham? Meer dan Jakob? Meer dan Mozes? Wat bedoelde ouderling Taylor? We overwegen de volgende mogelijkheden:

1. Joseph Smith is de wettige beheerder, verbonden aan het tijdperk waarover Joël heeft geprofeteerd, waarin de Heer zijn Geest zou uitstorten over al wat leeft (zie Joël 2:28–29). Toen Moroni in september 1823 voor het eerst aan Joseph verscheen, citeerde hij die verzen uit het boek Joël, en zei 'dat dit nog niet was vervuld, maar spoedig zou gebeuren' (De geschiedenis van Joseph Smith 1:41). In de jaren sedert het bezoek van Moroni hebben inderdaad velen dromen gedroomd en gezichten gezien. Bovenal was Gods Geest de stuwende invloed achter de verbreiding van eeuwige waarheid en de geestelijke verandering in hen die zich hebben onderworpen aan de regels en voorwaarden van het herstelde evangelie van Jezus Christus.

Bovendien heeft deze Geest invloed uitgeoefend op hen die niet van ons geloof zijn. President Joseph Fielding Smith gaf de volgende uitleg nadat hij de profetie van Joël had geciteerd: 'Er [zijn] heel wat uitvindingen geweest. Ja, die uitvindingen en ontdekkingen zijn sinds de herstelling van het evangelie snel in aantal toegenomen en wij zijn in de

'De Here [raakte] de ogen van ons verstand aan, (...) en wij zagen de heerlijkheid van de Zoon, ter rechterhand des Vaders, en ontvingen van Zijn volheid; en wij zagen de heilige engelen, en hen, die geheiligd zijn voor Zijn troon, (...) en Hem voor eeuwig aanbidden'
(Leer en Verbonden 76:19–21).

afgelopen 25 jaar waarschijnlijk met meer uitvindingen geconfronteerd dan (...) in al die jaren, vanaf de opleving van de wetenschap en de reformatie tot aan het bezoek van Moroni aan de profeet Joseph Smith' (*De leer tot zaligmaking*, deel 1, blz. 165). Om kort te gaan: de Geest Gods – waarmee het Licht van Christus wordt bedoeld – was de grote inspirator achter de snelle intellectuele, wetenschappelijke en technologische ontwikkelingen, vanaf de industriële revolutie tot aan ons eigen informatietijdperk. Joseph Smith presteert ons tijdperk van verlichting en ontwikkeling.

2. Hoewel God voortgaat zijn kerk en koninkrijk te leiden, is de leer van de kerk voor het grootste deel tot stand gekomen in de tijd van Joseph Smith. Zijn smeekbede vormde het begin van 'de tijden van de wederoprichting

aller dingen, waarvan God gesproken heeft bij monde van zijn heilige profeten, van oudsher' (Handelingen 3:21), een tijdperk van herstelling dat zal voortduren tot in het duizendjarig rijk. Het wordt de bedeling van de volheid der tijden genoemd. Joseph Smith was opgewekt om 'hetgeen sedert de grondlegging der wereld nimmer is geopenbaard, doch voor de wijzen en voorzichtigen verborgen is gehouden' bekend te maken, zaken die 'aan kleine kinderen en zuigelingen in deze bedeling, die van de volheid der tijden, [zullen] worden geopenbaard' (Leer en Verbonden 128:18; zie ook 124:41).

3. Met het bezoek van de Heiland aan de nasterfelijke geestenwereld begon het werk van de verlossing der doden. Maar na de grote afval kwam deze verantwoordelijk te liggen bij de laatste bedeling. Denk u eens in! Joseph Smith en zijn opvolgers hebben de belangrijke taak het evangelie in de geestenwereld te onderwijzen en hier de verordeningen te verrichten voor het heil van letterlijk miljarden kinderen van onze Vader.

President Brigham Young deed de volgende opmerkelijke uitspraak: *'Joseph Smith bezit de sleutels van deze laatste bedeling en is nu aan de andere zijde van de sluier bezig met het grote werk van de laatste dagen. (...) Geen man of vrouw in deze bedeling zal ooit Gods celestiale koninkrijk binnengaan zonder de toestemming van Joseph Smith. Vanaf de dag dat het priesterschap van de aarde is weggenomen tot aan het einde der tijden moet iedere man en vrouw de goedkeuring van Joseph Smith junior hebben om de woning waar God en Christus zich bevinden, binnen te kunnen gaan. (...) Hij bezit de sleutels van het koninkrijk voor de laatste bedeling – de sleutels om in de geestenwereld te regeren. (...)*

'Zou deze gedachte niet alle mensen troost moeten geven? Ze zullen mettertijd (...) dankbaar zijn voor een man

als Joseph Smith junior. (...) *Het is zijn zending er op toe te zien dat zo mogelijk alle mensen in deze laatste bedeling worden gered, en wel door de verlossing* (Journal of Discourses, 7:289; cursivering toegevoegd).

HULDE

Zoals hiervoor is aangegeven, verliep het leven van Joseph Smith tot op zekere hoogte volgens het patroon van zijn Meester, Jezus Christus. Evenals zijn Meester vergoot Joseph Smith zijn bloed om het uiteindelijke testament, het opnieuw ingestelde nieuwe verbond, volledig van kracht te laten zijn (zie Hebreëen 9:16–18). Kort voor zijn dood moet de profeet Joseph Smith het volgende hebben gezegd:

‘Ik ben vermoed, ik ben door benden aangevallen, ik heb zo veel geleden. Enkele broeders denken dat zij dit werk beter, veel beter, kunnen uitvoeren dan ik. Ik heb de Heer gevraagd mij uit deze wereld weg te nemen. Ik heb alles doorstaan wat ik kan. Ik moet mijn getuigenis aan dit geslacht met mijn bloed bezegelen. Ik moet dat doen, want dit werk zal niet eerder vooruitgang maken dan wanneer ik ben heengegaan, want het getuigenis is niet van kracht totdat de getuige gestorven is. De mensen hebben het over mij, maar weten nauwelijks wie ik ben, en ze zullen het nooit weten totdat ze mij zien, gewogen in de weegschaal, in het koninkrijk Gods. Dan zullen zij weten wie ik ben, en mij zien zoals ik ben’ (Mary Elizabeth Rollins Lightner, *They knew the prophet*, samengesteld door Hyrum en Helen Mae Andrus, Salt Lake City: Bookcraft, 1974, blz. 26–27).

President Brigham Young heeft dit getuigenis gegeven: ‘Wie kan er met recht ook maar iets ten nadele van Joseph Smith zeggen? (...) Ik durf te beweren dat er, Jezus Christus uitgezonderd, nooit een beter mens heeft geleefd of nu leeft’ (*Discourses of Brigham Young*, blz. 459). Ouderling Wilford Woodruff zei: ‘Onder de mensen die nu leven, is er geen groter man dan Joseph. (...) Zijn geest zwol, evenals die van Henoch, tot het oneindige, en slechts God kan zijn ziel begrijpen’ (Journal History, 9 april 1837).

Een van de belangrijkste uitdagingen waarmee we als heiligen der laatste dagen aan het einde van de twintigste eeuw geconfronteerd worden, is getrouw te zijn aan de erfenis die Joseph Smith ons heeft nagelaten. De psalmist bechreef hoe de goddelozen in de laatste dagen de geloofs-

Als het werk aan de Nauvoo-tempel op de sabbatdag stillag, predikten de profeet Joseph en enkele andere algemene autoriteiten tot de heiligen, die zich vergaderd hadden bij een groepje bomen in de buurt van het nieuwe maar onvoltooid gebouw.

grond van de oprechten van hart zouden aanvallen (zie Joseph Smith Translation, Psalm 11:1–3) en zouden proberen de fundamentele waarheden te ondermijnen die de basis vormen van onze toewijding aan de kerk en aan Gods koninkrijk. Daartoe zijn pogingen gedaan en er zullen nog meer pogingen volgen – zowel boosaardig als listig – om kwaad te spreken van de naam en het werk van Joseph Smith, de profeet die de grondslag van deze bedeling legde. Men dient zich echter te herinneren dat de God des hemels Joseph Smith heeft geroepen en gesteund; zij die proberen afbreuk te doen aan de naam en het beeld van de profeet van de herstelling, zullen te zijner tijd tegenover God verantwoording moeten afleggen voor hun handelingen.

President George Albert Smith heeft gezegd: ‘Velen hebben Joseph Smith gekleineerd, maar wie dat hebben gedaan, zullen worden vergeten in de overblijfsels van moeder aarde, en de kwalijke reuk van hun schanddaden zal altijd bij hen blijven; maar eer, verhevenheid en trouw aan God, de eigenschappen waarvan Joseph Smith het voorbeeld gaf en die met zijn naam zijn verbonden, zullen nooit uitsterven’ (geciteerd door Harold B. Lee in *Conference report*, oktober 1973, blz. 166).

Joseph Smith was en is een profeet van de levende God. Ik weet dat de Heer aan hem is verschenen, hem heeft geroepen, en hem de macht heeft gegeven om de Vader en de Zoon, en de leer tot zaligmaking, te openbaren aan een wereld die eeuwenlang in duisternis had verkeerd. Moge de Heer een ieder van ons begiftigen met de toewijding en geestelijke kracht om naar ons geloof te leven, zodat wij onze waardering kunnen laten blijken voor God, onze Vader, voor zijn Zoon Jezus Christus, en voor de profeet die hun voortreffelijke getuise is in deze laatste dagen, de profeet Joseph Smith. □

Robert L. Miller is voorzitter van de faculteit godsdienstondericht en hoogleraar oude schriftuur aan de Brigham Young University.

ALLES WERD DUIDELIJK

Carolyn Johnston

Toen mijn zus Nancy en ik tieners waren, gingen we regelmatig naar de kerk in onze buurt. Maar we kregen het gevoel dat er iets ontbrak, en dus namen we het besluit om andere kerken te onderzoeken.

Tijdens een zomer bezochten mijn zus en mijn broer een stand op de Canadian National Exhibition waar zendingen de film *Het oude Amerika spreekt* vertoonden. Na de film vulden mijn broer en zus een formulier in voor een gratis exemplaar van het Boek van Mormon. Ik herinner me nog altijd het enthousiasme van mijn zus toen ze moeder en mij vertelde dat Christus in Amerika was verschenen.

De zendingen brachten mijn zus een exemplaar van het Boek van Mormon en vroegen of zij meer over de kerk wilde weten. Zo werden wij beiden onderricht in het evangelie.

Meer dan een jaar na onze doop raakte Nancy bevriend met Luke, een opgewekte jongen die enthousiasme en liefde uitstraalde. Toen zij elkaar leerden kennen was hij op zoek naar leiding in zijn leven. Nancy vertelde hem over het evangelie en hij wilde erg graag de zendelingenlessen volgen. Ook zijn zus, Leonarda, raakte geïnteresseerd.

Hoewel Luke en Leonarda het eens waren met de meeste beginselen die de zendingen hun leerden, hadden ze toch moeite met de idee dat Joseph Smith een profeet was. De

zendingen vertelden hun dat als zij eenmaal een getuigenis van Joseph Smith hadden ontvangen, al het andere – het Boek van Mormon, de herstelling van het evangelie, en de evangeliebeginselen die levende profeten onderwijzen – duidelijk zou worden.

Het volgende gesprek met de zendingen handelde hoofdzakelijk over Joseph Smith. Een van de zendingen stelde voor dat ze ieder om beurten aan hun Hemelse Vader zouden vragen of Joseph Smith een profeet was en dat ze daarna een minuut in stilte zouden luisteren om het antwoord te horen.

Ik zal nooit het vredig gevoel vergeten dat de kamer vulde en ons hart raakte toen de Geest tot ieder van ons getuigde dat Joseph Smith een profeet van de Heer was. Luke besloot om zich te laten dopen; Leonarda werd een paar jaar later gedoopt toen ze de toestemming van haar ouders had verkregen.

Na die avond heeft de Geest vele keren tot mij getuigd van de waarachtigheid van andere evangeliebeginselen. Maar deze ervaring blijft mij beter bij omdat het een van mijn eerste ervaringen was met individuele openbaring van een Hemelse Vader die van mij houdt. Waarlijk, die avond werd het ons allemaal duidelijk. □

JOSEPH SMITH

PROFEET VAN DE HERSTELLING

Marvin K. Gardner

SCHILDER: GREG K. OLSEN

Joseph Smith was een jongen van veertien jaar toen hij op een mooie lentedag in 1820 een bos inliep.

In de daaropvolgende 24 jaar – tot hij op 38-jarige leeftijd in juni 1844, nu honderdvijftig jaar geleden, als martelaar stierf – zou de profeet Joseph Smith getuigen dat God de Vader en

Jesus Christus aan hem waren verschenen. Hij sprak eveneens over veel andere bezoeken van hemelse wezens en van veel hemelse manifestaties.

Elk van die gebeurtenissen had een belangrijk doel. Daardoor was Joseph Smith een werktuig van de Heer bij de herstelling van kennis, waar-

heid, priesterschapsmacht en -sleutels. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen ontstond daardoor niet als afsplitsing van een andere godsdienstige organisatie. Zij werd opgericht door God en zijn profeet door middel van hemelse boodschappers, die vanuit de heme-

ILLUSTRATOR: TOMI LOVELL

ILLUSTRATOR: ROBERT T. BARRETT

len naar de aarde kwamen en het gezag en de leerstellingen herstelden die in de kerk hadden bestaan tijdens de sterfelijke bediening van de Heiland.

En nu, na de vele getuigenissen die Joseph in de loop van zijn leven van de Heiland heeft gegeven, blijft dit getuigenis – dat hij met zijn bloed bezegelde – weerklinken in vele landen over de wereld: ‘Dat Hij leeft!’

‘Want wij zagen Hem, namelijk ter rechterhand Gods; en wij hoorden de stem, die getuigenis gaf, dat Hij de Eniggeborene des Vaders is –

‘Dat door Hem, en in Hem, en uit Hem de werelden worden en werden geschapen, en dat de bewoners er van Gode gewonnen zonen en dochteren zijn’ (Leer en Verbonden 76:22-24).

Het eerste visioen, 1820 (zie blz. 36–37). ‘Toen het licht op mij rustte, zag ik twee Personen boven mij in de lucht staan, Wier glans en heerlijkheid alle beschrijving te boven gaan. Een Hunner sprak tot mij, mij bij de naam noemende, en zie, op de Ander wijzend: *Deze is Mijn geliefde*

Zoon – hoor Hem!’ (De geschiedenis van Joseph Smith 1:17).

Het bezoek van de engel Moroni, 1823 (links). ‘Hij noemde mij bij mijn naam en zei mij dat hij een afgezant was, uit Gods tegenwoordigheid tot mij gezonden, en dat zijn naam Moroni was; dat God een werk voor mij had, en dat mijn naam zowel ten goede als ten kwade onder alle natiën, geslachten en talen bekend zou worden (...)

‘Hij zei dat er een boek bewaard was, een op gouden platen geschreven boek (...) Ook zei hij dat het boek de volheid van het eeuwig Evangelie bevatte dat door de Zaligmaker (...) was gepredikt’ (De geschiedenis van Joseph Smith 1:33–34).

Joseph ontvangt de gouden platen, 1827 (boven). ‘Ten slotte brak de tijd aan om de platen (...) in ontvangst te nemen. (...) Dezelfde hemelbode [Moroni] (droeg) te aan mij over met de volgende opdracht: dat ik voor de voorwerpen verantwoordelijk was (...)

‘Dank zij Gods wijsheid bleven ze veilig onder mijn berusting, totdat ik ermee had gedaan wat er van mij werd

verlangd' (De geschiedenis van Joseph Smith 1:59-60).

Johannes de Doper verleent het Aäronisch Priesterschap, 1829 (links). '[Er] daalde (...) in een wolk van licht een hemelse boodschapper neer, en onder oplegging van zijn handen ordende hij ons, zeggende:

'Aan u, mijn mededienstknachten, verleen ik in de naam van de Messias het Priesterschap van Aäron (...)

'[Deze] boodschapper (...) zei dat zijn naam Johannes was, dezelfde die in het Nieuwe Testament Johannes de Doper wordt genoemd' (De geschiedenis van Joseph Smith 1:68-69, 72).

Petrus, Jakobus en Johannes verlenen het Melchizeks Priesterschap, 1829 (onder). 'Petrus, Jakobus en Johannes (...) [heb] Ik tot u (...) gezonden, door wie Ik u heb geordend en bevestigd tot apostelen en tot bijzondere getuigen van Mijn naam, en om de sleutelen te houden van uw bediening en van dezelfde dingen, die Ik hun heb geopenbaard' (Leer en Verbonden 27:12).

De stem van God en een engel getuigen van het Boek van Mormon,

1829. 'Zij het bekend aan alle natiën, geslachten, talen en volken, tot wie dit werk zal komen: Dat wij, door de genade van God de Vader en onze Here Jezus Christus, de platen hebben gezien, die deze kroniek bevatten (...) En wij weten ook, dat ze werden vertaald door de gave en de macht Gods, want Zijn stem heeft ons dit verkondigd (...) Voorts verklaren wij in volle ernst, dat een engel Gods uit de hemel nedaalde en de platen voor onze ogen neerlegde, zodat wij de platen zagen en beschouwden en ook de graveerselen er op; en wij weten, dat het door de genade van God de Vader en van onze Here Jezus Christus is, dat wij deze dingen konden zien en kunnen getuigen, dat ze wáár zijn' (Oliver Cowdery, David Whitmer, Martin Harris, 'Het getuigenis van drie getuigen', in de inleiding tot het Boek van Mormon).

Een visioen van de Vader en de Zoon, 1832. 'De Here [raakte] de ogen van ons verstand aan, en ze werden geopend, en de heerlijkheid des Heren omstraalde ons.

'En wij zagen de heerlijkheid van de Zoon ter rechterhand des Vaders, en ontvingen van Zijn volheid;

'En wij zagen de heilige engelen, hen, die geheiligd zijn voor Zijn troon, die God en het Lam aanbaden, en Hem voor eeuwig aanbidden (Leer en Verbonden 76:19-21).

Een visioen van het celestiale koninkrijk, 1836 (zie blz. 42). 'De hemelen werden ons geopend, en ik aanschouwde het celestiale koninkrijk Gods, en de heerlijkheid daarvan (...)

'Ik zag de bovenaardse schoonheid van de poort waardoor de erfgenamen van dat koninkrijk zullen binnengaan, een poort als van wentelende vurige vlammen.

'Ook aanschouwde ik de vlamrende troon Gods, waarop de Vader en de Zoon gezeten waren.

'Ik zag de prachtige straten van dat koninkrijk, die met goud geplaveid leken te zijn.

'Ik zag onze vader Adam en Abraham; en mijn vader en moeder; mijn broeder Alvin, die reeds lang geleden gestorven was' (Leer en Verbonden 137:1-5).

ILLUSTRATION: KENNETH RILEY

ILLUSTRACIE: GARY E. SMITH

De Heer aanvaardt de Kirtland-tempel, 1836 (rechts). 'De sluier werd van ons verstand weggenomen, en de ogen van ons begrip werden geopend.

'Wij zagen de Here voor ons op het hekwerk van de kansel staan, en onder Zijn voeten bevond zich plaveisel van zuiver goud, dat amberkleurig was.

'Zijn ogen waren als een vurige vlam; Zijn hoofdhaar was zo wit als reine sneeuw; de straling van Zijn aangezicht overtrof de glans der zon; en Zijn stem was als het geruis van grote wateren' (Leer en Verbonden 110:1-3).

Mozes geeft de sleutels van de vergadering van Israël, 1836. 'De hemelen [werden] wederom voor ons geopend, en (...) Mozes [verscheen] voor ons, en droeg aan ons de sleutels over van de vergadering van Israël van de vier delen der aarde, en van het leiden van de tien stammen uit het noordelijke land' (Leer en Verbonden 110:11).

Elias verleent de sleutels van het evangelie van Abraham, 1836. 'Hierna verscheen Elias en droeg de evangeliebediening uit Abrahams

dagen over en zeide, dat in ons en in onze nakomelingen alle geslachten na ons zouden worden gezegend' (Leer en Verbonden 110:12).

Elia verleent de sleutels van deze bedeling, 1836. 'Nadat dit visioen zich had gesloten, ontvouwde zich een ander groot en heerlijk visioen op machtige wijze voor onze ogen; want de profeet Elia, die zonder de dood te smaken ten hemel werd opgenomen, stond voor ons en zeide:

'Ziet, de tijd is nu ten volle gekomen, waarvan werd gesproken bij monde van Maleachi, die getuigde, dat hij [Elia] zou worden gezonden voordat de grote en verschrikkelijke dag des Heren komt -

'Om het hart van de vaderen tot de kinderen te wenden, en de kinderen tot de vaderen, opdat de ganse aarde niet met een ban worde geslagen -

'Daarom worden de sleutelen van deze bedeling aan u overgedragen; en hierdoor moogt gij weten, dat de grote en verschrikkelijke dag des Heren nabij is, ja, voor de deur' (Leer en Verbonden 110:13-16). □

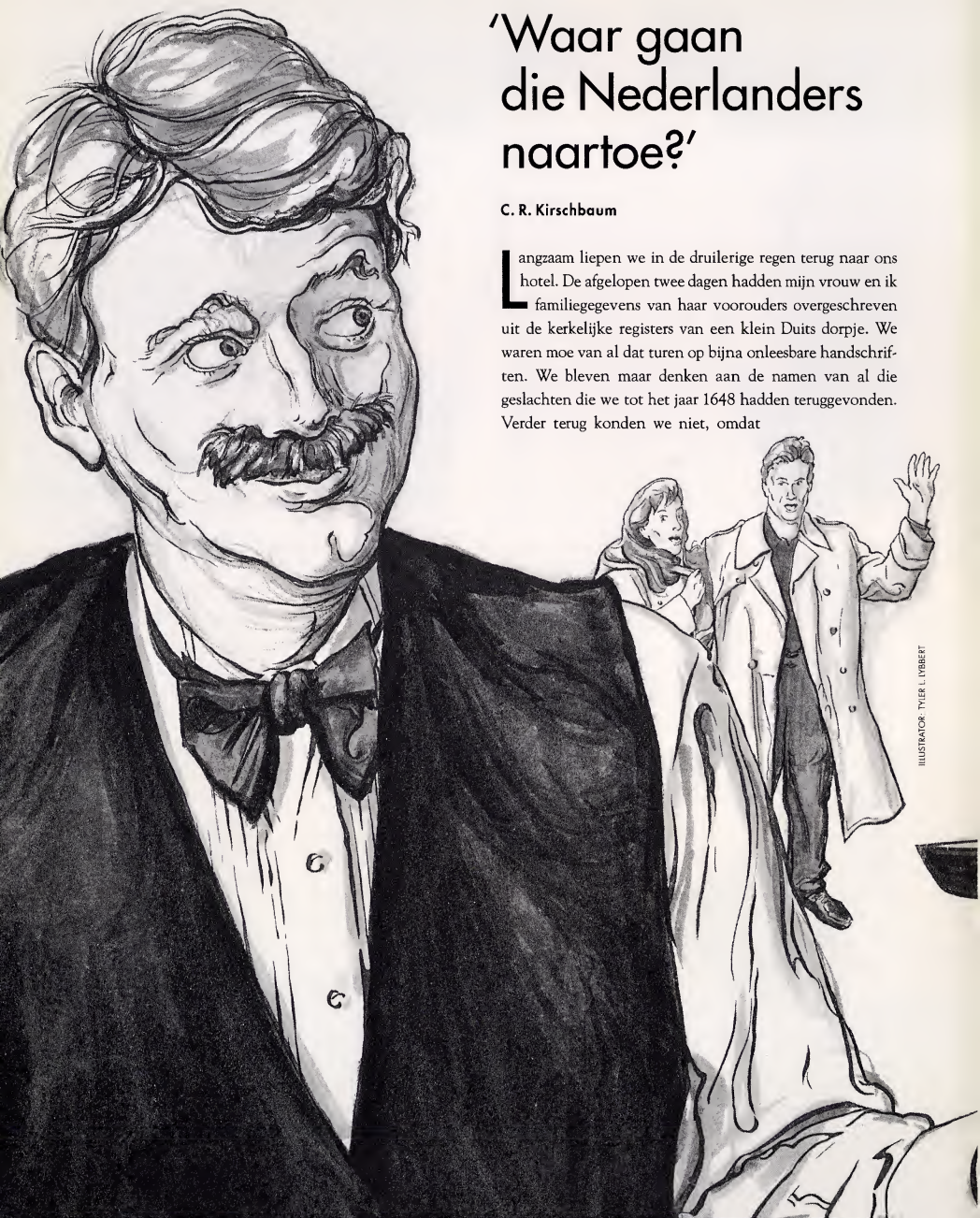
ILLUSTRACIE: THEODORE GORNA

'Waar gaan die Nederlanders naartoe?'

C. R. Kirschbaum

Langzaam liepen we in de druilerige regen terug naar ons hotel. De afgelopen twee dagen hadden mijn vrouw en ik familiegegevens van haar voorouders overgeschreven uit de kerkelijke registers van een klein Duits dorpje. We waren moe van al dat turen op bijna onleesbare handschriften. We bleven maar denken aan de namen van al die geslachten die we tot het jaar 1648 hadden teruggevonden. Verder terug konden we niet, omdat

tijdens de dertigjarige oorlog alle kerkboeken verbrand waren. Ik stelde voor dat we nu maar op zoek moesten gaan naar mijn voorouders.

Mijn grootvader was naar Nederland uitgeweken. Het enige wat ik van zijn achtergrond wist, was dat hij in de Duitse stad Solingen had gewoond, een plaats niet zo ver verwijderd van waar we ons op dat ogenblik bevonden. Ik vertelde mijn vrouw dat als we onmiddellijk vertrokken we de volgende ochtend het kerkelijk archief van Solingen zouden kunnen raadplegen. Zo gezegd, zo gedaan. Tegen de avond bereikten we een stadje waarvan we dachten dat het Solingen was.

We vonden een hotel en zaten al gauw aan tafel voor het avondeten. De ober die ons soep opdiende, vertelde ons echter dat we in Gráfrath waren, een voorstadje van Solingen. Tot grote verbazing van de ober bestelden we de maaltijd onmiddellijk af en haastten ons naar buiten, naar onze auto. Tot het centrum van Solingen was het nog een halfuur per auto en we konden het ons niet veroorloven 's ochtends tijd te verliezen aan autorijden.

Jammer genoeg had geen enkel hotel in Solingen nog een kamer vrij. Dan maar terug naar Gráfrath. U kunt zich de verbazing van onze ober voorstellen toen we een paar uur later opnieuw onze maaltijd bestelden! Toen we de ober vertelden waarom we zo haastig waren weggegaan, glimlachte hij wat schaapachtig en vertelde ons dat alle kerkelijke registers van Solingen in Gráfrath bewaard worden - in het

gebouw vlak naast ons hotel! Toen was het onze beurt om verbaasd te kijken.

Na het eten gingen we er onmiddellijk naartoe. Het archief was de volgende dag open van 8 tot 12 uur. De volgende morgen stonden we reeds voor achten voor de deur van het archief. Toen ik me aan de archivaris voorstelde, begroette hij me met de woorden: 'Meneer Kirschbaum, wat fijn dat u eindelijk gekomen bent!'

Wat was het geval? De vorige archivaris had een uitvoerige documentatie aangelegd over het geslacht Kirschbaum tot omstreeks 1500. De Kirschbaums waren beroemde zwaardenmakers geweest, en verschillende onder hen waren burgemeester van Solingen geweest.

Terwijl ik de documentatie doorlas, merkte ik dat zij de typische Kirschbaum-karaktertrek bezaten van een rustige, welwillende aard, behalve als ze geërgerd raakten. Dat onderzocht ik bij een plaatselijke notaris die een nare streek had uitgehaald met een van mijn voorouders. Hij kreeg een karrevracht mest voor zijn deur gedeponneerd, zodat hij zijn eigen huis niet meer uit kon. De lading mest was daar eigenhandig gestort door burgemeester Kirschbaum.

Om twaalf uur verlieten we het archief, beladen met gegevens van honderden voorouders, een stamboom, talloze fotokopieën van publikaties over mijn voorouders, en een boek over de geschiedenis van de zwaardenmakerij in Solingen.

Toen we weer naar Holland reden, werd er niet veel gesproken. In gedachten lieten we de ervaringen van die dag de revue passeren. In enkele uren tijds vielen de familiegegevens van honderden voorouders ons zomaar in de schoot. Maar plotseling doorbrak ik de stilte met een luide lach.

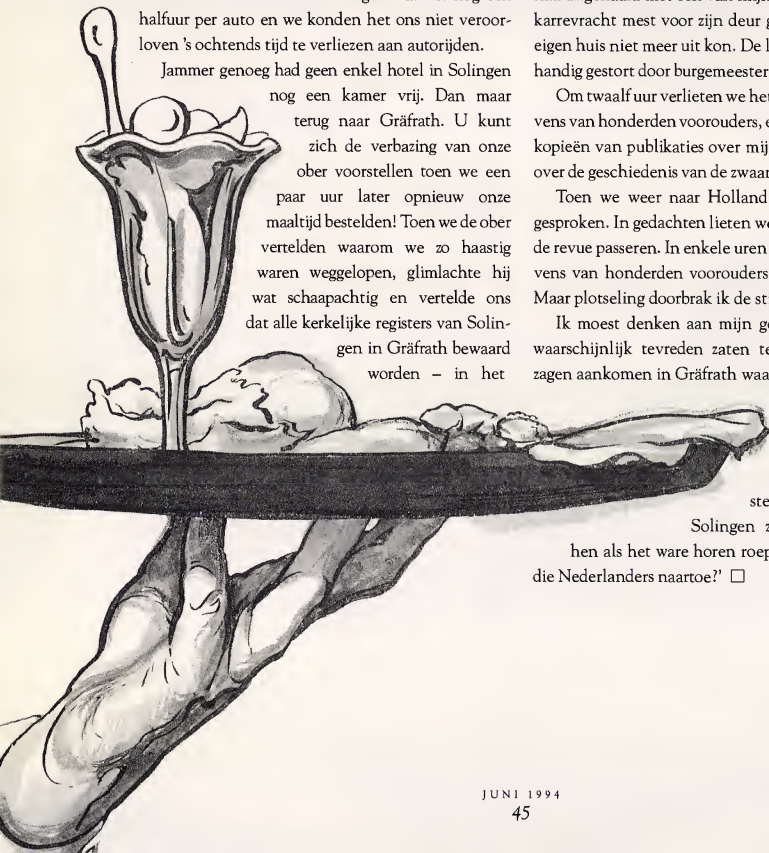
Ik moest denken aan mijn goedaardige voorouders die waarschijnlijk tevreden zaten te glimlachen toen ze ons zagen aankomen in Gráfrath waar de informatie nodig voor

hun tempelverordeningen te vinden was.

Dan probeerde ik me hun frustratie voor te stellen toen ze ons naar

Solingen zagen vertrekken. Ik kon

hen als het ware horen roepen: 'Nee toch! Waar gaan die Nederlanders naartoe?' □

NIEUWE VAKANTIEVRIENDJES

Janet Thomas

Met een tempo van vier bladzijden per dag hadden de jongemannen en jongevrouwen van de Wijk Hermosa Vista van de Ring Mesa Red Mountain (Arizona) zeventien weken nodig, maar ze hadden wel hun doel bereikt. Te zamen met hun leiders aanvaardden ze de belofte van Moroni 10:4-5, vormden ze groepjes van tien en lazen ze als groep het hele Boek van Mormon.

Iedere groepje van tien werd geleid door een kapitein. Die waren in het begin niet echt happig op die verantwoordelijkheid. Blair Phelps wist op voorhand waar hij aan begonnen was. Zijn zus was een jaar eerder kapitein geweest van een soortgelijk groepje; hij wist dus wat het allemaal inhield. Maar

hij, net als zeven andere jongeren, stemde erin toe kapitein te zijn van een van de acht groepjes.

Iedere week nam de kapitein contact op met ieder lid van zijn team en telde hij de punten op die iedereen die week verdiend had. Er waren punten voor dagelijks lezen, voor het op tijd lezen van de leesopdracht, voor het uit het hoofd leren van bepaalde schriftplaatsen en voor het bijwonen van haardvuuravonden en activiteiten die dienden ter aanmoediging van de deelnemers. Iedere deelnemer kreeg een brochure met een leesschema, de datums van de activiteiten en haardvuuravonden, de verzen die uit het hoofd geleerd moesten worden en de tekst met de belofte van

Moroni. De teams hielden geen competitie; zij rapporteerden hoofdzakelijk aan hun kapitein om op het doel gericht te blijven.

Michelle Shephard beschrijft als volgt wat er gebeurde: 'Ik was erg enthousiast,' – pauze – 'vooral dan in het begin.' Vooral de eerste paar weken was het enthousiasme van de teams erg groot. Toen begon de zomervakantie en het lezen begon te slabakken. Het was alsof iedereen moeite had om het leesschema te blijven volgen.

Tenslotte namen de bijenkorfmeisjes drastische maatregelen om hun achterstand in te halen. Zij organiseerden een feestje met als activiteit: lezen in het Boek van Mormon. Maria Dastrup zegt daarover: 'Het was het

vreemdste feestje dat ik ooit heb bijgevoeld. Wie zou gedacht hebben dat gewoon samen lezen in het Boek van Mormon zo leuk kan zijn?’

Bijna iedereen ontwikkelde een voorkeur voor een of ander personage of verhaal uit het Boek van Mormon. Mike Walker bijvoorbeeld zegt: ‘Ik heb een grote bewondering voor Nephi. Hij is een geweldig voorbeeld. Tijdens het lezen bleef ik mij afvragen hoe zijn broeders zo hadden kunnen reageren. Hoe was het mogelijk dat zij na de verschijning van een engel, en na zoveel andere wonderlijke en geloofsversterkende gebeurtenissen, zich konden bedenken en opnieuw vervielen in hun slechte daden? Ik vind dat moeilijk om te begrijpen.’

Velen begonnen echt van Moroni te houden. Het lezen van zijn laatste woorden stemde hen zowel droevig als hoopvol. ‘Het was triest om de afscheidswaarden van Moroni te lezen’, aldus Lisa Corrington. ‘Maar zijn belofte komt uit als je echt wil weten of het Boek van Mormon waar is.’

Michelle maakte tevens de volgende opmerking over de laatste woorden van Moroni: ‘Die laatste belofte doet hij op een ogenblik dat alles reeds gebeurd is en dat zijn hele volk dood is. Hij zegt ons dat het nog altijd mogelijk is – dat we nog steeds kunnen leven zoals Christus het ons geleerd heeft.’

HET BOEK VAN MORMON LEZEN

Hoe volhouden tot de laatste bladzijde.

De jongelui uit Mesa (Arizona) waren vastbesloten om het Boek van Mormon op de vastgestelde tijd gelezen te hebben. Zij stelden de volgende lijst samen met suggesties die hen in staat stelden om het doel te bereiken:

- Lees aandachtig.
- Bid voor je begint; het helpt.
- Pas wat je leest toe in je onmiddellijke omgeving.
- Volg een leesschema.
- Lees de opschriften van de hoofdstukken.
- Lees overdag wanneer je fris bent. Probeer dagelijks op hetzelfde tijdstip te lezen.
- Lees het Boek van Mormon met vrienden en in het gezin zodat je het kunt bespreken.
- Lees eerst het boek Moroni; begin daarna voortaan in het boek.

TOM LOWELL, MORONI VERBEGT DE RAKEN IN DE HEUVEL CUMORAH

Mannen als Moroni hebben zich grote opofferingen getroost om ons het Boek van Mormon te brengen. Het minste wat wij daar tegenover kunnen stellen is proberen te weten te komen of de belofte van Moroni werkelijk waar is. (Zie Moroni 10:4–5.)

Robert T. Barrett, *Joseph Smith getuigt van het Boek van Mormon*

In 1839 kreeg de profeet Joseph Smith de kans een menigte toe te spreken in Philadelphia (Pennsylvania). Volgens Parley P. Pratt, die ook aanwezig was, waren zijn toehoorders 'verbaasd, opgewonden [...] en overmand door de waarheidszin en kracht waarmee [Joseph] sprak. [...] Velen kwamen die dag bij de kerk.'

Zijn aardse zending begon toen de Vader en de Zoon zijn eerste uitgesproken gebed verhoorden. Zij eindigde toen een bende hem en zijn broer vermoordde. Joseph Smiths leven en erfenis worden deze maand, 150 jaar na zijn marteldood, in verschillende artikelen onder de loep genomen.